DARWINİZM'İN İNSANLIĞA GETİRDİĞİ BELALAR

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Ekim 2000
İkinci Baskı: Eylül 2005
Üçüncü Baskı:Ekim 2005
Dördüncü Baskı: Kasım 2005
Beşinci Baskı: Temmuz 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

* Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

* Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

* Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

* Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

* Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm

kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

* Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

* Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

20. YÜZYILA ACI GETİRENLER

Geride bıraktığımız 20. yüzyıl, belaların, acıların, katliamların, sefaletin, büyük yıkımlar getiren savaş ve çatışmaların yüzyılıydı. Milyonlarca insan bir hiç uğruna, sapkın ideolojilere hizmet adına öldürüldü, katledildi, açlığa ve ölüme terk edildi, bakımsız, evsiz barksız, korumasız bırakıldı. Milyonlarcası, hayvanlara bile reva görülmeyecek, insanlık dışı muamelelere maruz kaldı. Tüm bu acıların ve belaların altında ise hemen her zaman despotların ve diktatörlerin imzası oldu: Stalin, Lenin, Trotsky, Mao, Pol Pot, Hitler, Mussolini, Franco… Bu isimlerden kimi aynı ideolojiyi paylaşırken, kimi de birbirine ölümüne düşmandı. İdeolojilerinin birbirlerine karşı olması nedeniyle kitleleri çatışmaya sürüklediler; kardeşi kardeşe düşman ettiler; savaşlar çıkarttılar; bombalar attırdılar; arabaları, evleri, dükkanları yakıp yıktırdılar; mitingler düzenlettiler; ellerine silah vererek hiç acımadan gençleri, yaşlıları, kadınları, çocukları, erkekleri öldüresiye dövdürttüler; kurşuna dizdirdiler… Sırf başka bir fikri savunuyor diye bir insanın yüzüne silah doğrultup, gözlerinin içine bakarak öldürebildiler; başını ayakları ile ezebilecek kadar acımasızlaşabildiler; kadın, çocuk, yaşlı demeden insanları evlerinden, yurtlarından sürdüler...Geçtiğimiz yüzyılın belalar

tablosu özetle böyledir. Karşıt fikirleri savunan birkaç ideoloji ve bu ideolojilerini savunmak uğruna insanlığı acıya ve kana boğan insanlar....

İnsanlığa karanlık günler yaşatan bu ideolojilerin başında faşizm ve komünizm gelir. Bunlar birbirine düşman ve birbirini yok etmeye çalışan fikirler olarak görülür. Ne var ki, ortada son derece ilginç bir gerçek bulunmaktadır: Bu ideolojilerin hepsi tek bir fikri kaynaktan beslenmekte, o kaynaktan güç ve destek almakta ve o kaynak sayesinde kitleleri ikna ederek kendi saflarına çekebilmektedirler. Bu kaynak, ilk bakışta kesinlikle dikkat çekmemiş, bugüne kadar hep perdenin arkasında kalmış, insanlara hep masum görünen yüzünü göstermiştir. İşte bu kaynak materyalist felsefe ve onun tabiata uyarlanmış hali olan **DARWINİZM'**dir.

Sümerler'den ve Eski Yunan'dan kalma bir efsanenin, 19. yüzyılda Charles Darwin isimli amatör bir biyolog tarafından tekrar şekillendirilmesiyle ortaya çıkan Darwinizm, o tarihten bu yana, insanlık için ne kadar zararlı ideoloji varsa, onların hepsinin fikri altyapısını oluşturdu. Sözde bilimsel bir görünüm çizerek, bu ideolojilere ve taraftarlarının uygulamalarına sahte bir meşruiyet kazandırdı.

Bu sahte meşruiyetle evrim teorisi, kısa bir sürede biyoloji ve paleontoloji gibi bilim dallarının dışına çıkarak, insan ilişkilerinden tarihin yorumlanmasına, politikadan toplum hayatına kadar birçok alanda etkili olmaya başladı. Darwinizm'in özellikle bazı iddiaları, 19. yüzyılda hareketlenmeye ve şekillenmeye başlayan birçok fikir akımını desteklediği için bu çevrelerden geniş bir destek aldı. Özellikle doğada canlılar arasında bir "yaşam mücadelesi" olduğu ve bu mücadelenin sonucunda "güçlü olanların yaşadıkları, diğerlerinin ise ezilerek yok edildikleri" fikri, insan davranışlarına ve düşüncesine de uygulanmaya çalışıldı. Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara ve insanlara uygulandığında Hitler'in üstün ırkı oluşturma saplantısı, Marx'ın "insanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir" iddiası, kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmelerini" öngörmesi, üçüncü dünya ülkelerinin İngiltere gibi emperyalist ülkeler tarafından sömürülmeleri, insanlık dışı muamelelere maruz kalmaları, zencilerin hala ırkçı saldırılar ve ayrımcılıkla yüz yüze olması meşruiyet kazanmış oluyordu.

The Moral Animal (Ahlak Sahibi Hayvan) isimli kitabın yazarı Robert Wright, bir evrimci olmasına rağmen evrim teorisinin insanlık tarihine getirdiği belaları şöyle özetler:

Evrim teorisi, insan ilişkilerine karşı uzun ve oldukça kirli bir tarihe sahiptir. **Yüzyılın sonlarına doğru politik felsefeye de karıştırılan teori, "Sosyal Darwinizm" adlı bir ideolojiye dönüştürülmüş ve ırkçıların, faşistlerin ve en acımasız kapitalistlerin elinde koz olmuştur.**[1]

Bu kitapta tüm delilleri ile görüleceği gibi, Darwinizm, birçok insanın sandığı gibi sadece canlılığın kökenine dair bir açıklama getirmek ile uğraşan ve sadece bilimin ilgi alanına giren bir teori değildir. Darwinizm, bilimsel olarak geçersizliği kesin olarak ispatlanmış olmasına rağmen bazı ideolojilerin taraftarlarınca hala körü körüne

savunulan bir dogmadır. Günümüzde birçok bilim adamı, siyasetçi, fikir adamı, Darwinizm'in karanlık yüzünü bilerek veya bilmeyerek bu dogmanın savunuculuğunu yapmaktadır.

Zalim diktatörlere, acımasız, insaniyetsiz, çıkarcı zihniyetlere ve fikir akımlarına kaynaklık eden bu teorinin bilimsel olarak geçersizliğinin tüm insanlarca bilinmesi, tüm bu zarar getiren ideolojilerin sonu olacaktır. Kötülüğü yapanlar ve düzenleyenler artık "ama bu doğanın bir kanunudur" diyerek kendilerini savunamayacaklardır. Ellerinde, sahip oldukları çıkarcı, bencil ve acımasız dünya görüşünü dayandırabilecekleri sözde bilimsel bir dayanakları kalmayacaktır.

Zararlı ideolojilerin kökeni olan Darwinizm'in fikren çökertilmesi ile, ortada sadece tek bir gerçek kalacaktır. O da, tüm insanları ve kainatı Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Bunu anlayan insanlar, tek gerçeğin ve tek doğrunun O'nun indirdiği hak kitapta yazılı olduğunu da kavrayacaklardır. İnsanların büyük bir çoğunluğu bu gerçeği kavradığında, yeryüzündeki acılar, sıkıntılar, katliamlar, belalar, adaletsizlikler, yoksulluklar gidecek, aydınlık, ferahlık, zenginlik, bolluk, sağlık, bereket gelecektir. Bunun içinse batıl olan, insanlığa zarar getiren her fikrin, hak olan, insanlığa güzellik getirecek olan fikir ile çürütülmesi ve mağlup edilmesi gerekir. Taşa karşılık taş atmak, yumruğa karşı yumrukla cevap vermek, saldırgana karşı saldırgan olmak çözüm değildir. Çözüm, bunları yapanların fikirlerini çökertmek ve yerine koymaları gereken tek doğruyu sabırla ve güzellikle onlara anlatmaktır.

Bu kitabın yazılış amacı, karanlık yüzünü görmeden Darwinizm'in savunuculuğunu yapanlara, bilerek ya da bilmeden aslında nelere destek verdiklerini göstermek ve gerçekleri görmezden geldikleri müddetçe nasıl bir sorumluluk altına gireceklerini açıklamaktır. Bir diğer amacı ise, Darwinizm'e inanmayan, ancak Darwinizm'i insanlık için bir tehlike olarak görmeyenleri uyarmaktır.

1. BÖLÜM
DARWINİZM'İN KISA TARİHİ

Darwinizm'in dünyaya getirdiği acılara ve belalara geçmeden önce kısaca tarihine bakalım. Pek çok insan evrim teorisini, ilk olarak Charles Darwin'in ortaya attığı, sağlam bilimsel delillere, gözlemlere ve deneylere dayalı bir teori zanneder. Oysa evrim teorisinin ilk fikir babası Darwin olmadığı gibi, teorinin kaynağı da bilimsel deliller değildir.

Mezopotamya'da putperest dinlerin hakimiyetinin bulunduğu bir dönemde, canlılığın ve evrenin kökeni hakkında birçok batıl inanç ve efsane yaygındı; bunlardan biri de "evrim" inancıydı. Sümerler'den kalan Enuma-İliş adlı yazıtta anlatıldığına göre, ilk başta bir su karmaşası vardı ve bu su karmaşasının içerisinden birdenbire Lahau ve Lahamu adlı tanrılar ortaya çıkmıştı. Bu batıl inanışa göre, ibadet edilen bu putlar ilk önce kendi kendilerini var etmişler, daha sonra da evrimleşerek diğer maddeleri ve canlıları oluşturmuşlardı. Yani Sümer efsanelerine göre canlılık, cansız su kaosundan birdenbire oluşmuş ve evrimleşerek gelişmişti.

Görüldüğü gibi bu inanış, evrim teorisinin, "canlıların cansız maddelerden oluştuğu ve evrimleştiği" iddiasıyla çok büyük bir uyum göstermektedir. Buradan da anlıyoruz ki, evrim fikri Darwin'e değil, ilk olarak Sümer putperestlerine aittir.

Evrim efsanesi, daha sonra bir başka putperest medeniyet olan Eski Yunan'da hayat sahası buldu. Eski Yunan'ın materyalist filozofları, maddeyi yegane varlık sayıyorlardı. Sümerler'den miras kalan evrim efsanesine ise, canlıların nasıl oluştuğunu açıklamak niyetiyle başvurdular. Böylece materyalist felsefe ve evrim efsanesi, Eski Yunan'da birleşti. Oradan da Roma kültürüne taşındı.

Putperest kültürlere ait birer efsane olan bu iki kavram,gündemine 18. yüzyılda yeniden girdi. Eski Yunan kaynaklarını inceleyen bazı Avrupalı düşünürler, materyalizmi benimsediler. Bu düşünürlerin ortak yönü, din aleyhtarı olmalarıydı.

Bu atmosfer içinde evrim teorisini ilk kez detaylı olarak ele alan kişi, Fransız biyolog Jean Baptiste Lamarck oldu. Lamarck, geçersizliği sonradan anlaşılacak olan teorisinde, tüm canlıların yaşamları boyunca ufak değişimlerle birbirlerinden evrimleştiklerini öne sürmüştü. Lamarck'ın iddiasını biraz daha farklı bir biçimde tekrarlayan kişi ise, Charles Darwin'di.

Darwin, teorisini 1859'da İngiltere'de yayınladığı *Türlerin Kökeni* adlı kitabında ortaya koydu. Kitabında, eski Sümer'den beri gelen evrim efsanesini detaylandırmıştı. Tüm canlı türlerinin, suyun içinden tesadüfen doğan ortak bir atadan geldiklerini ve yine tesadüfen gerçekleşen küçük değişimlerle birbirlerinden farklılaştıklarını iddia ediyordu.

Darwin'in bu iddiası dönemin bilim adamları arasında yaygın bir kabul görmedi. Özellikle fosil bilimciler, Darwin'in iddiasının bir hayal ürününden başka bir şey

olmadığının farkındaydı. Ancak buna rağmen Darwin'in teorisi farklı çevreler içinde giderek daha fazla destek buldu. Çünkü Darwin bu teoriyle birlikte, 19. yüzyılın hakim güçlerine bulunmaz bir temel sağlamış oluyordu.

Darwinizm'in Kabul Görmesinin Nedeni İdeolojiktir

Darwin'in, *Türlerin Kökeni* isimli kitabını yayınladığı ve evrim teorisini ortaya attığı dönemde bilim son derece geriydi. Örneğin, bugün son derece kompleks bir sisteme sahip olduğu bilinen hücre, o dönemde kullanılan ilkel mikroskoplarda sadece bir leke olarak görülüyordu. Dolayısıyla Darwin, canlılığın cansız maddelerden tesadüfler sonucunda oluştuğunu iddia etmekte bir sakınca görmemişti.

Aynı şekilde o dönemde fosil kayıtları son derece yetersiz olduğu için geçmişte canlıların küçük değişimlerle birbirlerinden türediğini iddia edebilmişti. Oysa bugün kesin olarak anlaşılmıştır ki fosil kayıtları, -biraz önce de belirttiğimiz gibi- Darwin'in canlıların birbirlerinden türeyerek meydana geldikleri iddiasını destekleyecek tek bir delil dahi sunmamaktadır. Yakın bir zamana kadar evrimciler, karşılarına çıkan bu çıkmazı "ileride bir gün bulunur" temennileriyle geçiştirmeye çalıştılar. Ancak günümüzde, artık bu açıklamanın da ardına sığınamaz duruma geldiler. (Detaylı bilgi için bakınız. Evrim Aldatmacası bölümü)

Ne var ki, Darwinistler'in evrim teorisine bağlılıklarında bir değişiklik olmadı. Darwinizm taraftarları, Darwinizm'e olan sadakatlerini 150 yıldır birbirlerine miras gibi aktararak günümüze kadar geldiler.

Peki Darwinizm'in, bilimsel olarak geçersizliği açıkça ortada olmasına rağmen, ortaya atıldığı günden bu yana birtakım çevrelerce benimsenmesinin ve yoğun olarak propagandasının yapılmasının nedeni nedir?

Darwin'in teorisinin en belirgin özelliği, bir Yaratıcı'nın varlığını inkar etmesidir. Evrim teorisine göre, canlılık cansız maddelerden, tesadüfler sonucunda, kendi kendine oluşmuştur. Darwinizm'in bu iddiası, başta materyalist felsefe olmak üzere tüm ateist felsefelere sahte bir bilimsel destek sağlamaktadır. Çünkü 19. yüzyıla kadar bilim adamlarının büyük bir çoğunluğu, bilimi Allah'ın yarattıklarını öğrenmenin ve keşfetmenin bir yöntemi olarak görüyordu. Bu gerçeğe olan inancın yaygın olması nedeniyle, materyalist ve ateist felsefeler gelişmek için kendilerine uygun bir ortam bulamıyorlardı. Ancak evrim teorisinin, Yaratıcı'nın varlığını inkar ederek, ateist ve materyalist inanca göstermelik bilimsel bir destek oluşturması, onlar için bulunmaz bir fırsat oldu. Bu nedenle, Darwinizm'i hemen benimsediler ve her biri bu teoriyi kendi ideolojisine uyguladı.

Darwinizm'in Allah'ın varlığını inkar etmesinin yanında, 19. yüzyılın materyalist ideolojilerine destek çıkan bir iddiası daha vardı: "Canlıların gelişimi doğadaki yaşam mücadelesine bağlıdır. Bu mücadeleyi güçlü olanlar kazanır. Zayıflar ise ezilerek yok olmaya mahkumdurlar."

Darwinizm'in dünyaya acılar ve belalar getiren ideolojilerle işbirliği işte bu noktada açıkça karşımıza çıkmaktadır.

Sosyal Darwinizm: "Orman Kanunlarının

İnsan Davranışlarına Uyarlanması Bilimi"

Evrim teorisinin en önemli iddialarından biri, canlıların gelişimini doğada var olan "yaşam mücadelesi"ne dayandırmasıydı. Darwin'e göre, doğada acımasız bir yaşam mücadelesi, daimi bir çatışma vardı. Güçlüler her zaman güçsüzleri alt ediyor ve gelişme de bu sayede mümkün oluyordu. Türlerin Kökeni kitabına koyduğu altbaşlık da, onun bu görüşünü özetliyordu: *Türlerin Kökeni* kitabına koyduğu altbaşlık da, onun bu görüşünü özetliyordu: *"Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon ve Yaşam Mücadelesinde Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla"*.

Darwin'in bu konudaki ilham kaynağı ise, İngiliz bir ekonomist olan Thomas Malthus'un *An Essay on the Principle of Population (Nüfus Prensibi Üzerine Bir Deneme)* adlı kitabıydı. Bu kitap insan ırkını oldukça karanlık bir geleceğin beklediğine işaret ediyordu. Malthus kendi başlarına bırakıldıklarında, insan nüfusunun çok hızlı arttığını hesaplamıştı. Her yirmi beş yılda sayıları iki katına çıkıyordu. Ancak besin kaynakları hiçbir şekilde bu hızla çoğalmıyordu. Bu durumda insan nesli sürekli olarak bir açlık tehlikesi ile karşı karşıyaydı. Nüfusları kontrol altında tutan başlıca etkenler ise savaş, kıtlık ve hastalık gibi felaketlerdi. Kısacası bazı insanların yaşayabilmeleri için diğerlerinin ölmesi gerekiyordu. Var olma, "sürekli savaş" anlamına geliyordu.

Darwin, doğadaki yaşam mücadelesi fikrini Malthus'tan aldığını kendi ifadesiyle şöyle açıklar:

Ekim 1838'de, yani sistematik bir şekilde araştırmalarıma başladıktan 15 ay sonra, sırf merakımdan Malthus'un nüfusla ilgili çalışmasını okumaya başladım. Ve hayvanlarla bitkilerde sürekli gözlemlediğim hayatta kalma mücadelesini düşündüğümde, bir an farkına vardım ki, bu koşullar altında uygun varyasyonlar korunacak ve uygun olmayanlar yok edilecekti. Bunun sonucunda ise yeni türler ortaya çıkacaktı. Burada, sonradan üzerinde çalışabileceğim bir teoriyi sonunda elde etmiştim.[2]

19. yüzyılda Malthus'un fikirleri oldukça geniş bir kitle tarafından benimsenmişti. Özellikle, Avrupalı üst sınıfın entelektüelleri Malthus'un fikirlerini destekliyordu. "Nazilerin Bilimsel Arka Planı" isimli makalede, 19. yüzyıl Avrupası'nın Malthus'un popülasyon ile ilgili görüşlerine verdiği önem şöyle aktarılmaktadır:

19. yüzyılın ilk yarısında Avrupa'da yönetici sınıfın üyeleri, yeni keşfedilen 'nüfus artışı problemi'ni tartışmak ve fakirlerin ölüm oranlarını arttırmak için, Malthus'un fikirlerini uygulamanın yöntemlerini planlamak üzere biraraya geldiler. Vardıkları sonuç özetle şöyleydi: "Fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeliyiz. Şehirlerimizdeki sokakları daha dar yapmalıyız, daha fazla insanı evlere doldurmalıyız ve vebayı getirmeye çalışmalıyız. Ülkemizde köylerimizi durgun sulara yakın yapmalıyız, bataklıklarda yaşamayı teşvik etmeliyiz vs...[3]

Bu zalimce uygulamanın sonucunda, yaşam mücadelesinde güçlü olanlar zayıf olanları ezecekler ve bu şekilde hızla artan nüfus da dengelenmiş olacaktı. İngiltere'de

19. yüzyılda söz konusu "fakirleri ezme" programı gerçekten uygulandı. 8-9 yaşındaki çocukların günde 16 saat kömür ocaklarında çalıştırıldıkları ve binlercesinin kötü şartlar nedeniyle öldüğü bir endüstri düzeni kuruldu. Malthus'un teorik olarak gerekli bulduğu "yaşam mücadelesi", İngiltere'de milyonlarca fakir insana azap dolu bir ömür yaşattı.

Darwin, Malthus'tan etkilenerek bu görüşü tüm doğaya uyguladı ve bu var olma savaşında güçlü olanların ve en iyi uyum sağlayanların galip geleceklerini öne sürdü. Darwin'in bu iddiası, tüm bitkileri, hayvanları ve insanları içine alıyordu. Dahası, söz konusu yaşam mücadelesinin doğanın meşru ve değişmez bir yasası olduğunu özellikle vurguluyordu. Bir yandan da yaratılışı inkar ederek insanları dini inançlarını terk etmeye davet ediyor ve böylece "yaşam mücadelesi"nin acımasızlığına engel olabilecek tüm ahlaki kıstasları hedef almış oluyordu.

Bu nedenle Darwin'in teorisi, duyulur hale geldiği andan itibaren önce İngiltere'deki sonra da tüm Batı'daki kurulu düzenin desteğini arkasında buldu. Kurdukları siyasi ve sosyal düzeni "bilimsel" yönden meşru hale getiren bir teoriyle karşılaşan emperyalistler, kapitalistler ve tüm diğer materyalistler, bu teoriyi sahiplenmekte gecikmediler. Evrim teorisi kısa zamanda, sosyolojiden tarihe, psikolojiden siyasete kadar insan toplumlarını ilgilendiren her alanda tek kriter haline getirildi. Her alanda temel fikir "yaşam mücadelesi" ve "güçlü olan kazanır" sloganıydı ve siyasi partiler, uluslar, yönetimler, ticari şirketler, fertler artık bu sloganlar ışığında yaşamaya başladılar. Topluma hakim olan ideolojiler Darwinizm'i benimsediği için, eğitimden sanata, siyasetten tarihe kadar her alanda üstü kapalı Darwinizm propagandası yapılmaya başlandı. Her konu Darwinizm'le ilişkilendirilmeye ve Darwinist bakış açısı ile açıklanmaya çalışıldı. Bunun sonucunda insanlar Darwinizm'i bilmese bile, Darwinizm'in öngördüğü hayatı yaşayan toplum modelleri oluşmaya başladı.

Darwin'in kendisi de, evrime dayalı görüşlerinin ahlaki anlayışlara ve sosyal bilimlere uygulanmasını onaylıyordu. 1869'da H. Thiel'e yazdığı bir mektupta Darwin şöyle diyordu:

Türlerin değişimiyle ilgili bakış açıma benzer bazı fikirlerin, ahlaki ve sosyal sorunlar üzerinde uygulandığını görüyorum. Bu konuyla çok ilgilendiğime inanmalısın. Önceleri, kendi görüşlerimin bu kadar farklı ve önemli konulara uyarlanabileceği bana pek gerçekleşebilir gibi gelmemişti.[4]

Doğadaki çatışmanın insanın da doğasında olduğunun kabul edilmesiyle, ırkçılık, faşizm, komünizm, emperyalizm adına yapılan çatışmalar, güçlü milletlerin zayıf gördükleri milletleri ezerek yok etmeye çalışmaları artık bilimsellik kisvesine bürünmüş oluyordu. Barbarca katliamlar yapanlar, insanlara hayvan gibi davrananlar, milletleri birbirlerine düşürenler, ırklarından dolayı insanları hakir görenler, haksız rekabetle küçük işletmeleri kapattıranlar, fakirlere yardım eli uzatmayanlar artık kınanmayacak

veya engellenemeyecekti. Çünkü onlar bunu "bilimsel" bir doğa kanununa uyarak yapıyorlardı.

Bu yeni bilimsel açıklamanın adı ise **"Sosyal Darwinizm"** olarak belirlendi.

Günümüzdeki evrimci bilim adamlarının en tanınmışlarından biri olan Amerikalı paleontolog Stephen Jay Gould, bu gerçeği aşağıdaki sözleriyle kabul eder:

1859 yılında Türlerin Kökeni'nin yayımlanmasından sonra esaret, kolonileşme, ırk farklılıkları, sınıf mücadelesi ve cinsel roller hakkındaki tartışmalar bilim bayrağı altında yürütülmeye başlandı.[5]

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta bulunmaktadır: İnsanlık tarihinin her döneminde savaşlar, barbarlık, acımasızlık, ırkçılık, çatışmalar yaşanmıştır. Ancak insanlara her zaman için bu fiilerin yanlış olduğunu öğreten ve onları barışa, adalete ve huzura davet eden İlahi bir din olmuştur. İnsanlar bu İlahi dinin varlığını bildikleri için, şiddet uyguladıklarında, en azından bunun yanlış olduğunu kavrayabilecekleri bir kıstasa sahiptirler. Ancak 19. yüzyıldan itibaren Darwinizm, her türlü çıkar mücadelesini ve adaletsizliği bilim kisvesi altında meşru göstermiş, tüm bunların insanın doğasında olduğunu, insanın atalarından kalan vahşi ve saldırgan dürtüler taşıdığını, hayvanlar arasında nasıl en güçlü ve en saldırgan olan hayatta kalmayı başarıyorsa, aynı kanunların insanlar için de geçerli olduğunu söylemiştir. Bu düşüncenin benimsenmesiyle, savaşlar, acılar ve katliamlar dünyanın çok büyük bir bölümünü etkisi altına almıştır. Darwinizm, dünyaya acı, kan ve baskı getiren tüm hareketleri desteklemiş, teşvik etmiş, makul ve meşru göstermiş ve bu uygulamaların tümüne hak vermiştir. Bu sözde bilimsel destek neticesinde tüm bu tehlikeli ideolojiler katlanarak güçlenmişler ve 20. yüzyıla "acılar çağı" damgasını vurmuşlardır.

Tarih profesörü Jacques Barzun, *Darwin, Marx, Wagner* isimli kitabında günümüzde dünyanın ahlaki çöküntüsünün bilimsel, sosyolojik ve kültürel sebeplerinin değerlendirmesini yapmaktadır. Barzun'un kitabında yer alan şu yorumlar, Darwinizm'in dünya üzerindeki etkisi açısından dikkat çekicidir:

…1870 ve 1914 yılları arasında her Avrupa ülkesinde silahlanmayı isteyen bir savaş partisi, acımasız bir rekabeti isteyen bireyci bir parti, geri kalmış insanlar üzerinde serbest bir el isteyen emperyalist bir parti, yabancılara karşı içten tasfiyeyi sağlayacak olan sosyalist bir parti vardı… Bu partilerin tümü zaferi kutladıklarında ya da yenildiklerinde hatta daha önce, bilimin tekrar canlanması anlamına gelen Spencer (Sosyal Darwinizm'in kurucusu) ve Darwin'i desteklemişlerdi. Irk biyolojikti, sosyolojikti; Darwinciydi.[6]

19. yüzyılda Darwin canlılığın yaratılmadığı, tesadüfen oluştuğu ve insanın hayvanlarla ortak bir atadan tesadüfler sonucunda meydana gelmiş olan en gelişmiş organizma olduğu iddiasını ortaya attığında, belki çoğu kimse bu iddianın sonuçlarını tahmin edememişti. Ancak 20. yüzyılda bu iddianın sonucu çok acı tecrübelerle yaşandı. İnsanları gelişmiş bir hayvan gibi görenler, zayıf olanların üzerine basarak yükselmekten, hasta ve zayıf olanları bir şekilde yok etmekten, farklı ve aşağı

gördükleri ırkları ortadan kaldırmak için katliamlar yapmaktan hiç çekinmediler. Çünkü bilim maskesi takmış teorileri, onlara bunun "doğanın bir kanunu" olduğunu söylüyordu.

İşte Darwinizm'in dünyaya getirdiği belalar bu şekilde başladı ve hızlanarak tüm dünyaya yayıldı. Oysa 19. yüzyılda materyalizmin ve ateizmin, Darwin'den aldıkları destekle güçlenmesine kadar, insanların büyük bir çoğunluğu tüm canlıları Allah'ın yarattığına ve insanın diğer canlılardan farklı olarak Allah'ın yarattığı bir ruha sahip olduğuna inanıyorlardı. Hangi ırktan, hangi milletten olurlarsa olsunlar, insanlar Allah'ın yarattığı birer kul olarak görülüyordu. Darwinizm'in getirdiği ve güçlendirdiği dinsizlik ise, rekabetçi ve acımasız bir dünya görüşünün, ahlaka önem vermeyen, kendisini ve insanları gelişmiş hayvanlar olarak gören kitlelerin oluşmasına neden oldu. Allah'a karşı sorumlu olduklarını reddeden insanlar, her türlü bencilliğin meşru görüldüğü bir kültür meydana getirdiler. Bu kültürün içinden pek çok "izm" doğdu ve bunlar insanlığa gerçek anlamda birer "bela" oldu.

İlerleyen sayfalarda, Darwinizm'in meşruiyet kazandırdığı söz konusu ideolojileri, bu ideolojilerin Darwinizm ile olan yakın ilgilerini ve bu birlikteliğin dünyada nelere malolduğunu inceleyeceğiz.

2. BÖLÜM
DARWIN'İN IRKÇILIĞI VE SÖMÜRGECİLİĞİ

Darwin'in yakın arkadaşı olan Prof. Adam Sedgwick, evrim teorisinin gelecekte sebep olabileceği tehlikeleri görebilen kişilerden biriydi. *Türlerin Kökeni*'ni okuduğunda, **"Bu kitap toplum tarafından genel bir kabul gördüğü takdirde dünyada daha önce hiç görülmemiş şekilde insan ırklarında bir soykırım yaşanacaktır"** demişti.[7] Gerçekten de zaman, Sedgwick'in endişelenmekte haklı olduğunu gösterdi. 20. yüzyıl, insanların sırf ırkları veya etnik kökenleri nedeniyle soykırımlara uğratıldığı kara bir çağ olarak tarihe geçti.

Elbette etnik ayrımcılık ve buna dayalı olarak yapılan soykırımlar, Darwin'den çok önce de insanlık tarihinde vardı. **Ancak Darwinizm bu ayrımcılığa sahte bir bilimsel saygınlık ve sahte bir haklılık kazandırdı.**

"Kayırılmış Irkların Korunması..."

Günümüzdeki Darwinistlerin çoğu, aslında Darwin'in ırkçı olmadığını, ancak ırkçıların kendi görüşlerini desteklemek amacıyla Darwin'in fikirlerini taraflı olarak yorumladıklarını iddia ederler. Türlerin Kökeni kitabının alt başlığında yer alan "*Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla*" ifadesinin ise sadece hayvanlar için kullanıldığını iddia ederler. Ancak bu iddiaların sahiplerinin göz ardı ettikleri şey, Darwin'in *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında, insan ırkları için söyledikleridir.

Darwin'in bu kitapta ortaya koyduğu görüşlere göre, insan ırkları evrimin farklı basamaklarını temsil ediyordu ve bazı insan ırkları, diğer insanlara göre daha çok evrimleşmiş ve ilerlemişlerdi. Bazıları ise, neredeyse hala maymunlarla aynı düzeydeydi.

Darwin, "yaşam mücadelesi"nin insan ırkları arasında da geçerli olduğunu öne sürmüştü. "Kayırılmış ırklar" bu mücadelede üstün geliyorlardı. Darwin'e göre kayırılmış ırklar, Avrupalı beyazlardı. Asyalı ya da Afrikalı ırklar ise, yaşam mücadelesinde geri kalmışlardı. Darwin daha da ileri giderek, bu ırkların dünya üzerindeki "yaşam mücadelesi"ni yakın zamanda tamamen kaybederek yok olacaklarını ileri sürmüştü:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı

ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki **zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan** babun türü maymunlar kalacaktır.[8]

Darwin, yine *İnsanın Türeyişi* isimli kitabının başka bir bölümünde aşağı ırkların yok olmaları gerektiğini ve gelişmiş insanların onları yaşatmak ve korumak için çalışmalarının gereksiz olduğunu iddia etmiş ve bu durumu damızlık hayvan yetiştiricileri ile karşılaştırmıştı:

Yabanıl insanların vücutça ve kafaca zayıf olanları eleniverir; ve sağ kalanlar, çoğunlukla, gerçekten sağlıklı kimselerdir. Öte yandan biz uygar insanlar, elenme sürecini engellemek için elimizden geleni yaparız; geri zekalılar, sakatlar ve hastalar için bakımevleri kurarız; yoksulları koruma yasaları çıkarırız; tıp uzmanlarımız, her hastayı yaşatmak için en son ana dek bütün ustalıklarını gösterir… Böylece uygarlaşmış toplumların zayıf bireyleri kendi soylarını sürdürmektedir. Evcil hayvan yetiştiriciliği yapmış hiç kimse bunun insan ırkına büyük bir zarar vereceğinden kuşku duymaz.[9]

Görüldüğü gibi Darwin *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında, Avustralya yerlilerini ve zencileri gorillerle aynı seviyede görmüş ve bu ırkların yok olacaklarını ileri sürmüştü. Diğer "aşağı" gördüğü ırkların ise çoğalmalarının engellenmesi ve böylece bu ırkların yok edilmeleri gerektiğini savunmuştu. İşte günümüzde halen kalıntılarına rastladığımız ırkçı ve ayrımcı uygulamalar, Darwin tarafından bu şekilde onaylanmış ve meşrulaştırılmıştır.

Darwin'in bu ırkçı fikirlerine göre "medeni insana" düşen görev ise, ileride detaylarını göreceğimiz gibi, bu evrimsel süreci biraz daha hızlandırmaktı. Bu durumda zaten yok olacak olan geri kalmış ırkların şimdiden yok edilmelerinin "bilimsel" açıdan hiçbir sakıncası kalmamıştı!

Darwin'in ırkçı yönü, birçok yazısında ve tespitlerinde de etkisini göstermiştir. Örneğin, 1871'de çıktığı uzun gezide gördüğü Tierre del Fuegolu yerlileri tanımlarken de ırkçı ön yargılarını açıkça ortaya koymuştur. Yerlileri, "çırılçıplak, boyalara batmış, yabanıl hayvanlar gibi ne yakalayabilirse yiyen, yönetimsiz, kendi kabileleri dışındakilere karşı acımasız, düşmanlarına işkenceden zevk alan, kanlı kurbanlar sunan, çocuklarını öldüren, karılarına köle gibi davranan, ağır batıl inançlarla dolu" canlılar olarak tasvir etmişti. Oysa aynı bölgeyi, ondan on yıl önce gezen W. P. Snow isimli araştırmacı, aynı yerlileri "güzel, güçlü, çocuklarına düşkün, bazı özgün el sanatlarına sahip, bazı eşyalarda özel mülkiyeti tanıyan, en yaşlı birkaç kadının otoritesini kabul etmiş" insanlar olarak anlatmıştı.[10]

Bu örneklerden de anlaşıldığı gibi Darwin tam bir ırkçıydı. Nitekim *What Darwin Really Said* (Darwin Gerçekte Ne Söyledi) kitabının yazarı Benjamin Farrington'ın ifadesiyle de, Darwin *İnsanın Türeyişi* kitabında "**insan ırkları arası eşitsizliğin apaçıklığı"** hakkında birçok yorum yapmıştır.[11]

Ayrıca Darwin'in teorisinin Allah'ın varlığını inkar ediyor olması, insanın Allah'ın yarattığı bir varlık olduğu ve her insanın birbirbiriyle eşit olarak yaratıldığı gerçeğinin de göz ardı edilmesine neden oldu. Bu da ırkçılığın yükselişini ve dünyada kabul görmesini hızlandıran etkenlerden biriydi. Amerikalı bilim adamı James Ferguson, yaratılışın reddedilmesinin ırkçılığın yükselişi ile doğrudan bağlantılı olduğunu şöyle açıklar:

19. yüzyıl Avrupası'nda gelişen yeni antropoloji, insanın kökeni hakkındaki iki zıt düşünce ekolünün savaş alanı haline geldi. Bunların daha eski ve köklü olanı, "tek kökenlilik"ti. Bu görüş, tüm insanoğlunun renk ve özellik farkı olmadan, doğrudan Adem'in soyundan geldiği ve Allah'ın tek bir fiili ile yaratıldığı inancına dayanıyordu. Ancak bu dönemde "çok kökenlilik" olarak bilinen ve **dini inanca karşı koyuştan doğan rakip bir teori (evrim teorisi) gelişti.** Çok kökenlilik, farklı insan ırklarının farklı kökenleri olduğunu savunuyordu.[12]

Hintli antropolog Lalita Vidyarthi ise Darwin'in evrim teorisinin, ırkçılığı sosyal bilimlere nasıl kabul ettirdiğini şöyle açıklar:

Darwin'in ortaya attığı 'en güçlülerin hayatta kalması' düşüncesi, insanoğlunun kültürel bir evrim sürecinden geçtiğine ve en üst kademenin Beyaz Adam'ın medeniyeti olduğuna inanan sosyal bilimciler tarafından coşkuyla karşılandı. **Bunun bir sonucu olarak, 19. yüzyılın ikinci yarısındaki Batılı bilim adamlarının çok büyük bir kısmı ırkçılığı şiddetle benimsediler.**[13]

Darwin'den sonra gelen Darwinistler ise, onun ırkçı görüşlerini ispatlama çabası içine girdiler. Bu uğurda birçok bilimsel çarpıtma ve sahtekarlık yapmaktan ise çekinmediler. Çünkü bunu ispatladıkları takdirde, kendi üstünlüklerini ve diğer ırkları ezme, sömürme ve hatta gerektiğinde yok etme "haklarını" bilimsel olarak ispatlamış olacaklarını düşünüyorlardı.

Stephen Jay Gould da *The Mismeasure of Man* (İnsanın Yanlış Ölçümü) isimli kitabının 3. bölümünde, bazı antropologların, beyaz ırkın üstünlüğünü kanıtlamak için verileri çarpıttıklarını belirtmektedir. Gould'un belirttiğine göre, en çok başvurdukları yöntem, buldukları kafatası fosillerinin beyin hacimleri konusunda çarpıtmalar yapmalarıdır. Gould kitabında birçok antropoloğun, doğru bir ölçü olmamasına rağmen, beyin hacmini zeka ile ilintili gösterdiklerini ve buna bağlı olarak, özellikle Kafkasyalılar'ın beyin hacimlerini abarttıklarını ve zencilerle Kızılderililerin kafataslarını olduklarından daha küçük gösterdiklerini anlatmaktadır.[14]

Gould, *Ever Since Darwin* (Darwin'den Bu Yana) isimli kitabında ise, Darwinistler'in, bazı ırkları aşağı bir tür olarak göstermek için giriştikleri sapkın iddiaları şöyle açıklar:

Haeckel (Alman Darwinist) ve çalışma arkadaşları da, Kuzey Avrupalı beyazların ırksal üstünlüğünü göstermek için rekapitülasyon teorisini (yinelemeli oluşum teorisi) kullandı. İnsan anatomisi ve davranışına ilişkin bulguları tarayarak, beyinlerden göbek deliklerine kadar bulabildikleri herşeyi kullandılar. Herbert Spencer şöyle yazdı:

'İlkellerin zihinsel özellikleri(…) uygarların çocuklarında görülen özelliklerdir.' Carl Vogt 1864'te aynı şeyi daha güçlü bir şekilde ifade etti: 'Büyümüş zenci, zihinsel yetiler yönünden çocuğun doğasını paylaşır. (…) Bazı kabileler kendilerine özgü organizasyonlara sahip devletler kurmuşlardır. Ama geri kalanlara bakarak, bu ırkın geçmişte ya da günümüzde, insanlığın ilerleyişine hizmet etmiş ya da korunmaya değecek hiçbir şey yapmadığını çekinmeden söyleyebiliriz.' Fransız tıbbi anatomi bilgini Etienne Serres gayet ciddi bir şekilde, siyah erkeklerin ilkel olduğunu çünkü göbek deliklerinin seviyesinin düşük olduğunu ileri sürmüştü.[15]

Darwin'in çağdaşı evrimci Havelock Ellis de 1894'de "*Birçok Afrikalı ırkta çocuklar, Avrupalı çocuklara göre belki biraz daha az zekidir. Ama Afrikalı büyüdükçe aptallaşır ve bütün toplumsal yaşamı dar görüşlü bir rutine dönüşür; oysa Avrupalı, canlılığını korur.*"[16] diyerek, üstün ve aşağı ırk ayrımını sözde "bilimsel" bir açıklamayla desteklemişti.

Fransız Darwinist antropolog Vacher de Lapouge ise, *Race et Milieu Social: Essais d'Anthroposociologie (Irk ve Sosyal Çevre: Antropo-sosyoloji Üzerine Denemeler)* (Paris 1909) adlı yapıtında beyaz olmayan sınıfların, uygar yaşama uyum sağlayamamış vahşilerin çocukları ya da kanı bozulmuş sınıfların soysuz temsilcileri oldukları görüşünü ortaya attı. Paris'in aşağı ve yukarı sınıflarının mezarlıklarındaki kafataslarını ölçerek sonuçlar çıkardı. Bu sonuçlara göre; insanlar kafataslarına göre zengin, kendilerine güvenli, özgürlük eğilimli iken, diğer kısmı tutucu, azla yetinen, iyi uşak niteliği taşıyan kimseler oluyorlardı; sınıflar toplumsal ayıklanmanın ürünleriydi; toplumun yüksek sınıfları yüksek ırklarla çakışıyordu; zenginlik derecesi ile kafatası endeksi orantılı gidiyordu. Lapogue en sonunda bir kehanette bulundu: "Benim görüşüm odur ki, önümüzdeki yıllarda insanlar birbirlerini kafatasları yuvarlak ya da sivridir diye boğazlayacaklar" dedi ve bu kehaneti kitabın ilerleyen sayfalarında detaylarıyla göreceğimiz gibi doğru çıktı ve 20. yüzyıl ırkçılık nedeniyle yapılan katliamlara tanık oldu!…

Yalnız antropologlar değil, entomolojistler (böcek bilimcileri) dahi Darwinizm'in körüklediği ırkçılık kervanına sapkın iddialarla katıldılar. Örneğin, 1861 yılında, bir İngiliz entomolojisti dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan insanların bedenlerinden bit toplatıp bunları inceledikten sonra renklerinin ve büyüklüklerinin farklı oldukları, bir ırkın bitinin bir başka ırkın bedeninde yaşayamayacağı gibi bugünün bilim düzeyinden bakıldığında tek kelimeyle safsata olan bir sonuca ulaşmıştı.[17] Bilim adamı sıfatlı kişiler bile böyle açıklamalar yaptıktan sonra, bazı dogmatik ırkçıların "zencilerin bitleri dahi zenci" gibi akıl ve mantık dışı, hiçbir anlamı olmayan sloganlar kullanmaları pek yadırganmadı.

Özetle, Darwin'in teorisinin ırkçı yönü 19. yüzyılın ikinci yarısında kendine çok elverişli bir zemin buldu. Çünkü o dönemde Avrupalı "beyaz adam", tam da böyle bir teorinin kendi suçlarını meşrulaştırmasını bekliyordu.

İngiliz Sömürgeciliği ve Darwinizm

Darwin'in ırkçı görüşlerinden en çok çıkar sağlayan ülke, Darwin'in kendi vatanı İngiltere oldu. Darwin, teorisini ortaya attığı yıllarda, İngiltere dünyanın bir numaralı sömürge imparatorluğunu kurmuş durumdaydı. Hindistan'dan Latin Amerika'ya kadar uzanan dev bir coğrafyanın tüm doğal kaynakları, İngiliz İmparatorluğu tarafından sömürülüyordu. "Beyaz adam", kendi çıkarı için dünyayı yağmalıyordu.

Ama elbette başta İngiltere olmak üzere sömürgeci ülkelerin hiçbiri "yağmacı" olarak görülmek ve tarihe öyle yazılmak istemiyorlardı. Bu nedenle yaptıkları işi haklı gibi gösterecek bir açıklama arıyorlardı. Bu açıklama, sömürülen insanları "ilkel insanlar", hatta "hayvanımsı canlılar" gibi gösterebilmekti. Böylece katledilenler veya insanlık dışı muameleye maruz bırakılanlar, insan değil, yarı insan yarı hayvan canlılar olarak görülebilecek ve onlara karşı yapılanlar bir suç teşkil etmeyecekti.

Aslında bu arayış yeni değildi; dünya üzerinde sömürgeciliğin ilk yayılış dönemi olan 15 ve 16. yüzyıllara kadar dayanıyordu. Bazı ırkların yarı hayvan özelliği gösterdiğiyle ilgili iddialar, ilk olarak Christopher Columbus'un Amerika yolculuklarında ortaya atılmıştı. Bu iddialara göre, Amerikalı yerliler gerçek birer insan değil, gelişmiş bir hayvan türüydü. Bu nedenle de İspanyol sömürgecilerin hizmetine koşulabilirlerdi.

Her ne kadar Amerika'nın keşfi hakkında çevrilen filmlerde Columbus'un yerlilere karşı çok insancıl ve sıcak bir yaklaşımı olduğu imajı verilse de, gerçekte Columbus yerlileri insan olarak görmüyordu.[18]

Christopher Columbus, büyük bir katliamı ilk başlatan kişi oldu. Keşfettiği yerlerde İspanyol kolonileri oluşturan Columbus yerlileri köleleştirdi ve ilk olarak köle ticaretini başlattı. Columbus'un yerlilere uyguladığı baskı ve sömürü politikasını, onu izleyen İspanyol "fatihleri" devam ettirdiler; yapılan katliamlar çok ileri boyutlara ulaştı. Örneğin, Columbus ilk geldiğinde nüfusu 200 bin olan bir adada 20 yıl geçmeden sadece 50 bin, 1540 yılında ise sadece bin kişi kalmıştı. İspanyol fatihlerinin en ünlüsü Fernando Cortés ise 1519 Şubat'ında Meksika'ya ayak bastığında toplam Kızılderili nüfusu 25 milyonken, 1605 yılında 1 milyona inmişti. Hispaniola adasında 1492'de 7-8 milyon olan nüfus 1496'da 4 milyon, 1570 yılında ise sadece 125 kişiye düştü. Tarihçilerin verdikleri rakamlara göre, Columbus'un kıtaya ayak basmasından sonraki bir yüzyıldan daha az bir süre içinde 95 milyon yerli sömürgeciler tarafından katledildi. Columbus, Amerika'yı keşfettiğinde kıtada 30 milyon Kızılderili yaşıyordu. O zamandan bugüne gerçekleşen katliamlar neticesinde ise 2 milyon nüfuslu kayıp bir ırk haline geldiler.

Bu katliamların bu kadar acımasız boyutlara ulaşmasının nedeni, Kızılderililerin insan olarak görülmemeleri, hayvan olarak kabul edilmeleriydi.

Ancak sömürgecilerin bu iddiaları fazla taraftar toplamadı. Çünkü o dönemde Avrupa'da, tüm insanları Allah'ın eşit olarak yarattığı ve hepsinin tek bir atadan, Hz. Adem'den geldikleri gerçeği yaygın bir kabul görüyordu. Hatta Katolik Kilisesi, bu yağmacı istilacılara karşı kesin bir tavır koymuştu. Bunun en bilinen örneklerinden biri Chiapas psikoposu Bartolome de Las Casas'ın, Columbus ile birlikte Yeni Dünya'ya ayak basan kolonicilerin "yerliler bir tür hayvandır" iddiasına karşılık, yerlilerin "gerçek birer insan" olduklarını söyleyerek verdiği yanıttır. 1537 yılında ise Papa III. Paul yayınladığı bir fermanda yerlilere yapılan vahşi muameleyi lanetlemiş, Kızılderililerin iman etme yeteneğine sahip gerçek insanlar olduklarını açıklamıştır.[19]

Oysa 19. yüzyıla gelindiğinde durum değişti. Materyalist felsefenin yayılmasıyla ve toplumların dinden uzaklaşmasıyla birlikte, insanları Allah'ın yarattığı gerçeği de göz ardı edilmeye başlandı. Bu, önceki sayfalarda da değinildiği gibi aynı zamanda ırkçılığın da yükselişi idi.

Darwinist-materyalist felsefenin 19. yüzyılda yükselmesiyle, ırkçılık da güçlenmişti ve bu da Avrupa'nın emperyalist düzenine büyük bir destek sağlamış oluyordu.

Oxford, Stanford, Harvard gibi üniversitelerde yıllarca tarih profesörlüğü yapmış olan James Joll, halen üniversitelerde ders kitabı olarak okutulan "Europe Since 1870" (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında, Darwinizm ile emperyalizm ve ırkçılık arasındaki ideolojik ilişkiyi şöyle anlatır:

Emperyalizm kavramına ilham veren fikirlerin en önemlisi, "Sosyal Darwinizm" başlığı altında sınıflandırılabilecek olanlardır. Bu fikirler; devletler arasındaki ilişkiyi daimi bir mücadele olarak kabul eder. Bu mücadelede bazı ırklar diğerlerine göre "üstün" sayılmış ve bir evrimsel süreç içinde güçlülerin kendilerini sürekli ortaya koymaları gerektiği kabul edilmiştir.

İngiliz doğabilimci Charles Darwin, 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni onu 1871'de takip eden İnsanın Türeyişi adlı kitaplarıyla büyük bir tartışma başlatmış ve Avrupa düşüncesinin farklı dallarını aynı anda etkilemiştir… Darwin'in fikirleri, ve onun İngiliz felsefeci Herbert Spencer gibi bazı çağdaşlarının düşünceleri, çok hızlı bir biçimde bilim dışındaki alanlara da uygulanmıştır… Darwinizm'in toplumsal gelişmeye en çok uygulanabilir olan yönü ise, dünyada doğal kaynakların besleyemeyeceği bir nufüs fazlası bulunduğu ve bunun her zaman güçlülerin veya "uygunların" galip çıkacağı daimi bir yaşam mücadelesi gerektiği yönündeki inançtır. Bazı sosyal bilimciler için, bu noktadan hareketle, en "uygun" kavramına ahlaki bir mana katmak ve dolayısıyla yaşam mücadelesinde üstün gelen türlerin veya ırkların ahlaken üstün olduklarını savunmak çok kolay olmuştur.

Dolayısıyla doğal seleksiyon doktrini, kolaylıkla Fransız yazar Arthur Gobineau tarafından geliştirilen bir başka fikir ekolüyle de birleşmiştir. Gobineau, 1853 yılında İnsan "Irklarının Eşitsizliği Üzerine Bir Makale" adlı çalışmayı yayınlayan kişidir. Gobineau gelişmedeki en önemli etkenin ırk olduğunu savunmuş ve diğerlerine üstünlük sağlayan ırkların, kendi ırksal saflıklarını en iyi koruyabilenler olduğunu ileri

sürmüştür. Gobineau'ya göre, tarihteki bu yaşam mücadelesinde en üstün gelen ırk, Aryan ırkı olmuştur…

Bu fikirleri bir aşama daha ileri götüren kişi ise, İngiliz yazar Houston Stewart Chamberlain'dir… Hitler yazara (Chamberlain'e) o kadar hayranlık beslemiştir ki, onu 1927 yılında ölüm döşeğinde ziyarete gelmiştir.[20]

Görüldüğü gibi Darwin'den ırkçı düşünürlere, emperyalistlere ve oradan da Hitler'e kadar uzanan bir ideolojik zincir vardır. Darwinizm, hem 19. yüzyılda dünyayı kana bulayan emperyalizmin hem de 20. yüzyılda aynı işi gerçekleştiren Nazizm'in ideolojik temelidir.

Kraliçe Victoria'nın adıyla anılan Viktorya Dönemi İngilteresi, aradığı sözde bilimsel zemini Darwinizm'de bulmuştu.

İngiltere sömürgecilikten büyük bir kazanç sağlıyordu ve sömürgelerinde yaşayan insanları kendi menfaatleri için belalara uğratmaktan çekinmiyordu. İngiliz emperyalizminin bu kirli siyasetinin örneklerinden biri Çin'e karşı açılan "Afyon Savaşları" oldu. İngiltere, Hindistan'da yetiştirdiği afyonu 19. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren Çin'e kaçak olarak sokmaya başladı. Dış ticaretindeki açığı kapatmak için yaptığı bu afyon kaçakçılığına giderek hız verdi. Uyuşturucunun ülkeye sızması ise bir yandan Çin devletinin kendi toprakları üzerindeki otoritesini derinden sarsmıştı. Toplumdaki yozlaşma kısa sürede ciddi boyutlara ulaştı. Çin hükümetinin uzun süre tereddüt ettikten sonra çıkarmak zorunda kaldığı afyon yasağı, ilk Afyon Savaşı'na (1838-1842) yol açtı. Bu savaş ülkeyi kesin olarak yıkıma sürükledi. Çin, yabancı güçlerle her karşı karşıya gelişinde ordusunun yetersizliği yüzünden boyun eğmek ve onların giderek artan isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Batılılar 1842 yılından itibaren yavaş yavaş Çin toprakları içinde gerçek nüfuz bölgeleri edindiler; Çinlilerin elinden büyük liman mahallelerini (imtiyazlar) aldılar, tarlaları kiraladılar ve ülkenin kendilerine en çok yarar sağlayacak şekilde dışarı açılmasını şart koştular. Tüm bunların sonucunda ülkede yaşanan sefalet, hükümetin zaafiyeti ve Çin topraklarının yavaş yavaş elden gidiyor olması birçok ayaklanmaya yol açtı.

Çin'de yaşananlar, İngiltere'nin politikasının sonuçlarından sadece biriydi. 19. yüzyıl boyunca Güney Afrika, Hindistan, Avustralya gibi coğrafyalarda İngiliz emperyalizminin sömürüsü en acı boyutlarıyla yaşandı.

İngiltere'nin bu sömürü düzenini meşrulaştırmak, haklı gibi göstermek işi ise, bazı İngiliz sosyal bilimcilerine ve bilim adamlarına düşmüştü. İşte Charles Darwin, bunların en önemlisi ve etkilisi oldu. Evrim sürecinde "ileri ırklar" olduğunu öne süren, bunların "beyaz ırk" olduğunu iddia eden ve beyazların diğerlerini sömürmesini "doğa kanunu" olarak gösteren Darwindir.

Darwin'in sömürgeci ırkçılığa kazandırdığı bu meşruiyet nedeniyle, İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü Yerbilimleri Bölüm Başkanı ünlü Çin kökenli bilim adamı Kenneth J. Hsu, Darwin'i "Victoria Dönemi İngilteresi için ideal bir bilim adamı, Çin'e zorla afyon

satabilmek için bu ülkeyi işgal eden, bunu da serbest ticaret ve **'en güçlülerin hayatta kalması' kuralına dayandıran ülkenin bilimsel dayanağı"** şeklinde tarif eder.[21]

Darwin'in Türk Düşmanlığı

İngiliz sömürgeciliğinin 19. yüzyılın sonlarında kendisine seçtiği en önemli hedef, Osmanlı İmparatorluğu'ydu.

Osmanlı Devleti, o dönemde Yemen'den Bosna-Hersek'e kadar uzanan dev bir coğrafyanın hakimiydi. Ancak asırlardır barış, huzur ve istikrar içinde yönettiği bu coğrafyayı kontrol etmekte zorlanıyordu. Hıristiyan azınlıklar bağımsızlık amacıyla ayaklanıyor, Rusya gibi büyük askeri güçler de Osmanlı'yı tehdit ediyordu.

Osmanlı'yı tehdit eden güçler arasına, yüzyılın son çeyreğinde İngiltere ve Fransa da katıldı. Özellikle İngiltere, Osmanlı'nın güney eyaletlerine göz dikti. 1878'de imzalanan Berlin Anlaşması, Avrupa'nın sömürgeci güçlerinin Osmanlı'yı paylaşma kararlarının bir ifadesiydi. Beş yıl sonra, 1882'de, İngiltere bir Osmanlı toprağı olan Mısır'ı işgal etti. İngiliz sömürgeciliği, daha sonra da Osmanlı'nın Ortadoğu'daki eyaletlerini ele geçirme planlarına girişti.

İngiltere bu emperyalist politikalarını her zaman olduğu gibi ırkçılığa dayandırıyordu. İngiliz hükümeti kasıtlı olarak Osmanlı'yı ve özellikle Osmanlı'nın asli unsuru olan Türk milletini sözde "geri" bir millet olarak göstermeye çalışıyordu.

İngiliz Başbakanı William Ewart Gladstone, açıkça "Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz" diyordu.[22]

Bu ve benzeri sözler, İngiliz hükümeti tarafından on yıllar boyunca Osmanlı'ya yönelik bir propaganda malzemesi olarak kullanıldı. İngiltere, Türk Milletini, Avrupalı ileri ırklara boyun eğmesi gereken sözde geri bir ırk olarak göstermeye çalıştı.

Bu propagandanın sözde bilimsel dayanağı ise Charles Darwin'di!...

Darwin'in Türk Milleti hakkındaki yorumları, 1888 yılında yayınlanan *The Life and Letters of Charles Darwin* (Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları) adlı kitapta yer alıyordu. Darwin, doğal seleksiyon sonucunda sözde "geri ırklar"ın elenerek medeniyetin gelişmesine katkıda bulunduğunu öne sürüyor ve sonra da Türk Milleti hakkında aynen şunları söylüyordu:

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, **Türkler** tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı, ama artık bugün Avrupa'nın **Türkler** tarafından işgali bize ne kadar gülünç geliyor.

Avrupa ırkları olarak bilinen **medeni ırklar, yaşam mücadelesinde Türk barbarlığına karşı galip gelmişlerdir.** Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine

baktığımda, bu tür aşağı ırkların çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum.[23]

Darwin'in bu hezeyanı, İngiltere'nin Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkma politikasına destek vermek için yazılmış bir propaganda malzemesiydi. Nitekim bu propaganda malzemesi etkili oldu. Darwin'in "Türk Milleti yakında yok olacaktır; bu evrimin kanunudur" anlamına gelen sözü, İngilizlerin Türk düşmanı propaganda kampanyalarına sözde bilimsel bir destek verdi.

İngiltere'nin Darwin'in kehanetini gerçekleştirme hevesi, asıl olarak I. Dünya Savaşı'nda hayata geçti. 1914'de başlayan bu büyük savaş, bir yanda Almanya ve Avusturya-Macaristan, diğer yanda ise İngiltere-Fransa-Rusya ittifaklarının arasındaki çıkar çatışmalarından doğmuştu. Ancak savaşın içindeki en önemli hesaplardan biri, Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkma ve paylaşma hedefiydi.

İngiltere, iki ayrı yönden Osmanlı İmparatorluğu'na saldırdı. Birinci yön, Osmanlı'nın Ortadoğu'daki topraklarını ele geçirmek amacıyla açılan Kanal, Filistin ve Irak cepheleriydi. İkinci yön ise, I. Dünya Savaşı'nın en kanlı muharebelerinden birinin yaşandığı Çanakkale cephesi oldu. Çanakkale'deki Türk ordusu, İngilizlerin başını çektiği düşman kuvvetlerine direnmek için 250 bin şehit vererek kahramanca çarpıştı. İngilizler ise, sözde "aşağı ırk" olarak gördükleri Türklere karşı savaşmak üzere, kendi askerlerinden çok, Hintli askerleri ya da Avustralya, Yeni Zelanda gibi sömürgelerinden devşirdikleri Anzak birliklerini göndermişlerdi.

Darwin'in Türk düşmanlığının yankıları, I. Dünya Savaşı'nın ardından da devam etti. Bugün Avrupa'daki soydaşlarımıza karşı haince saldırılar düzenleyen Avrupalı neo-Nazi grupları, hala Darwin'in Türk Milleti hakkındaki hezeyanlarından ilham alıyorlar. Bu Türk düşmanı ırkçı grupların internet sayfalarında, Darwin'in Türkler hakkındaki sözleri yer alıyor. (Bkz. Hitler ve Darwin'in Kanlı İttifakı bölümü)

Amerika'da Irkçılık ve Sosyal Darwinizm

Sosyal Darwinizm sadece İngiltere'deki değil, dünyanın diğer ülkelerindeki emperyalistlere ve ırkçılara dayanak sağlıyordu. Bu nedenle tüm dünyada hızla yayıldı. Teoriyi benimseyenlerin başında, ABD Başkanı Theodore Roosevelt geliyordu. Roosevelt, Kızılderililere karşı "tehcir" (bir yerden zorla göç ettirmek, sürmek) adı altında uygulanan etnik temizlik programının en önde gelen uygulayıcı ve savunucusuydu. The *Winning of The West (Batının Zaferi)* adlı kitabında katliamın ideolojisini kurarak, Kızılderilileri ortadan kaldıracak ırksal bir savaşın kaçınılmaz olduğunu anlatmıştı. En büyük dayanağı ise kendisine yerlileri ilkel bir tür olarak tanımlama imkanını veren Darwinizm'di.[24]

Roosevelt'in öngördüğü gibi Kızılderililerle yapılan anlaşmaların hiçbirine sadık kalınmadı ve buna da "ilkel ırk" safsatası ile sahte bir meşruiyet sağlandı. Kongre,

Kızılderililerle yapılan tüm anlaşmaları 1871 yılında bir kenara atmış ve onları içinde ölümü bekleyecekleri ölü topraklara sürmeye karar vermişti. Karşı taraf insan olarak algılanmadıktan sonra onlarla yapılan anlaşmaların nasıl bir değeri olabilirdi?...

Roosevelt ayrıca İngilizce konuşan insanların (Anglo Saxonların) tüm insan ırklarının en ilerisi olduklarını öne sürmüş ve Anglo Saxonlar ile diğer ırklar arasında kaçınılmaz bir savaş olacağını öngörmüştü.[25]

Anglo Saxon ırkçılığının önde gelen savunucularından Amerikalı evrimci Protestan Rahip Josiah Strong da aynı mantıkları kullanıyordu. Bir keresinde şöyle yazmıştı:

Dünya nüfusunun ırkların son mücadelesini zorunlu kılacağı zaman yaklaşıyor. Birleşik Devletler de doğal olarak, kendi kurumlarını insanlığın geri kalan bölümüne empoze edecek güce sahip olmalıdır. Kimse kuşku duyamaz ki, **ırklar arasında bu çatışma, en güçlülerin ayakta kalması ile sonuçlanacaktır.**[26]

Sosyal Darwinizm'i kullanarak kendilerine meşruiyet sağlamaya çalışan ırkçıların arasında zenci düşmanları başta geliyordu. İnsan ırklarını derecelere ayıran ve en üstününü beyaz ırk olarak tanımlarken, en ilkelini de siyah olarak gösteren bu ırkçı teoriler evrim kuramına dört elle sarıldılar.[27]

Evrimci ırkçı teorisyenlerin başında gelen Henry Fairfield Osborn, "İnsan Irklarının Evrimi" başlıklı bir makalesinde "ortalama bir zencinin zeka yaşı, Homo Sapiens (günümüz insanı) türüne ait on bir yaşındaki bir çoçuğun zekasına ancak ulaşabilir" diye yazıyordu.[28]

Bu mantığa göre zenciler insan bile sayılmıyorlardı. Evrimci ırkçı düşüncenin en bilinen savunucularından bir diğeri olan Carletoun Coon ise 1962'de yayınladığı *Origins of Races* (Irkların Kökeni) adlı kitabında, siyah ırkla beyaz ırkın henüz Homo erectus döneminde birbirinden ayrılmış iki ayrı tür olduğunu öne sürüyordu. Coon'a göre beyazlar bu ayrışmadan sonra evrimsel olarak öne geçmişlerdi. İşte ABD'de zencilere karşı ayrımcılığı savunanlar, uzun süre bu sözde bilimsel açıklamayı kullandılar.

Kendilerini destekleyen bilimsel bir teorinin varlığı, Amerika'da ırkçılığı hızla tırmandırdı. Irk ayrımına karşı olmasıyla tanınan W. E. Dubois, 20. yüzyıl Amerikan ırkçılığını şöyle tanımlar:

20. yüzyılın başlıca sorunu renk ayrımı sorunudur. Yeryüzünün en büyük demokrasisi olmayı isteyen ve bazı açılardan da bunu başarmış olan bir ülkede ırkçılık sorununun bu derece yaygın biçimde ortaya çıkmış olması onun paradokslarının en önemsizi değildir. Köleliğin kaldırılması siyah ve beyaz halk arasında kardeşliğin kurulmasına yetmemiş, kısa süre içinde tesis edilen resmi ayrımcılık günümüzde hala çıkış yolları aranan hukuki ve fiili bir durum haline dönüşmüştür.[29]

"Jim Crow Yasaları" adıyla tanınan ilk ırk ayrımcı yasaların ortaya çıkması da bu döneme rastlar. (Jim Crow, aşağılamak amacıyla beyazlar tarafından siyahlara takılan isimlerden biriydi). Zencilere, kesinlikle insan gibi davranılmıyor, her yerde aşağılanarak hor görülüyorlardı; üstelik bu ırkçı tavır birkaç kişinin tavrı değil, Amerikan devletinin yasalar ile bizzat belirlediği bir tavırdı. Demiryolları ve

tramvaylarda ırk ayrımını benimseyen ilk yasa 1875'de Tenessee'de kabul edildikten hemen sonra, tüm Güney eyaletlerinde birden demiryollarında ırk ayrımı uygulamasına gidildi. Her yere "Sadece Beyazlar İçin" ve "Siyahlar" tabelaları asıldı. Aslında bunların hepsi mevcut durumun resmiyet kazanması anlamına geliyordu. Farklı ırklardan olanlar arasında evlilik yasaklandı. Yasalara göre ayrım hastanelerde, cezaevlerinde, mezarlıklarda zorunluydu. Uygulamada ise bu, otelleri, tiyatroları, kütüphaneleri ve hatta asansör ve kiliseleri de kapsıyordu. Ayrımın en ağır biçimde hissedildiği alan ise okullardı. Çünkü bu, siyahların aleyhine en ağır sonuçları veren uygulamaydı ve onların kültürel gelişiminin önündeki en büyük engeldi.

Irk ayrımı uygulamalarına yaygın bir şiddet dalgası eşlik etti. Linç edilen siyahların sayısında hızlı bir artış oldu. 1890-1901 yılları arasında 1300'ü aşkın siyah linç edildi. Bu uygulamaların sonucunda birçok eyalette siyahların ayaklanmaları başladı.

Bu sürece ırkçı düşünce ve teoriler eşlik etti. Amerikan biyolojik ırkçılığı da kısa bir süre sonra kendini R. B. Bean'in kafatası ölçümü yoluyla vardığı sonuçlarla ifade edecek ve yeni kıta halkını denetim dışı bir göç dalgasından koruma bahanesi altında, özel türde bir Amerikan ırkçılığı ortaya çıkacaktı. *The Passing of the Great Race* (Üstün Irkın Sona Ermesi) kitabının yazarı (1916) Madison Grant; "iki ırkın karışmasının aşağı türden ilkel bir ırkın ortaya çıkmasına yol açacağını" yazdı ve ırklar arası evliliklerin yasaklanmasını istedi.[30]

Irkçılık, Amerika'da olduğu gibi tüm dünyada da Darwin'den önce vardı. Ancak, daha önce de belirtildiği gibi, 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra Darwinizm, ırkçı görüş ve uygulamalara göstermelik bir destek sağladı. Örneğin, bu bölümde de yer verildiği gibi ırkçılar görüşlerini ifade ederlerken Darwinizm'in iddialarını slogan gibi kullandılar. Darwin'den önce acımasızlık olarak görülen fikirler, Darwin'den sonra doğa kanunu olarak kabul edilmeye başlandı.

Darwinist Irkçıların İnsanlık Dışı Uygulamaları

Aborijin Soykırımı

Avustralya'nın yerli halkı "Aborijinler" olarak bilinir. Kıtada binlerce yıldır yaşamakta olan bu insanlar, Avrupalı göçmenlerin ülkede yayılmasıyla birlikte tarihin en büyük soykırımlarından birine maruz kaldılar. Bu soykırımın ideolojik temeli ise, Darwinizm'di. Darwinist ideologların Aborijinler hakkındaki görüşleri, bu insanların maruz kaldıkları vahşetin teorisini oluşturdu.

Londra basılan *Antropological Review'*den evrimci antropolog Max Muller, 1870'de insan ırkını yedi kategoriye ayırmıştı; Aborijinler en altta yer alıyordu ve Avrupalı beyazların soyu olan Aryan ırkı en üst sırada idi. Ünlü bir sosyal Darwinist olan H. K. Rusden ise Aborijinler hakkında 1876 yılında şöyle bir açıklamada bulundu:

En uygunların yaşaması, kuvvetin haklı olduğu anlamına gelir. Bu nedenle aşağı ırk olan Avustralyalıları ve Maori ırkını yok ederken acımasız ve değişmeyen doğal seleksiyon kanunlarını yerine getiririz… ve mirasını soğuk kanlılıkla kabul ederiz.[31]

Tazmanya Royal Society'nin başkanı olan James Barnard ise 1890'da; "yok etme işlemi evrim ve en uygunların yaşama kanununun bir aksiyonudur" dedi ve "bu nedenle Avustralyalı Aborijinleri öldürme konusunda suçlamayı hak eden herhangi bir sebep yoktur" diye devam etti.[32]

Darwin'in beslediği bu ırkçı, acımasız ve vahşi görüşler sonucunda, Aborijinleri yok etmeye yönelik korkunç bir katliam başlatıldı. Aborijinler öldürüldükten sonra, kafatasları istasyon benzeri yerlerin kapılarına asıldı. Aborijin ailelerine zehirli ekmek verilerek öldürüldüler. Avustralya'nın birçok yerindeki Aborijin yerleşim birimleri 50 yıl içinde vahşi bir biçimde ortadan kalktı.[33]

Aborijinlere yönelik uygulamalar, katliamlarla da bitmedi. Bu ırka mensup pek çok insan, denek hayvanı muamelesi gördü. Washington D.C.'deki Smithsonian Enstitüsü çeşitli ırklardan 15.000 kişinin kalıntılarını elinde tutuyordu. Hayvandan insana geçişte "kayıp halka"yı oluşturup oluşturmadıklarını gözlemlemek amacıyla ise 10.000 Avustralya Aborijin yerlisi gemiyle British Museum'a götürüldü.

Müzeler sadece kemiklere ilgi duymakla kalmamış, aynı zamanda Aborijinlere ait beyinleri saklayarak yüksek fiyata satmışlardı. Ayrıca örnek (numune) olarak kullanılmak amacıyla Avustralya Aborijinlerinin öldürüldüklerine dair kanıtlar da vardır. Aşağıda verilen bilgiler, bu acımasızlığın göstergeleridir:

* "1866'da Bowen, Queensland'ın Belediye Başkanı olan Korah Wills, bilimsel bir numune edinmek amacıyla, 1865 yılında yerli kabile üyesini nasıl parçalayarak öldürdüğünü açık bir şekilde, çizimlerle anlatmıştı.

* Sidney'deki Avustralya Müzesi'nin müdürü Edward Ramsey (1874-1894), Aborijinler'i "Avustralya hayvanları" olarak adlandırdığı bir müze kitapçığı yayınladı. Kitapçıkta aynı zamanda henüz öldürülmüş örneklerin cesetlerinin nasıl çalınacağı ve kurşun yaralarının nasıl tıkanacağı konusunda da talimatlar yer alıyordu.

* Alman evrimci Amalie Dietrich (takma adı Kara Ölüm Meleği'dir) Avustralya'ya gelmiş ve Aborijinleri öldürüp derilerinin içini doldurarak saklamak için izin istemişti. Kısa süre içinde de amacına ulaşmıştı.

* Yeni bir Güney Galler misyoneri, Aborijin erkekleri, kadınları ve çocuklarından oluşan bir grubun atlı polis tarafından katledilişine tanık olarak dehşete düşmüştü. Ardından da 45 kafatası kaynatılmış ve aralarından en iyi 10 kafatası denizaşırı ülkelere gönderildi.[34]

Aborijinlere uygulanan soykırım 20. yüzyılda da devam etti. Bu soykırımın yöntemleri arasında, Aborijin çocuklarının ailelerinden zorla koparılması da vardı. *Philadelphia Daily News* gazetesinin 28 Nisan 1997 tarihli sayısında, Alan Thornhill tarafından hazırlanan haberde, Aborijinlere karşı kullanılan bu yöntem şu şekilde anlatılmıştı:

ABORIGINE FAMILIES RECEUNT SEIZURES

(Aborijin Aileleri Kaçırılmaların Hesabını Soruyor)

Associated Press-Avustralya'nın terk edilmiş Kuzeybatı çöllerinde yaşayan Aborijinler, çocuklarının devletin sağlık yetkilileri tarafından alınmaması için, açık renk derili olanları kömür ile boyuyorlardı.

Kaçırılan çocuklardan biri yıllar sonra şöyle diyordu: "Yetkililer buldukları anda sizi alıp götürüyorlardı, halkımız bizi saklıyor, kömürle derilerimizi boyuyorlardı."

Çocukken kaçırılmış bir işçi; "Moola Bulla'ya götürüldüğümde sadece 5 ya da 6 yaşındaydım."

Onun hikayesi, "çalınan nesil" ile ilgili soruşturma başlatan Avustralya İnsan Hakları ve Eşit Fırsatlar Komisyonu tarafından dinlenen binlerce ifadeden yalnızca birisiydi. 1910 yılından 1970'lere kadar Aborijin ailelerden 100.000 kadar çocuk kaçırılmıştı... Açık tenli Aborijin çocuklar ailelerinden kaçırılarak, evlatlık olarak beyaz ailelere veriliyordu. Kara derili olanlar öksüzler yurduna yerleştiriliyordu.

Görüldüğü gibi yapılan insanlık dışı muameleler, katliamlar, acımasızlıklar, vahşet ve soykırım, hep Darwinizm'in "doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "güçlü olanın elenmesi" tezleriyle meşrulaştırılıyordu.

Aborijin yerlilerinin yaşadıkları tüm bu korkunç olaylar ise, Darwinizm'in dünyaya getirdiği belaların yalnızca küçük bir bölümünü oluşturuyordu.

Ota Benga

Darwin *İnsanın Türeyişi* adlı kitabıyla, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğini iddia ettikten sonra, bu senaryoyu destekleyecek fosil arayışı başladı. Ancak bazı evrimciler "yarı maymun-yarı insan" canlıların sadece fosil kayıtlarında değil, dünyanın farklı bölgelerinde canlı olarak da bulunabileceğine inanıyorlardı. 20. yüzyılın başlarında bu "canlı ara geçiş formu" arayışları bazı vahşetlere neden oldu. Bu vahşetlerden biri, Ota Benga adlı pigmenin hikayesiydi.

Ota Benga, 1904 yılında Samuel Verner adlı evrimci bir araştırmacı tarafından Kongo'da yakalanmıştı. Adı, kendi dilinde "dost" anlamına gelen yerli, evli ve iki çocuk babasıydı. Ama bir hayvan gibi zincirlendi, kafese kondu ve ABD'ye götürüldü. Buradaki evrimci bilim adamları, St. Louis Dünya Fuarı'nda onu çeşitli maymun türleriyle birlikte kafese koyarak "insana en yakın ara geçiş formu" olarak teşhir ettiler. İki yıl sonra ise New York'taki Bronx Hayvanat Bahçesi'ne götürdüler ve birkaç şempanze, Dinah adı verilen bir goril ve Dohung adı verilen bir orangutan ile birlikte "insanın eski ataları" adı altında sergilediler. Hayvanat bahçesinin evrimci müdürü Dr. William T. Hornaday, bu nadide "ara geçiş formu"na sahip olmanın kendisine verdiği gurur hakkında uzun konuşmalar yapmış, ziyaretçiler de kafese konan Ota Benga'ya sıradan bir hayvan gibi davranmışlardı. *New York Times* gazetesinin o dönemde yayınlanan bir nüshasında ziyaretçilerin tavrı şöyle aktarılıyordu:

... parkta 40.000 ziyaretçi vardı. Bu kalabalıktaki hemen hemen her erkek, her kadın ve her çocuk parktaki Afrikalı vahşi adamı görmek için maymun kafesini ziyaret ediyordu. Uluyarak, alay ederek, bağırıp çağırarak pigmeyi rahatsız ediyorlardı...[35]

New York Journal gazetesinin, 17 Eylül 1906 tarihli nüshasında ise, bu uygulamanın evrimi kanıtlamak için yapıldığı, ancak büyük bir haksızlık ve zulüm olduğu şöyle vurgulanıyordu:

... Bu insanlar düşüncesizce ve akılsızca bir maymun kafesinin içerisinde Afrika'dan getirilen küçük bir insan cücesini sergilemişlerdi.

Onların düşüncesi muhtemelen evrimdeki bazı derin dersleri insanlara öğretmekti. Aslında başarılan tek sonuç, bu ülkenin beyazlarından, en azından sempati ve nezaketi hak eden Afrika ırkının vahşet gösterilerine maruz kalması, ardından da hor görülmesidir.

Aynı güç tarafından yaratılan, hepimizi aynı yere yerleştiren, aynı hisleri ve aynı ruhu lütfeden Allah'a karşı fiziksel eksikliği olan bir insanı maymunlarla bir kafese kapatmak ve bunu alay konusu edinmek çok ayıp ve iğrençtir...[36]

New York Times gazetesi de, evrimi kanıtlama amacıyla Ota Benga'nın hayvanat bahçesinde sergilendiği konusuna yer verdi. Hayvanat bahçesinin, Darwinist müdürünün yaptığı savunma ise son derece vicdansızcaydı:

Geçen hafta New York hayvanat bahçesinde, aynı kafeste bir Afrikalı pigmeyle bir orangutanın sergilenmesi çok fazla eleştirinin ortaya çıkmasına neden oldu. Bazı kişiler **zenciler ve maymunlar arasındaki yakın bir akrabalığı göstermek için bunun müdür Hornaday tarafından gerçekleştirilen bir teşebbüs olduğunu deklare ettiler.** Dr. Hornaday bunu inkar etti. ''Eğer bu küçük adam bir kafesin içerisindeyse orası en konforlu yer olduğu içindir ve biz de onunla ilgili başka ne yapacağımızı bilmediğimizdendir. Ota Benga hiçbir manada bir tutuklu değildir, fakat hiç kimse yanında birileri olmadan şehirde dolaşmasına izin vermenin akıllıca olduğunu söyleyemez...[37]

Ota Benga'nın hayvanat bahçesinde gorillerle birlikte, bir hayvan gibi sergilenmesi birçok çevrede rahatsızlık oluşturdu. Bazı kuruluşlar, Ota Benga'nın bir insan olduğunu, bu şekilde davranılmasının büyük bir acımasızlık olduğunu belirterek, bu uygulamanın durdurulması için yetkililere başvurdular. Bu başvurulardan biri New York Globe gazetesinin 12 Eylül 1906 tarihli nüshasında şöyle yer almaktaydı:

Globe'un editörüne;

Güneyde yıllarca yaşamış biriyim ve sonuçta zencilere karşı fazla müsamahakar biri değilim. Fakat onun insan olduğuna inanıyorum. Bu büyük şehrin yetkililerinin Bronx parkında şahit olunan böyle bir görüntüye- zenci bir erkeğin bir maymun kafesinin içerisinde sergilenmesine- izin vermelerinin bir ayıp olduğuna inanıyorum...

Bu pigme meselesi bir araştırma ve incelemeyi gerektirmektedir... A. E. R. New York, 12 Eylül

Ota Benga'nın normal bir insan muamelesi görmesi için yapılan başvurulardan bir diğeri ise şöyleydi:

İnsan ve Maymun Gösterisi Papazlar Tarafından Kınandı

Dr. Macarthur Serginin Onur Kırıcı Olduğunu Düşünüyor

Dr. MacArthur: ''Bu gösteriden sorumlu olan kişi, Afrikalıyı olduğu kadar kendisini de alçak bir duruma düşürüyor. Bu küçük adamı bir hayvan yerine koymaktansa, Allah'ın ona verdiği yeteneklerin gelişimi için onu bir okula yerleştirmesi gerekirdi..."

Dr. Gilbert serginin büyük bir ayıp olduğunu düşünüyordu, kendisinin ve diğer papazların Ota Benga'yı maymun kafesinden kurtarıp başka bir yere yerleştirmek konusunda Dr. MacArthur'la işbirliği yapmasına karar vermişti...[38]

Tüm bu insanlık dışı muamelenin sonucu ise Ota Benga'nın intihar etmesi oldu. Ancak burada problem bir insanın hayatını kaybetmesinden çok daha büyüktü. Bu olay, Darwinist ırkçılığın uygulayabileceği acımasızlığın ve vahşetin çok açık bir örneğiydi.

Üstünlük Soya Değil, Ahlaka Göredir

Darwin'in, insanları gelişmiş bir hayvan türü olarak göstermesi ve bazı insan ırklarını ise, henüz gelişimini tamamlayamamış, hayvana daha yakın türler olarak tanıtması, insanlık tarihi için son derece tehlikeli ve tahrip edici olmuştur. Darwin'in bu iddiasını kendilerine rehber edinenler, geçtiğimiz yüzyıl boyunca farklı ırkları hiç acımadan sömürmüşler, onları çok zor koşullarda yaşatmışlar, hatta soykırıma uğratmışlardır.

Nitekim *Brave New World* (Cesur Yeni Dünya) kitabının yazarı Bryan Appleyard, ırkçılığın temelinde yatan bu zalim anlayışı ve sonuçlarını şöyle açıklar:

Ne sebeple olursa olsun, ister batıl inançla isterse bilimsel olarak bir kere sizin aşağı bir yaratık olduğunuza karar verilirse, size yapacakları vahşetin bir sınırı olmaz. Ve bu vahşi uygulamalarını haklı görürler, çünkü bir insanın aşağı olduğuna inanıldığında onun kötü ve tehlikeli olduğu ve üstün olanlara bir tehdit oluşturduğu kabul edilir. Hatta bazıları daha da ileri giderek, aşağı olanların bütün insan ırkının sağlığını tehlikeye soktuğunu iddia ederler. O zaman aşağı ırktan olanları kısırlaştırmayı, evliliklerini sınırlamayı veya cinayeti savunabilirler...[39]

Oysa yaratılış olarak her insan birbirinin aynısıdır. Her insanı Allah yaratmıştır. Kuran'da insanların yaratılışı şöyle bildirilir:

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi insanlar, Allah'ın Kendisi'nden üflediği ruhu taşımaktadır. Her insan –hiçbir ırk ayrımı olmaksızın- düşünür; hisseder; sevinç, acı, heyecan duyar; sevgiyi, şefkati, merhameti bilir ve yine her insan zalimliği, aşağılanmayı, sıkıntıyı da tanır. Bu nedenle tarih boyunca, farklı ırklardan insanları yarı gelişmiş hayvanlar zannederek, onlara kötü muamelelerde bulunanlar, tek bir kişiyi dahi bu gerekçe ile incitenler, ezenler, sömürenler ve aynı zamanda bu uygulamaları yapanları ürettikleri sahte delil ve teorilerle destekleyenler, cehalet içinde büyük bir suç işlemişlerdir.

Günümüzde de hemen her kıtada medeniyet olarak çok fazla gelişmemiş insan toplulukları mevcuttur. Bu insanlar tüm insani özellikleri taşımakta, fakat teknik ve kültürel açıdan bugün dünyaya genel olarak hakim olan kriterlere sahip olamamaktadırlar. Birçok topluluk yaşadığı iklim ve doğa koşulları nedeniyle, dünya toplumlarının genelinden tecrit olarak yaşamış ve çok daha farklı kültürler geliştirmiştir. Ancak her birinde insanlığa ait tüm özellikler, gelenekler, alışkanlıklar mevcuttur. Art niyet taşıyanlar, ırkçılıkta çıkar görenler, Darwin'in teorisine dört elle sarılmışlar ve diğer insanlardan hiçbir farkı olmayan bu insanları aşağı bir ırkın mensupları ve hatta birer hayvan olarak kabul etmişlerdir. Bu görüşün sonucu olarak geri kalmış kişi ve toplulukları yeterince evrimleşemedikleri gerekçesiyle günümüzde bile ezen ve hor gören insanlar ortaya çıkmıştır.

Oysa, Allah ırkçılığı kesin olarak yasaklar. Allah her insanı farklı renklerde ve farklı diller ile yaratmıştır. Bu, Allah'ın yaratışındaki sanat ve çeşitliliğin bir göstergesidir:

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Allah Katındaki tek üstünlük ise insanın takvası, yani nefsini her türlü günah ve isyandan, bozulma ve sapmalardan koruması, bundan kaynaklanan üstün ahlakıdır. Takva dışında hiçbir insanın hiçbir insan üzerinde, herhangi bir özelliğinden dolayı üstünlüğü olamaz. Allah bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

3. BÖLÜM
DARWIN VE FAŞİZMİN KORKUNÇ İTTİFAKI

Darwin ve Hitler'in Kanlı İttifakı

Nazizm, I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkan Almanya'nın karmaşası içinde doğdu. Nazi Partisi'nin lideri, hırslı ve saldırgan bir kişiliğe sahip olan Adolf Hitler'di. Hitler'in dünya görüşünün temelini ise ırkçılık oluşturuyordu. Hitler Alman milletinin asli unsurunu oluşturan Ari ırkın, diğer tüm ırklardan üstün olduğuna ve onları yönetmesi gerektiğine inanmıştı. Ari ırkın yakında bin yıllık bir dünya imparatorluğu kuracağını hayal ediyordu.

Hitler'in bu ırkçı teorilerine bulduğu bilimsel dayanak ise, Darwin'in evrim teorisiydi.

Hitler'in en önemli fikri dayanağı, ırkçı Alman tarihçi Heinrich von Treitschke idi. Treitschke, Darwin'in evrim teorisinden şiddetle etkilenmiş ve ırkçı görüşlerini de Darwinizm'e dayandırmıştı. **"Uluslar ancak Darwin'in yaşam kavgasına benzer şiddetli bir rekabetle gelişebilirler"** diyordu ve bunun da sürekli ve kaçınılmaz savaş demek olacağını belirtiyordu. Ona göre "**kılıç ile fetih, uygarlığın barbarlığa, aklın bilgisizliğe üstünlük sağlamasının bir yolu"** idi. "Sarı uluslar sanat yeteneklerinden ve siyasal özgürlük anlayışından yoksundurlar. **Siyah ırkların yazgısı beyazlara hizmet etmek ve sonsuza dek beyazların tiksintilerine hedef olmaktır...**" diye düşünüyordu.[40]

Hitler de teorilerini geliştirirken, Treitschke gibi, Darwinizm'den, özellikle Darwin'in "yaşam mücadelesi" fikrinden ilham aldı. Ünlü kitabı *Kavgam*'ın adını, bu yaşam mücadelesi fikrinden esinlenerek belirlemişti. Hitler de aynı Darwin gibi, Avrupalı olmayan ırkları maymunlarla aynı statüye koyuyor ve şöyle diyordu: "Kuzey Avrupa Almanlarını insanlık tarihinden çıkarın, geriye maymun dansından başka bir şey kalmaz".[41]

Hitler, 1933 yılında, Nürnberg toplantısında "yüksek ırkın aşağı ırkları idare ettiğini, bunun tabiatta görülen bir hak olduğunu ve tek mantıklı gerçek olduğunu" ileri sürdü.[42]

Ari ırkının üstünlüğünü savunan Hitler, bu ırkın üstünlüğünün doğa tarafından verildiğine inanıyordu. Yaratılış Araştırmaları Enstitüsü eski başkanı Prof. Henry M. Morris Hitler'in *Kavgam* adlı kitabındaki ifadelerine bir çalışmasında şöyle yer vermiştir:

Nordik ırk, biyolojik kalıtım tarafından asaletle kutsanmıştır… Tarih, doğa tarafından kurulan ırksal hiyerarşiye uygun yeni bir bin-yıllık imparatorluk kuracaktır.[43]

İnsanların gelişmiş hayvanlar olduğuna inanan Hitler, insan ırkını geliştirme saplantısıyla sözde evrim sürecini kontrol etmesi veidareyi kendi elinde tutması gerektiğine inanıyordu. Nitekim Nazi hareketinin nihai hedefi de buydu. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım, aşağı ırkları, üstün ırk olduğuna inandıkları Aryan ırkından ayırmak, izole etmekti.

İşte Naziler bu noktada, Darwinizm'i uygulamaya geçirdiler ve kendilerine yine Darwinizm'den kaynaklanan "öjeni teorisi"ni örnek aldılar.

Öjeni Teorisi Darwin'in Fikirlerine Dayanır

20. yüzyılın ilk yarısında çok sayıda taraftar toplayan öjeni teorisi, sakat ve hasta insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla bir insan ırkının "ıslah edilmesi" anlamına geliyordu. Bu sapkın teoriye göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilirdi.

Öjeni kuramını ortaya atan kişiler, tahmin edilebileceği gibi Darwinistler'di. İngiltere'deki öjeni akımının başını, Charles Darwin'in kuzeni Francis Galton ve oğlu Leonard Darwin çekiyordu.

Öjeni fikrinin, Darwinizm'in doğal bir sonucu olduğu çok açıktı. Nitekim öjeni kavramını savunan yayınlarda bu gerçek özellikle vurgulanıyor, "Öjeni, insanın kendi evrimini kendisinin yönlendirmesidir" deniyordu.

Washington Üniversitesi'nden tıp doktoru ve tarih profesörü Kenneth M. Ludmerer'in belirttiğine göre öjeni fikri Platon'un "Devlet" adlı ünlü eseri kadar eskiydi. Ancak Ludmerer, 19. yüzyılda bu fikre olan ilginin artmasının nedeninin Darwinizm olduğunu belirtir:

...günümüze ait öjenik düşünce yalnızca 19 yy'da uyandı. Bu yüzyıl sırasında öjeniye ilginin oluşmasının bir kaç nedeni vardır. En önemli neden ise evrim teorisidir. Öjeni terimini de keşfeden Francis Galton fikirlerini kuzeni Charles Darwin'in doktrinine dayandırıyordu.[44]

Öjeniyi Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, tanınmış evrimci biyolog Ernst Haeckel oldu. Haeckel, Darwin'in yakın bir dostu ve destekçisiydi. Evrim teorisini desteklemek için, farklı canlıların embriyolarının birbirine benzediğini öne süren "rekapitülasyon" adlı iddiayı ortaya atmıştı. Haeckel'in bu iddiayı ortaya atarken çizim sahtekarlıkları yaptığı ise daha sonra anlaşıldı.

Haeckel, bir yandan bu tip bilim sahtekarlıkları yaparken, öte yandan da öjeni propagandası yürütüyordu. Yeni doğan sakat bebeklerin zaman geçirilmeden öldürülmesini, böylece toplumun evriminin hızlandırılmasını önermişti. Daha da ileri gitmiş ve cüzzamlıların, kanserlilerin ve akıl hastalarının da acısız bir biçimde öldürülmeleri gerektiğini, yoksa bu kişilerin topluma yük olacaklarını ve evrimi yavaşlatacaklarını savunmuştu.

George Stein, Haeckel'in evrim teorisine olan körü körüne bağlılığını şöyle özetlemiştir:

Haeckel Darwin'in doğru olduğunu iddia ediyordu... İnsan türü sorgulanmayacak bir şekilde hayvanlar aleminden evrimleşmişti. İnsanların sosyal ve politik varlığı Darwin'in gösterdiği gibi evrim kanunları, doğal seleksiyon ve biyoloji ile idare ediliyordu. Bunun tersini savunmak batıl inançtı.[45]

Haeckel 1919 yılında öldü. Ama fikirleri Naziler'e miras kaldı. Hitler iktidara geldikten kısa bir süre sonra, resmi bir öjeni politikası başlattı. Ünlü kimya profesörü

A. E. Wilder-Smith, *Man's Origin, Man's Destiny* (İnsanın Kökeni, İnsanın Kaderi) adlı kitabında Hitler'in kendi ağzından bu yeni politikasını anlattığı sözlerine şöyle yer vermektedir:

Devlet için, zihin ve beden eğitiminin önemli bir yeri vardır, ancak insan seçimi de en az bunun kadar önemlidir. Devletin, genetik olarak hastalıklı veya alenen hasta olan bireylerin üreme için uygun olmadıklarını deklare etme sorumluluğu vardır... Ve bu sorumluluğu **hiçbir anlayış göstermeden ve başkalarının da anlamalarını beklemeden acımasızca uygulamalıdır...** 600 yıllık bir zaman dilimi boyunca **vücudu sakat olan veya fiziksel olarak hasta olan kimselerin üremesini durdurmak... insan sağlığında bugün elde edilemeyen bir gelişim sağlayacaktır.** Eğer ırkın en sağlıklı olan üyeleri planlı bir şekilde ürerlerse sonuçta bugün hala taşıdığımız hem ruhsal hem de bedensel açıdan bozuk tohumların olmadığı.... bir ırk oluşacaktır.[46]

Hitler'in bu politikasının gereği olarak, Alman toplumu içindeki akıl hastaları, sakatlar, doğuştan körler ve kalıtsal hastalıklara sahip olanlar, özel "sterilizasyon merkezleri"nde toplandılar. Bu kişilere, Alman ırkının saflığını ve evrimsel ilerleyişini bozan parazitler olarak bakılıyordu. Nitekim bir süre sonra toplumdan soyutlanan bu insanlar, **Hitler'den gelen gizli bir talimata dayanılarak öldürülmeye başlandı.**

Genetik olarak aşağı kabul edilenler "yararsız" ve milletin gelişimine engel olarak nitelendirilince bu cinayetler makul gösterildi. Aşağı ırk olarak görülen gruplara yavaş yavaş çeşitli ırklar ve milletler dahil edilmeye başlandı. Daha sonra sağlıksız yaşlı insanlar, saralılar, ciddi akıl kusurlarına sahip olanlar, sağırlar ve dilsizler, hatta bellirli ölümcül hastalıklara sahip olan kişiler de dahil edildiler. 1936 Berlin Olimpiyat oyunlarında Amerikalı zenci atlet Jesse Owen dört altın madalya kazandıktan sonra Hitler, ödül alan tüm yarışmacıları kutladığı halde, Jesse Owen'ı kutlamayı reddederek stadı terketti. Bazı evrimciler kadınların erkeklerden daha aşağı olduğunu savundular. California'da önde gelen bir nöroloji profesörü olan Dr. Robert Wartenberg, kadınlar eğer erkekler tarafından korunmazlarsa yaşayamayacaklarını söyleyerek kadınların aşağı olduğunu kanıtlamaya çalıştı. Kadınların, bu koruma nedeniyle daha yavaş elimine olduklarını ileri sürdü. Bu fikirler doğrultusunda Nazi Almanyası'nda kadınların bazı mesleklere girmeleri açıkça yasaklandı.[47]

Almanya'da ırkçı bilim adamları Darwinizm'in ve öjeni fikrinin gelişmesinden itibaren, "istenmeyen üyelerin öldürülmesi" gerektiğini açıkça savunmaya başlamışlardı. Bu bilim adamlarından Adolf Jost 1895'de yayımladığı *Das Recht auf den Tod (*Ölme Hakkı) isimli kitabında istenmeyen insanları tıbbi olarak öldürmeye çağırıyordu. Jost, **"sosyal organizmanın sağlığı için devletin bireyleri öldürme sorumluluğunu alması gerektiğini"** iddia ediyordu. Adolf Jost, yaklaşık 30 yıl sonra siyaset sahnesinde boy gösterecek olan Adolf Hitler'in akıl hocasıydı. Hitler de "Devlet yalnızca sağlıklı çocukların olmasını sağlamalı. Görülür şekilde hasta olanların ve salgın hastalık taşıyanların uygun olmadığı ilan edilmeli" diyordu.[48]

1933 yılında çıkartılan bir yasa ile 350 bin akıl hastası, 30 bin çingene ve yüzlerce zenci çocuk, hadım etme, x ışınları, enjeksiyon, genital bölgeye elektrik verilmesi gibi yöntemlerle kısırlaştırıldılar. Bir Nazi subayı, "Nasyonal sosyalizm uygulamalı biyolojiden başka bir şey değildir." diyordu.[49]

Hitler masum insanlara yönelik bu cinayetlerle ve acımasız uygulamalarla Alman ırkının sözde evrimini hızlandırmaya çalışırken, bir yandan da öjeninin bir diğer şartını yerine getiriyordu. Alman ırkını temsil ettiği kabul edilen sarışın mavi gözlü genç erkek ve kadınlar, ilişki kurup çocuk yapmaya teşvik ediliyorlardı. 1935 yılında bu amaçla özel üreme çiftlikleri kuruldu. Irk kriterlerine uygun genç kızların yerleştirildiği bu çiftlikler, sürekli olarak SS birlikleri tarafından ziyaret ediliyordu. Çiftliklerde doğan gayrimeşru çocuklar, kurulması hedeflenen bin yıllık Alman krallığının askerleri olarak yetiştirilecekti.

Naziler'in Ari Irk Saplantısı

Naziler, Ari ırkın üstünlüğünü sözde ispatlamak için, yine Darwinist kavramları kullanıyorlardı. Darwin, insanların evrim geçirdikçe daha büyük kafataslarına sahip olduklarını öne sürmüştü. Bu fikre şiddetle bağlanan Naziler, Alman ırkının üstün olduğunu gösterebilmek için kafatası ölçümlerine giriştiler. Nazi Almanyası'nın dört bir yanında, Alman kafataslarının, diğer ırkların kafataslarından büyük olduğunu gösteren karşılaştırmalar yapılıyordu. Dişler, gözler, saç gibi diğer özellikler de yine evrimci kıstaslarla değerlendiriliyordu. Alman ırkının ölçülerine aykırı bulunan bireyler, öjeni prensipleri doğrultusunda imha edilecekti.

Tüm bu çılgınlık, Darwinist prensipleri topluma uygulamak adına yapılıyordu. *Nazi Doktorları* adlı kitabın yazarı olan Amerikalı tarihçi Michael Garaudin bu gerçeği şöyle açıklar:

Nazi ideolojisi, toplumsal Darwinizm ve yirminci yüzyılın başlarında gelişen ırk arındırılması kavramları arasında kusursuz bir uyum vardı.[50]

Amerikalı araştırmacı George Stein ise, American Scientist dergisine yazdığı bir makalede bu konuyu şöyle açıklamaktadır:

Nazizm gerçekte, **Darwinist devrimin bilimsel gerçeklerine tamamen uygun olan biyolojik bir politikayı**, tüm bir topluma uygulamak için yapılmış ilk geniş çaplı ve bilinçli girişimdir.[51]

Tanınmış bir evrimci olan Sir Arthur Keith ise, Hitler'i şöyle yorumlar:

Alman Führer'i bir evrimciydi. Almanya'nın tecrübesini, evrim teorisine uygun hale getirmek için bilinçli olarak çalıştı.[52]

Darwin: Before and After (Darwin: Öncesi ve Sonrası) kitabının yazarı Robert Clarck ise, Hitler için: "Muhtemelen çocukluk döneminden itibaren evrim öğretisiyle büyülenmişti... Üstün bir ırkın her zaman aşağı ırkı fethedeceğini söylerdi." demiştir.[53]

Nazi Almanyası'nın siyasi felsefesi de, Hitler'in bu inançları doğrultusunda şekillenmişti.

J. Tenenbaum, Almanya'nın siyasi felsefesinin evrimsel gelişmenin önemi üzerine inşa eldildiğini şöyle belirtir:

... mücadele, seçme ve en uygunların yaşaması ile ilgili bütün fikirler ve gözlemler Darwin tarafından geliştirildi... Ama 19. yüzyılın Alman sosyal felsefesinde bol meyveler verdi... Böylece Almanya'nın üstün gücü ile dünyayı yönetme hakkı olduğuna dair Alman doktrini gelişti. Bu doktrine göre Almanya ve zayıf milletler arasındaki ilişki, çekiç ve örs arasındaki ilişkiye benziyordu.[54]

Adolf Hitler, "ideolojik evrim savaşı"nda Nazi liderleri arasında yalnız değildi. Gestapo'nun başı Heinrich Himmler, "Doğa kanunu olacağına varmalı ve en uygun olanlar yaşamalıdır" sözleriyle evrim teorisine olan inancını dile getirmişti. Aslında tüm Nazi liderleri, o karanlık yıllardaki birçok Alman bilim adamı ve sanayici gibi, hem evrime hem de Alman ırkçılığına körü körüne inanıyordu.[55]

Hitler'in Din Düşmanlığı

Hitler'in evrim teorisine büyük önem vermesinin bir diğer nedeni ise, bu teoriyi dini inançlara karşı bir silah olarak görmesiydi. Hitler, İlahi dinlere karşı büyük bir nefret besliyordu. İlahi dinlerin emrettiği şefkat, merhamet, tevazu gibi ahlaki erdemler, Naziler'in oluşturmak istedikleri acımasız ve savaşçı Ari ırk modeline büyük bir engel teşkil ediyordu. Bu nedenle Naziler, iktidara geldikleri 1933 yılından itibaren, Alman toplumunu eski putperest inançlarına geri çevirmeye çalıştılar. Eski putperest kültürlere ait bir sembol olan gamalı haç, bu dönüşümün bir simgesiydi. Almanya'nın dört bir yanında düzenlenen Nazi törenleri, antik putperest ayinlerin bir tekrarıydı. Putperest kültürlerin bir mirası olan evrim düşüncesi, işte bu nedenle Nazizm ideolojisine çok büyük bir uyum sağladı. Hitler Hıristiyanlıkla ilgili düşüncelerini açıkça şöyle dile getirmiştir:

Din yok edilmesi gereken organize bir yalandır. Devlet mutlak yönetici olarak kalmalıdır. Gençken, dini dinamitle yok etmenin gerekli olduğuna inanıyordum. Ancak şu anda daha kurnazca yöntemler kullanılması gerektiğini düşünüyorum... En sonunda dine inanan birkaç yaşlı insan kalacak... Genç ve sağlıklılar bizim tarafımızda... İnsanlarımız din olmadan yaşamayı başarmışlardı. Altı SS bölümünden hiçbirinin dinle bir bağı yok.[56]

Daniel Gasman *The Scientific Origins of National Socialism* (Nazizmin Bilimsel Kökenleri) adlı kitabında Hitler'in din düşmanlığının nedenlerini şöyle açıklıyordu:

Hitler biyolojik evrim düşüncesinin geleneksel dine karşı kullanılacak en güçlü silah olduğuna inanıyor ve evrim teorisini benimsemediği için Hıristiyanlığı

suçluyordu… Ona göre evrim, günümüze ait bilim ve kültürün en önemli sembolüydü.[57]

Aslında 20. yüzyıla sayısız bela getiren asıl neden, Hitler ve Naziler gibi dinsizlerin acımasız karakterleriydi. Allah'ın varlığını inkar eden ve insanların evrimleşerek gelişmiş hayvanlar olduklarına inanan bu insanlar, kendilerini başıboş, kimseye hesap verme sorumluluğu olmayan varlıklar olarak görüyorlardı. Allah'tan ve ahiretten korkmadıkları için ahlaksızlıkta ve zalimlikte sınır tanımamış, milyonlarca insanın canına bu nedenle acımasızca kıymışlardı. Dinsizliğin hüküm sürdüğü bir toplumda ne tür sıkıntı, zorluk ve acılar olacağı aslında Hitler örneğinde açıkça görülmektedir. Yalnız Hitler değil, ileride göreceğimiz gibi, 20. yüzyılı kana boğan Stalin, Mao, Pol Pot, Franco, Mussolini ve diğerlerinin tamamı dinsizlikleri ile tanınıyordu. Bu elbette ki dinsizliğin kabusunu ortaya çıkaran ibret alınması gereken bir tablodur.

Oysa Allah'tan korkan, Kuran ahlakını yaşayan insanlar, bir topluma daima barış, huzur, güvenlik, bereket, mutluluk ve aydınlık günler getirir. Allah'ın dinine bağlı olan insanlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaz, aksine her zaman şefkati, merhameti, dostluğu, fedakarlığı, yardımlaşmayı teşvik ederler.

Darwinist-Faşist Mussolini'nin Getirdiği Belalar:

Nasıl Hitler, Darwinizm'i kullanarak politikasını belirlediyse, çağdaşı ve müttefiki Benito Mussolini de İtalya'yı emperyalist ve faşist temeller üzerine oturtmak için aynı Darwinist kavramlardan ve iddialardan faydalandı.

Şiddetin tarihte itici güç olduğuna ve savaşın devrim getireceğine inanan Mussolini tam bir Darwinistti. İmparatorluğunun zayıflamasını, "evrimin en önemli itici gücü olan savaştan kaçmaya çalışmasına" bağlıyordu.[58]

Fransız hükümetinden aldığı mali destekle kurduğu *Il Popolo d'Italia* adlı gazetenin başına "Demire sahip olan ekmeğe de sahip olur" ibaresini koymuştu. Yani insanların karınlarını doyurabilmeleri için, savaş gücüne ihtiyaçları olduğunu bu şekilde halkına duyuruyordu. Mussolini, faşizmin ve faşist partisinin sembolü olarak da "balta"yı seçmişti. Çünkü balta savaşı, şiddeti, ölüm ve katliamı simgeliyordu.

Mussolini'nin her faşistte olan saldırgan ve şiddet yanlısı tutumu, onun hakkında hazırlanan bir kitapta şöyle tarif edilir:

Mussolini'nin değişmez inançlarından biri zorbalıktır ve… şiddete başvurmak sahip olduğu esas içgüdüdür.[59]

Diğer Darwinist-Faşistler gibi Mussolini'nin de savaşçı, saldırgan, baskıcı politikaları birçok insanın katledilmesine, evsiz, ailesiz kalmasına ve ülkenin harap olmasına neden oldu. "Kara Gömlekliler" adını verdiği her türlü şiddet ve zorbalık eylemlerini gerçekleştiren yarı askeri birlikler oluşturdu. Kara Gömlekliler vasıtasıyla sadece kendi ülkesinde değil, diğer ülkelerde de şiddet ve baskı uyguladı. 1935 yılında

Etiyopya'yı işgal ederek 1941 yılına kadar 15 bin insanı katlettirdi. Etiyopya işgalini, Darwinizm'in ırkçı görüşleriyle destekleyerek makul göstermekten de geri kalmadı. Mussolini'ye göre Etiyopyalılar siyah ırktan oldukları için aşağıydılar ve İtalyanlar gibi üstün bir ırk tarafından yönetilmek onlar için bir şeref olmalıydı.

Diğer yandan 3 Ekim 1911 yılında, İtalya'nın Libya'yı işgal etmesiyle başlayan ve Müslümanlara karşı yapılan zulmü devam ettirdi, hatta Müslümanlara yönelik saldırıları daha da artırdı. İşgal ancak Mussolini'nin ölümü ile 10 Şubat 1947 yılında yapılan bir anlaşma ile sona erdi. Bu süre içinde 1,5 milyon Müslüman şehit edildi, yüzbinlercesi de yaralandı.

Acımasızlığı ve zalimliği ile tarihe geçen Mussolini, bir sözünde savunduğu ve uyguladığı faşizmi şöyle tarif etmişti:

Faşizm özgürlük değil, zalimin hakimiyetidir. Milletin güvencesi değil, özel çıkarların savunmasıdır. Bunu herkes bilir.[60]

Hitler ve Mussolini örneklerinde görüldüğü gibi, güçlülerin ve zalimlerin haklı ve üstün olduğu, kaba kuvvetin, şiddetin, saldırının ve savaşın gelişmenin ve başarının tek yolu olarak görüldüğü faşizm, Darwin'in "Güçlü olan yaşar, zayıflar ölür, yaşamak için kıyasıya mücadele gerekir" iddialarının bir uygulamasıydı, ve milyonlarca insana eziyet edilmesine neden oldu.

Faşist Franco ve İspanya'da Yaşattığı Zulüm

20. yüzyılı kan gölüne çeviren faşist zalimlerden biri de Franco idi. Darwinist-faşistler Hitler ve Mussolini'nin desteği ile İspanya'da "Falanj" hareketini örgütleyen Franco, İspanya halkına büyük bir zulüm ve acı getirdi. Halkını bir iç savaşa sürükleyen Franco, ülkede kardeşi kardeşe, babayı oğula düşürdü. İspanya İç Savaşı sırasında Madrid'te günde ortalama 250 kişi, Barcelona'da 150, Seville'de 80 kişi öldürülüyordu. İdamlardan bazıları ise kafalarına çivi çakılarak gerçekleştirildi. Ülkenin her yanında acımasız katliamlar yapıldı. Örneğin Madrid'in kuzeyindeki küçük bir dağ köyünde, 31 köylü Franco'ya oy vermedikleri için tutuklanmışlar, bunlardan 13'ü ise bir kamyonla köyün dışına çıkarılarak yol kenarında öldürülmüşlerdi. Seville yakınlarında 11.000 nüfuslu bir kasabaya giren faşistler burada da 300'den fazla insanı öldürmüşlerdi. Bu şekilde devam eden şiddet olayları sonucunda, iç savaşta yaklaşık olarak 800 bin kişi, idamlarla ise 200 bin kişi Franco'nun talimatlarıyla öldürüldü. Milyonlarca insan ise yaralandı veya sakatlandı.

Franco, Hitler'e Yeni Silahlarını Denemesi İçin Bir Kasaba Dolusu İnsan Hediye Etti!

Faşist Franco'nun iç savaş sırasında en büyük destekçileri Hitler ve Mussolini idi. Franco, müttefiklerinin yardımlarını da karşılıksız bırakmamış ve insanlık tarihinin en zalim ve en acımasız anlaşmalarından birini yapmıştı: Nazilere yeni silahlarını denemeleri için Guernica gibi kasabaları hediye etmişti!

5 Mayıs 1937 sabahı, küçük Guernica kasabasının halkı, Nazi teknolojisinin yeni harikalarıyla, dev bombardıman uçakları ve tonlarca bombanın getirdiği ölümle uyandı. Küçük kasaba, Nazi uçaklarının deneyine Franco tarafından terkedildi.[61]

Bu olay, insanları denek hayvanı gibi gören bu sapkın anlayışın ürünlerinden sadece biridir. Binlerce insanı, sadece silahlarının gücünü denemek için ölüme terkeden, binlercesinin sakatlanmasına, yaralanmasına, şiddetli acılar çekmelerine sebep olan bu anlayış günümüzde de farklı şekillerde devam etmektedir. İnsanların bir hayvan türü olduğunu ve savaşın ilerlemenin en etkin yöntemi olduğu iddia eden Darwinist felsefe ayakta tutulduğu sürece bu ve benzeri zulümler de devam edecektir.

Darwinizm'in I. ve II. Dünya Savaşları'nın Hazırlanmasındaki Rolü

Ünlü İngiliz tarih profesörü James Joll, "*Europe Since 187*" (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında, I. Dünya Savaşı'nı hazırlayan faktörlerden birinin, o dönemdeki Avrupalı yöneticilerin Darwinistik düşüncelere olan inancını olduğunu anlatır:

Darwinistik fikirlerin 19. yüzyıl sonlarında emperyalizm ideolojisine ne kadar büyük bir etkide bulunduğunu görmüştük. Aynı zamanda, yaşam mücadelesi ve güçlülerin hayatta kalması doktrinlerinin, I. Dünya Savaşı öncesindeki yıllarda Avrupalı liderler tarafından gerçekten ne kadar tutulduğunu anlamak da çok önemlidir. Örneğin, Avusturya-Macaristan'ın Başkomutanı General Franz Baron Conrad von Hoetzendorff, savaştan sonraki anılarında şöyle yazmıştır:

İnsan sevgisini ön plana çıkaran dinler, ahlaki öğretiler ve (bu gibi) felsefi doktrinler, bazen gerçekten insanoğlunun yaşam mücadelesini zayıflatabilirler. Ama hiçbir zaman bu mücadeleyi dünyanın itici gücü olmaktan çıkaramayacaklardır… Dünya savaşının büyük felaketi, bu büyük prensiple tam bir uyum içinde gerçekleşmiştir. İnsanların ve devletlerin hayatlarının ana gücüyle oluşan bu savaş, aynen boşalması gereken bir yıldırım yükü gibi, doğanın bir kuralıdır.

Bu gibi bir ideolojik altyapıya sahip olan Conrad'ın neden Avusturya-Macaristan'ı bir savaş başlatmaya sürüklediğini anlamak zor değildir.

Bu gibi düşünceler dönemin sadece askeri şahsiyetleriyle sınırlı kalmamış ve örneğin (sosyolog) Max Weber uluslararası yaşam mücadelesi kavramıyla çok ilgilenmiştir. Yine Kurt Riezler, yani Alman şansölyesi Theobald von Bethman-Hollweg'in kişisel danışmanı ve sır dostu, 1914 yılında şöyle yazmıştır:

Mutlak ve ezeli düşmanlık, insanlar arasındaki ilişkilerin doğasında vardır. Her yerde gördüğümüz daimi nefret… insan tabiatının bozulmasından kaynaklanmamaktadır, aksine doğanın ve yaşamın kaynağının özünde zaten bu vardır. 62

I. Dünya Savaşı generallerinden Friedrich von Bernardi ise, savaş ve doğadaki savaşım kanunları arasındaki bağlantıyı şöyle kurmuştur:

Savaş biyolojik bir gereksinmedir, doğadaki unsurların çatışması kadar gereklidir; biyolojik yönden yerinde sonuçlar verir, çünkü bu sonuçlar, varlıkların temel özellikleriyle ilgilidir.[63]

Görüldüğü gibi, I. Dünya Savaşı, savaşmayı, kan dökmeyi, acı çekmeyi ve çektirmeyi bir tür "gelişme" olarak gören, bunları değişmez bir "doğa kanunu" sanan Avrupalı düşünür, general ve yöneticilerin yüzünden çıkmıştır. Tüm bu kuşağı bu kökten yanlış fikirlerle yıkıma sürükleyen ideolojik kaynak ise, Darwin'in "yaşam mücadelesi" ve "kayırılmış ırklar" kavramlarından başka bir şey değildir. Bernardi bu sözleri söyledikten iki yıl sonra "biyolojik" gelişmeyi sağlayacak (!) olan Birinci Dünya Savaşı başladı ve ardında 8 milyon ölü, yüzlerce harabeye dönmüş şehir ve milyonlarca yaralı, sakat, evsiz ve işsiz insan bıraktı. Bundan 21 yıl sonra başlayan ve ardında yaklaşık 50 milyon ölü bırakan Nazi savaşının temeli de Darwinizm'e dayanır.

Hitler, hem soykırım hem de savaş politikalarında Darwinci düşünceye sıkı sıkıya bağlıydı. Savaşı, yalnızca zayıf ırkları elimine ettiği için değil, üstün ırkın zayıf üyelerini saf dışı bıraktığı için de önemli bir güç olarak görüyordu. Nazi Almanyası kısmen bu sebepten açıkça savaşı övüyordu; çünkü onların sapkın inancına göre savaş, ırkın ilerlemesi için gerekli olan bir adımdı.

Hitler'in politikasını dayandırdığı "savaşın insanı geliştirdiği inancı"nı evrimci A.E. Wiggam 1922'de yayınlanan kitabında şöyle açıklıyordu:

…bir zamanlar insanların beyinleri, kuzenleri olan insanımsı canlılardan çok az daha büyüktü. Ama **tekmeleyerek, ısırarak, savaşarak… ve düşmanlarını kurnazlıkla altederek ve bunları yapacak kapasiteye sahip olamayanları öldürerek, insanların beyni büyüdü** ve hacim olarak olmasa da çeviklik ve akıl bakımından gelişti.[64]

Wiggam gibi evrimcilerin bu tür açıklamaları ile destek bulan Hitler, yaşamak isteyenler için savaşı bir zorunluluk olarak gördüğünü, *Kavgam* kitabında açıkça dile getiriyordu:

Doğa, güçlüler ile zayıflar arasında bir savaş, güçlülerin zayıflar üzerindeki mutlak galibiyetidir. Eğer böyle olmasaydı, doğada sürekli bir bozulma olurdu… Yaşayan savaşmak zorundadır. Sürekli savaşın bir yaşam kanunu olduğu bu dünyada, savaşmak istemeyen yaşam hakkına sahip değildir. Başka türlü düşünmek doğayı küçümsemektir. Izdırap, mutsuzluk ve hastalıklar, bu insanın alacağı karşılıklardır.[65]

Darwinistler'in, yaşam mücadelesi sonunda güçlülerin ayakta kaldığı ve bu yolla türlerin geliştiği iddiası insan toplumlarına uyarlanınca, savaşlar insanlığın gelişmesi

için bir zaruret olarak görülmeye başlandı. Örneğin Hitler Almanya'nın büyüklüğünü, asırlardır zayıf üyelerini savaş yoluyla elimine etmesine bağlıyordu. Almanlar savaşa yabancı olmamalarına rağmen bu yeni "bilimsel" savunma onlara savaşçı politikalarını destekleyecek bir güç verdi.

Hitler, bir başka sözünde ise, **"eğer devamlı bir savaş olmasaydı, insan medeniyeti olmazdı"** diye iddia etmişti.[66]

Haeckel ise savaş konusunda, Eski Yunan şehir devletlerinden birini oluşturan Spartalıların vahşice uygulamalarının örnek alınması gerektiğini öne sürüyordu:

Spartalılar sağlıklı ve güçlü çocuklar dışındakileri öldürerek devamlı güç ve başarı elde etmişlerdi.[67]

Savaş, sadece Almanya'da değil tüm Avrupa'da "nüfusun kaçınılmaz bir düzenleyicisi" olarak görülüyordu. Sosyal Darwinist F. Von Bernhardi: "Eğer savaş olmasaydı aşağı ve dejenere ırkların sağlıklı ve genç olanların yerini aldığını görürdük. Savaşın üretkenlik değeri bunun altında yatıyor, çünkü seçime neden oluyor, bu nedenle savaş biyolojik bir gerekliliktir" diyerek, Darwinistler'in savaşa bakış açılarını özetliyordu.[68]

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşıldığı gibi, Hitler ve onu destekleyen Nazi ideologları, Darwinizm'den aldıkları ilhamla savaşı bir gereklilik olarak görmüşlerdi. Ve bu gerekliliği uygulayarak 2. Dünya Savaşı ile gerek halklarına, gerekse diğer dünya halklarına çeşitli acılar yaşatmışlardı. Bu açıdan 2. Dünya Savaşı'nda yaşanan acıların başlıca sorumluları arasında Charles Darwin'in de bulunduğunu söylemek son derece doğru bir tesbit olacaktır.

Prof. Dr. Jerry Bergman, Darwinizm'in 2. Dünya Savaşı'nın üzerindeki etkisi hakkında şöyle bir tespitte bulunmaktadır:

Darwinci fikirlerin Alman düşünce sistemi ve uygulaması üzerinde çok büyük bir etkiye sahip olduğuna dair deliller çok açıktır…Aslında Darwinci fikirlerin II. Dünya Savaşı'nın çıkması, 40 milyon insanın ölümü ve yaklaşık olarak 6 trilyon doların kaybedilmesinde çok büyük bir etkisi vardı. Evrimin gerçek olduğuna kesin olarak inanan Hitler kendisini insanoğlunun günümüzdeki kurtarıcısı olarak görmüştü… Daha üstün bir ırk üretmek suretiyle, dünya Hitler'e, insanlığı evrimin daha üst bir seviyesine çıkarmış olan adam olarak bakacaktı [69]

Elbette Darwin teorisini ortaya atmadan önce de dünyada sayısız savaş yaşanmıştır. Ancak, evrim teorisinin etkisiyle savaş ilk kez, bilim tarafından sahte bir onay görmüş ve desteklenmişti. Max Nordau, Amerika'da geniş bir yankı uyandıran "The Philosophy and Morals of War" (Savaş Ahlakı ve Felsefesi) isimli makalesinde Darwin'in savaşlar konusunda oynadığı kötü role şöyle dikkat çekiyordu:

Tüm savaş taraftarlarının en büyük otoritesi Darwin'dir. Evrim teorisi ilan edildiğinden beri doğal barbarlıklarını Darwin ismiyle kapatarak, sahip oldukları zalim içgüdülerinin bilimin son sözü olduğunu iddia etmektedirler.[70]

Darwin, Marx, Freud gibi materyalist ideologların fikirleriyle şekillenen 19. yüzyılın ardından, dünyanın en kanlı savaşlarının yaşandığı 20. yüzyılın gelmesi bir rastlantı değildir. Darwinizm, savaşla sonuçlanacak her türlü fikri ve sözde bilimsel zemini hazırlamış ve savaşı insanlığın yücelmesinin vazgeçilmez bir şartı olarak gören despotlar, her iki dünya savaşında toplam 60 milyon insan öldürmüştür.

Neo-Naziler

Hitler, Mussolini gibi faşist liderler ve onlara bağlı olan Nazi örgütlenmeleri (SA, SS, Gestapo vs.) veya Mussolini'nin "Kara Gömleklileri" bugün tarihe karışmış gibi görünseler de, onların fikirlerini izleyen neo-faşist örgütler hala faaliyet halindeler. Özellikle son yıllarda, Avrupa'nın birçok ülkesinde ırkçı ve faşist hareketler yeni bir uyanış içindeler. Bu hareketlerin en başında ise Almanya'daki neo-Naziler geliyor.

Neo-Naziler, işsiz-güçsüz sokak serserilerinden, uyuşturucu müptelalarından, cani ruhlu insanlardan oluşmaktadır ve faşist karakterin tüm özelliklerini üzerlerinde taşımaktadır. neo-Naziler hakkında hazırlanan bir haberde, kana ve şiddete olan düşkünlükleri şöyle anlatılmaktadır:

Kan, şeref ve fanatizm... Faşist Olympia Örgütü'nün üyelerinin bağlılık duydukları değerleri işte bu üç sözcükle özetlemek mümkün... Bugün örgütün 35 bin üyesi var. Ve hepsinin gözünde yükselme hırsı okunuyor.[71]

Neo-Naziler de aynı "büyükleri" Hitler ve diğer Naziler gibi Darwinist anlayışı benimsemiş durumdalar. Nazi ve ırkçılık propagandası amacıyla hazırladıkları internet sayfalarında, Darwin'in sözlerine ve Darwin'e yönelttikleri methiyelere rastlamak mümkün. Çünkü Darwin, ırkçı ve saldırgan neo-Nazilerin tüm hareket ve düşüncelerini destekliyor. Bu nedenle sayfalarında, Darwinizm'in delile gerek duyulmadan kabul edilmesi gereken bir teori olduğunu duyuruyorlar.

Neo-Nazilerin uyguladıkları katliamlar ve saldırılar ise son derece acımasızca. İnsanları yakarak öldürmekten, korkutmaktan, küçük çocuklara işkence uygulamaktan zevk alan neo-Nazilerin en başta gelen hedeflerinden biri ise Türkler. Türklere duydukları nefreti ve düşmanlığı internet sitelerinin her köşesinde duyuran neo-Naziler, bu nefretlerini eyleme dökerek de gösteriyorlar. Bir neo-Nazi sitesinde Türkler için şu ifadelere yer verilmiş:

Mesela ben de bugün elimde olsa Türklerin büyük bölümünü gaz ocaklarında görmeyi isterim.[72]

Neo-Nazilerin, Türklere olan düşmanlıklarını dayandırdıkları isim yine Charles Darwin. Türk düşmanlığının konu edildiği bölümde yer verilen Darwin'in Türk Milleti hakkındaki tutarsız ve akıl dışı iddialarından alıntılar yapan neo-Naziler böylece Türk düşmanlıklarına sözde bilimsel bir açıklama getirdiklerini zannediyorlar. Arka sayfada

neo-Naziler'in Darwin'i öven ve ayrıca Türk Milleti hakkında söylediklerini gösteren internet siteleri görülüyor.

Son dönemde neo-Naziler'in hem Türklere hem de diğer insanlara karşı saldırıları yine artmış durumda. Bir gazetede, neo-Nazilerin 2000 yılının yaz aylarında gerçekleştirdikleri saldırıların bilançosu şöyle aktarılıyor:

* Haziran ayı sonlarında Thüringen Eyaleti'nin Gera şehrinde bulunan "El Rahman Camii'nin camları kırıldı.

* Baden-Württemberg Eyaleti'nin Eppingen kasabasında ise bir Türk camiine iki adet molotof kokteyli atıldı.

* Pinneberg'in Utersen semtinde bulunan Yeşil Camii'ne molotof kokteyli atıldı.

* Memingen'de Türklerin oturduğu bir bina kundaklandı.

* Bocholt'da bir Türk kahvesi ve Lübnanlılar'ın bulunduğu bina kundaklandı. Biri ağır olmak üzere 14 yaralı.

* Doğu Almanya'nın Chemnitz şehrinde Iraklı bir ailenin 7 aylık bebeği neo-Naziler tarafından yere atıldı. Betona çarpan bebek suratından yaralandı.

* Düsseldorf'ta bulunan bir Türk'ün dönerci dükkanında yangın çıkardılar.

Yakın geçmişte ise çok daha vahim olaylar yaşanmıştı. Darwin'in Türk düşmanlığını kendilerine rehber edinen neo-Naziler 1992 yılının Kasım ayında Möln şehrinde Türklere yönelik bir katliam yapmışlardı. Daha sonra 1993 yılında Solingen şehrinde beş Türk neo-Naziler tarafından yakıldı. Bu saldırı basında "Alman tarihinin Nazi döneminden bu yana en kanlı ırkçı saldırısı"[73] olarak duyuruldu. Bu ve benzeri saldırılara ilerleyen yıllarda da sıkça rastlandı. Türklerin evlerinde yangın çıkarıldı, Türkler dövülerek yaralandılar. Almanya dışında Hollanda'da da benzeri saldırılar gerçekleştirildi.Türklere yönelik bir saldırıda bir Türk kadın ve beş çocuğu öldürüldü. Bu olayla ilgili düzenlenen yas yürüyüşüne katılanlara ise üzerinde gamalı haçların bulunduğu tehdit mektupları gönderildi.

Bu olaylar ırkçıların Türklere yönelik saldırılarından sadece bir kaçıdır. Darwin'in ve Hitler gibi faşistlerin mirasçıları olan bu faşist gruplar saldırılarına ve katliamlarına hala devam etmektedirler. Bu insanlıktan çıkmış güruhların eylemlerinin önüne geçmekte ise adli tedbirler yeterli olmamaktadır. Bu zulme kesin olarak dur demenin yolu, adli tedbirlerin yanısıra ciddi anlamda bir fikri mücadele yürütmektir. Irkçılığı bir doğa kanunu olarak gören bu insanların, Darwinist fikirler ilmi olarak çürütülmediği sürece, yaptıkları zulümler de son bulmayacaktır.

4. BÖLÜM
KOMÜNİST VAHŞETİN DAYANAĞI DARWINİZM

Geride bıraktığımız şiddet ve vahşet dolu yüzyılın insanlığa en çok zarar getiren, dünyaya en fazla yayılmış olan ideolojisi kuşkusuz komünizmdi. Karl Marx ve Friedrich Engels adlı iki Alman filozof tarafından 19. yüzyılda tarihi zirvesine ulaşan komünizm, tüm dünyada Nazilerin ve emperyalist devletlerin soykırımlarını dahi geride bırakacak kadar çok kan döktü. Masum insanların canına kıydı, insanlar arasında dehşet, korku ve ümitsizlik yaydı. Bugün bile demir perde ülkeleri ve Rusya dendiğinde insanların gözünde karanlık, puslu, renksiz, cansız sokaklar, tedirginliğin ve korkunun hüküm sürdüğü toplumlar canlanır. Her ne kadar 1991 yılında komünizmin yıkıldığı kabul edilse de, arkasında bıraktığı enkaz hala durmaktadır. "Eski tüfek" komünistler ve Marksistlerin bir kısmı ise, her ne kadar "liberalleştilerse"de, komünizmin ve Marksizmin karanlık yüzü ve insanları dinden ve ahlaktan uzaklaştıran materyalist felsefesi, bu insanların üzerindeki etkisini devam ettirmektedir.

20. yüzyılda dünyanın dört bir köşesinde terör estiren bu ideoloji, aslında antik çağdan beri var olan bir düşünceyi temsil ediyordu. Bu düşünce, materyalist yani maddeyi tek değer olarak gören felsefe idi. Komünizm bu felsefe üzerine bina edilerek, 19. yüzyılda dünya gündemine getirildi.

Komünizmin fikir babaları Marx ve Engels, materyalist felsefeyi "diyalektik" adı verilen yeni bir yöntemle açıklamaya çalıştılar. Diyalektik, evrendeki tüm gelişmenin, çatışma sayesinde elde edildiği varsayımıydı. Marx ve Engels, bu varsayıma dayanarak tüm dünya tarihini yorumlamaya giriştiler. Marx, insanlık tarihinin bir çatışmadan ibaret olduğunu, mevcut çatışmanın işçiler ve kapitalistler arasında geçtiğini ve yakında işçilerin ayaklanıp komünist bir devrim yapacaklarını iddia ediyordu.

Komünizmin iki kurucusunun en belirgin özellikleri ise, her materyalist gibi dine büyük bir düşmanlık beslemeleriydi. Her ikisi de koyu birer ateist olan Marx ve Engels, dini inançların yok edilmesini komünizm açısından zorunlu görüyorlardı.

Ancak Marx'ın ve Engels'in önemli bir eksikleri vardı; daha geniş bir kitleyi etkileri altına alabilmek için ideolojilerine bilimsel bir görünüm vermeleri gerekiyordu. İşte 20. yüzyılda yaşanan acılara, kaosa, toplu kıyımlara, kardeşi kardeşe kırdıran eylemlere ve bölücülüğe imza atan tehlikeli ittifak bu noktada ortaya çıktı. Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabıyla evrim teorisini ortaya attı. Ne ilginçtir ki, kitabında öne sürdüğü temel iddialar Marx ve Engels'in aradıkları açıklamalardı. Darwin, canlıların "yaşam mücadelesi" sonucunda, yani "diyalektik bir çatışma"yla ortaya çıktıklarını iddia

ediyordu. Dahası, yaratılışı inkar ederek dini inançları reddediyordu. Bu, Marx ve Engels için bulunmaz bir fırsattı.

Marx ve Engels'in Darwin Hayranlığı

Darwinizm, komünizm için o kadar büyük bir önem taşıyordu ki, Engels, Darwin'in kitabı yayınlanır yayınlanmaz Marx'a şöyle yazdı: **"Şu anda kitabını okumakta olduğum Darwin, tek kelimeyle muhteşem".**[74]

Marx ise 19 Aralık 1860 tarihinde Engels'e yazdığı cevabında şöyle diyordu: **"Bizim görüşlerimizin doğal tarih temelini içeren kitap, işte budur."**[75]

Marx, bir başka sosyalist dostu Lasalle'a 16 Ocak 1861'de yazdığı mektupta ise, **"Darwin'in yapıtı büyük bir yapıttır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini oluşturuyor."**[76] diyerek, evrim teorisinin komünizm için önemini açıklıyordu.

Marx, Darwin'e olan sempatisini ise en önemli eseri olan *Das Kapital*'i Darwin'e ithaf ederek göstermişti. Kitabın Almanca baskısına el yazısıyla şöyle yazmıştı: **"Charles Darwin'e, gerçek bir hayranı olan Karl Marx'tan"**.[77]

Engels de, Darwin'e olan hayranlığını farklı bir yerde şöyle ifade ediyordu:

Tabiat metafizik olarak değil, diyalektik olarak işlemektedir. Bununla ilgili olarak **herkesten önce Charles Darwin'in adı anılmalıdır.**[78]

Engels, Darwin'i, Marx ile eş tutacak şekilde övüyor ve "Darwin nasıl organik doğadaki evrim yasasını keşfettiyse, Marx da insanoğlunun tarihindeki evrim yasasını keşfetti" diyordu.[79]

Engels bir başka eserinde ise Darwin'in dine karşı bir teori geliştirmiş olmasının önemini şöyle vurgulamıştı:

Darwin, bütün organik varlıkların, bitkilerin, hayvanların ve insanın kendisinin, milyonlarca yıldır olagelen bir evrim sürecinin ürünleri olduğunu kanıtlayarak metafizik doğa görüşüne en ağır darbeyi indirdi.[80]

Bundan başka, *Engels Maymundan İnsana Geçişte Emeğin Rolü* adlı bir kitap yayınlayarak Darwin'in teorisini hemen benimsediğini göstermişti.

Amerikalı botanik profesörü Conway Zirckle, komünizmin kurucularının Darwinizm'i neden büyük bir ısrarla benimsediklerini şöyle açıklar:

Marx ve Engels, evrim teorisini, Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabı yayınlanır yayınlanmaz benimsediler… Evrim, komünizmin kurucuları için, insanlığın doğaüstü bir gücün müdahalesi olmadan nasıl ortaya çıkmış olabileceği sorusuna getirilen cevaptı ve dolayısıyla savundukları materyalist felsefenin temellerini desteklemek için kullanılabilirdi. Dahası, Darwin'in evrimi yorumlama biçimi –yani evrimin bir doğal seleksiyon süreci içinde geliştiği teorisi– onlara o zamana dek hakim olan teolojik düşüncelere karşı koyma fırsatı veriyordu. Doğal seleksiyon teorisi sayesinde, **bilim adamları organik dünyayı materyalist bir terminoloji ile yorumlama fırsatı** elde etmiş oluyorlardı.[81]

Tom Bethell ise, Marx ile Darwin arasındaki bağlantının asıl nedenlerini şöyle açıklamaktadır:

Marx Darwin'in kitabına ekonomik sebepler dolayısıyla hayran kalmamıştır. Marx'ın Darwin'in kitabına hayranlığının en önemli nedeni Darwin'in evreninin tamamen materyalist olmasıdır. Bu önemli noktada **Darwin ve Marx gerçek birer yoldaştılar**.[82]

Marksizm-Darwinizm bağlantısı bugün herkesçe kabul edilen çok açık bir gerçektir. Karl Marx'ın hayatını anlatan kitaplarda dahi bu bağlantı mutlaka belirtilmektedir. Örneğin, Marksist kitapları yayınlayan bir yayınevi tarafından çıkartılan Karl Marx biyografisinde bu bağlantı şöyle tarif edilir:

Darwinizm, Marksist felsefeyi destekleyen, gerçekliğini kanıtlayan ve geliştiren bir dizi gerçeği takdim etti. Darwinist evrimci fikirlerin yayılması, toplumda bir bütün olarak Marksist düşüncelerin emekçi halk tarafından kavranılması için elverişli zemin yarattı... Marx, Engels ve Lenin, Darwin'in düşüncelerine büyük değer verdiler ve bunların taşıdığı büyük bilimsel öneme işaret ettiler, böylelikle bu düşüncelerin yaygınlaşmasında hız kazandırdılar.[83]

Görüldüğü gibi, Marx ve Engels, Darwin'in evrim kuramının kendi ateist dünya görüşlerine bilimsel bir destek oluşturduğunu zannederek sevinmişlerdi. Ancak böyle bir sevince kapılmakta aceleci davranmışlardı. Çünkü evrim teorisi 19. yüzyılın bilim açısından ilkel ortamında ortaya atıldığı için kabul görebilmiş, hiçbir bilimsel delili olmayan yanılgılarla dolu bir teoriydi. 20. yüzyılın ikinci yarısında gelişen bilim, evrim teorisinin geçersizliğini ortaya çıkardı. Bu, Darwinizm için olduğu kadar materyalist ve komünist düşünce için de çöküş anlamı taşıyordu. (Detaylı bilgi için bkz. Evrim Aldatmacası, Harun Yahya) Ancak materyalist görüşe sahip bilim adamları, Darwinizm'in çöküşünün, kendi ideolojilerinin de çöküşü demek olduğunu bildikleri için, Darwinizm'in çöküşünü insanlardan gizlemek için her türlü yönteme başvurdular.

Marx ve Engels'in Takipçilerinin Darwin Hayranlığı

Marx ve Engels'in, milyonlarca insanın ölümüne, yüz milyonlarcasının acı, korku, dehşet içinde yaşamasına neden olan takipçileri de, evrim teorisini büyük bir coşku ve ilgi ile benimsemişlerdi.

John N. Moore, Marx ve Engels'in fikirlerini Rusya üzerinde tatbik eden Sovyet liderlerin evrime olan bağlılıklarını şöyle dile getirmektedir:

SSCB'nin liderlerinin düşüncelerinin kökleri çok derin evrimci bir bakış açısına dayanmaktadır.[84]

Marx'ın hayal ettiği komünist devrim projesini hayata geçiren kişi, Lenin'di. Rusya'daki komünist Bolşevik hareketinin lideri olan Lenin, ülkedeki Çar rejimini silah zoruyla yıkmayı amaçlıyordu. I. Dünya Savaşı'nın karmaşası, Bolşeviklere aradıkları

fırsatı verdi. Lenin'in önderliğindeki komünistler Ekim 1917'de iktidarı silah zoruyla ele geçirdiler. Rusya, devrimin ardından komünistler ve Çar yanlıları arasında geçen üç yıllık kanlı bir iç savaşa sahne oldu.

Lenin de diğer komünist liderler gibi Darwin'in teorisinin, savunduğu diyalektik materyalist felsefenin temel dayanağı olduğunu sık sık vurguluyordu. Bir sözünde Darwinizm'e bakış açısını şöyle ifade etmişti:

Darwin, hayvan ve bitki türlerinin birbirleriyle ilgisi olmadığı, onları Allah'ın yarattığı ve bu yüzden değişmez oldukları inancına son vermiştir.[85]

Bolşevik devriminin Lenin'den sonraki en büyük mimarı sayılan Trotsky de yine Darwinizm'e büyük önem veriyordu. Darwin'e olan hayranlığını şu sözlerle ifade etmişti:

Darwin'in buluşu, tüm organik madde alanında diyalektiğin en büyük zaferi oldu.[86]

Lenin'in 1924'de ölümünün ardından, Komünist Parti'nin başına dünyanın en kanlı diktatörü sayılan Stalin geçti. Stalin 30 yıl süren iktidarı boyunca, adeta komünizmin ne denli acımasız bir sistem olduğunu ispatlamaya çalışacaktı.

Stalin'in ilk önemli icraatı, Rusya nüfusunun yüzde 80'ini oluşturan köylülerin tarlalarına devlet adına el koymak oldu. "Kollektivizasyon" adı verilen ve özel mülkiyeti yok etmeye yönelik bu politika gereği, Rus köylülerinin bütün mahsulü silahlı görevliler tarafından toplandı. Bunun sonucunda, korkunç bir açlık başgösterdi. Yiyecek hiçbir şey bulamayan milyonlarca kadın, çocuk ve yaşlı açlıktan kıvranarak yaşamını yitirdi. Sadece Kafkasya'daki ölü sayısı 1 milyondu.

Stalin, bu politikasına direnmeye çalışan yüzbinlerce insanı ise, Sibirya'nın korkunç çalışma kamplarına yolladı. Tutsakların çok ağır şartlarda ölesiye çalıştırıldıkları bu kamplar, bu insanların çoğuna mezar oldu. Öte yandan on binlerce insan, Stalin'in gizli polisi tarafından idam edildi. Aralarında Kırım ve Türkistan Türkleri'nin de bulunduğu milyonlar, Rusya'nın uzak köşelerine zorla göç ettirildi.

Stalin, tüm bu kanlı politikaları sonucunda yaklaşık 20 milyon insanı katletti. Tarihçilerin bildirdiğine göre, bu vahşetten özel bir zevk duyuyordu. Kremlin'deki çalışma masasına oturup, toplama kamplarında öldürülen ya da idam edilen insanların sayılarını içeren listeleri incelemekten büyük keyif alıyordu.

Stalin'i bu denli acımasız bir katil haline getiren etken, kişisel psikolojik durumunun yanısıra, inandığı materyalist felsefeydi. Bu felsefenin en temel dayanağı ise, Stalin'in kendi yorumuyla, Darwin'in evrim teorisiydi. Darwin'in fikirlerine verdiği önemi şöyle açıklıyordu:

Genç nesillere... üç şeyi öğretmeliyiz: Dünyanın yaşını, jeolojik orijinini ve **Darwin'in öğretilerini**.[87]

Stalin henüz hayatteyken yayınlanan *Landmarks in the Life of Stalin (Stalin'in Hayatındaki Dönüm Noktaları)* isimli kitapta, Stalin'in nasıl ateist olduğu yakın bir çocukluk arkadaşı tarafından şöyle anlatılıyordu:

Çok erken yaşlarda, henüz Hıristiyan kilisesinde bir öğrenci iken yoldaş Stalin eleştirel bir mantık ve devrimci bir duygu geliştirdi. Darwin'i okumaya başladı ve bir ateist oldu.[88]

Stalin'in gençlik arkadaşı G. Glurdjidze ise, Stalin'in artık Allah'a inanmadığını ve bunun nedeni olarak da kendisine **Darwin'in kitabını** gösterdiğini, okuması için kendisine de baskı yaptığını aktarır.[89]

Stalin'in evrim teorisine körü körüne bağlılığının önemli bir göstergesi ise, yönetime geldiği dönemde Sovyet eğitim sisteminin Mendel'in genetik kanunlarını reddetmesiydi. 20. yüzyılın başından itibaren bütün bilim dünyası tarafından kabul edilen bu kanunlar, Lamarck'ın ortaya attığı "kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması" iddiasını geçersiz kılıyordu. Bunun evrim teorisine karşı büyük bir darbe ve aynı zamanda büyük bir tehlike olduğunu gören Lysenko adlı Rus bilim adamı, düşüncelerini Stalin'e açtı. Lysenko'nun fikirlerinden etkilenen Stalin onu resmi bilim kurumlarının başına getirdi ve evrime darbe vuran genetik bilimi, Stalin'in ölümüne kadar Sovyetler Birliği'nin hiçbir bilim kurumunda ya da okulunda kabul görmedi.

Stalin dönemindeki Sovyetler Birliği, bir anda milyonlarca insan için, hayatının her an tehlikede olduğu, hiçbir suçu olmadığı halde her an alınıp götürülebileceği, görülmemiş eziyetler görebileceği bir kaos ortamına dönmüştür. Sadece komünizm değil, aynı zamanda faşizm tarihi de bu tür tavırlarla doludur.

Lenin, Stalin, Mao, Hitler, Mussolini gibi kanlı liderlerin ve savundukları ideolojilerin hepsinin aynı kaynaktan beslendikleri, her birine vahşet ve acımasızlığın aynı kaynak tarafından meşru ve tek yol olarak gösterildiği son derece açık ve kesin bir gerçektir. Kısacası söz konusu kişilerin arkasında başka bir suçlu daha vardır. Bu dengesiz ve insanlıktan uzak liderlerin peşlerinden milyonları sürükleyerek onlara suç işlettirebilmelerinin nedeni, materyalist felsefenin ve Darwinizm'in onlara verdiği göstermelik "bilimsel" güç ve destektir.

Darwin'in ve Marx'ın Çin Elçisi: Mao Tse Tung

Stalin'in totaliter rejimi sürerken, Darwinizm'i kendisine bilimsel dayanak sayan bir başka komünist rejim de Çin'de kuruldu. Mao Tse Tung'un önderliğinde komünistler, uzun bir iç savaş sonucunda 1949 yılında iktidara geldiler. Mao, kendisine büyük destek veren müttefiki Stalin gibi, baskıcı ve kanlı bir rejim oluşturdu. Çin, sayısız politik idama sahne oldu. İlerleyen yıllarda ise Mao'nun "Kızıl Muhafızlar" adını verdiği genç militanlar, ülkeyi tam bir terör ortamına sürükleyecekti.

Mao, kurduğu bu düzenin felsefi dayanağını ise, **"Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve Evrim Teorisi'ne dayanmaktadır"** diyerek açıkça belirtmişti.[90]

Bir Marksist, ateist ve evrimci olan Mao, "ileriye doğru büyük sıçrama" olarak isimlendirdiği hareketin okuma materyallerinin Charles Darwin'in eserleri ve ayrıca evrim teorisini destekleyen diğer materyaller olacağı emrini vermiştir.[91]

Çin komünistleri 1950'lerde iktidara geldiklerinde evrim teorisini ideolojilerinin temeli olarak aldılar. Hatta Çinli entellektüeller evrim teorisini çok önceden kabul etmişlerdi:

19. yüzyılda Batı, Çin'i, izole olan ve eski gelenekleri sürdüren bir uyuyan dev olarak görüyordu. Çok az Avrupalı, **Çinli entellektüellerin Darwin'in evrim teorisini hevesle benimsediklerini ve değişim için ümid vaat ettiğini kavradıklarını anladı. Çinli yazar Hu Shih'e göre 1898'de Thomas Huxley'in Evrim ve Etik kitabı yayımlandığında Çinli entellektüeller tarafından hızla onaylandı. Zengin kişiler ucuz Çin yayımlarına sponsorluk ettiler, böylece kitlelere geniş bir şekilde yayılabildi.**[92]

İşte Uzakdoğu'nun bu büyük ülkesinde komünizmi sahiplenen ve komünist devrime öncülük eden kişiler, Darwinci fikirleri "hevesle benimseyen" bu entellektüeller oldu.

Çin gibi, çok sayıda köklü panteist inanca sahip, köklü geçmişe sahip bir ülkenin dahi Darwinizm'in ve komünizmin kıskacına girmesi zor olmadı. Kanadalı Darwinist filozof Michael Ruse *New Scientist* dergisinde yayınlanan bir makalesinde, yirminci yüzyılın başındaki Çin için şu değerlendirmeyi yapar:

Batıda evrim teorisi dini ve entelektüel bir engel ile karşılaşmıştı. Ancak Çin'de böyle olmadı ve **Darwinizm bir kerede köklendi.** Aslında, bazı açılardan **Darwin neredeyse bir Çinli gibi kabul ediliyordu!** Taoist ve Neo-Konfüçyüsçü düşünce her zaman insanların "eşyalığını" vurgulamıştır. Varlığımızın hayvanlarınkiyle aynı olması fikri onlar için büyük bir şok olmadı... Bugün resmi felsefe (bir çeşit) Marksizm-Leninizmdir. Fakat, **Darwinizm'in seküler materyalist yaklaşımı (şimdi yaygın olan felsefe anlamında) olmadan, taban Mao'ya ve onun devrimcilerine bağlanamazdı**.[93]

Michael Ruse'un yukarıda ifade ettiği gibi, Darwinist anlayışın köklü olarak yerleşmesiyle Çin, komünizmi çok kolay benimsedi. Tarihin en azılı katillerinden biri olan Mao Tse Tung'un tüm katliamlarına, Darwinist telkinlerle uyutulan Çin halkı daima seyirci kaldı.

Ancak komünizm, yalnızca Çin'de değil, daha pek çok ülkede gerilla mücadelelerine, kanlı terör eylemlerine ve iç savaşlara neden oldu. Bunların arasında Türkiye de vardı. 1960'lı ve 70'li yıllarda Türkiye'de komünist bir devrim yapma hayaliyle devlete karşı silaha sarılan örgütler, ülkeyi karanlık bir terör ortamına sürüklediler. Komünist terör, 1980 sonrasında ise, bölücülük akımıyla birleşti ve on binlerce vatandaşımızın ölümüne, polis ve askerimizin şehit olmasına neden oldu.

150 yıldır dünyayı bu şekilde kana bulayan komünist ideoloji, her zaman için Darwinizm'le içiçe oldu. Bugün de hala komünistler, Darwinizm'in en önde gelen

savunucuları konumundadır. Hemen her ülkede, evrim teorisini ısrarla savunan çevrelere bakıldığında, Marksistlerin hep en ön safta oldukları görülür. Çünkü evrim teorisi, Karl Marx'ın söylediği gibi, doğa bilimleri açısından komünist ideolojinin temelini oluşturmaktadır ve komünizmin dinsizliğine en önemli sahte bilimsel desteği vermektedir.

Darwinizm-Komünizm İttifakının Temeli: Din Düşmanlığı

Materyalistlerin ve komünistlerin Darwinizm'e olan bağlılıklarının en önemli nedeni daha önce de belirtildiği gibi, Darwinizm'in ateizme sağladığı göstermelik dayanaktır. Materyalist felsefe tarih boyunca varolmuş, ancak 19. yüzyıla dek bazı filozofların teorik kitaplarıyla sınırlı kalmıştı. Bunun en önemli nedeni, bu döneme kadar bilim adamlarının büyük bir bölümünün Allah inancına sahip, Yaratılış gerçeğine inanan insanlar olmalarıdır. Ne var ki, 19. yüzyılda materyalist felsefe Darwin'in teorisi ile birlikte doğa bilimlerine uygulanmış oldu. Darwinizm, 19. yüzyıla damgasını vuran ve sosyal etkilerini en çok 20. yüzyılda gösteren din-dışı materyalist kültürün en büyük dayanağıydı.

Bu materyalist kültürden doğan ideolojiler ise, buraya kadar ele aldığımız gibi, iki büyük dünya savaşının, sayısız iç savaş ve terör eyleminin, soykırımların, sömürü ve vahşetlerin ateşleyicisi oldular. Bu belalar nedeniyle on milyonlarca insan yaşamını yitirirken, yüzmilyonlarcası insanlığa yakışmayacak şekilde zulüm gördüler, en kötü muamelelere maruz bırakıldılar.

Darwinist-materyalist görüşü benimseyen teröristler, ilkel ataları olduğunu iddia ettikleri hayvanlar gibi dağlara çıktılar, mağaralarda rezil koşullarda yaşadılar. Hiç düşünmeden adam öldürebildiler, bebeklerin, yaşlıların, masumların canlarına kıyabildiler. Ne kendilerini ne de diğer insanları, Allah'ın yarattığı, bir ruha, akla, vicdana ve anlayışa sahip varlıklar olarak görmedikleri için, hayvanın hayvana yaptığını, birbirlerine yaptılar. Stalin'in yıktırdığı onlarca kilise ve cami ise, komünizmin din düşmanlığının göstergelerinden sadece bir tanesiydi...

David Jorafsky, *Sovyet Marksizmi ve Doğa Bilimi* isimli kitabında bu ilişkiyi şöyle açıklar:

Bilimsel yetersizliğine rağmen evrimin ileri sürdüğü bilimsel karakter her türlü Allah karşıtı sistemi ve uygulamaları haklı çıkarmak için kullanıldı. Şimdiye kadar bunlardan en başarılısı komünizm gibi gözüküyor ve bütün dünyadaki taraftarları komünizmin evrim bilimini temel aldığı söylenerek kandırılmışlardır.[94]

Komünizmin ve materyalizmin din düşmanlığı, Bolşevik ihtilali ve sonrasında tüm şiddetiyle kendini gösterdi. Kilise ve camiler yıkıldı, "yeni sosyalist toplumun" dışına itilen toplumsal kategoriler arasında din adamları da önemli bir yer tutuyordu. Toplumun büyük çoğunluğu dindar olmasına rağmen, insanların ibadetlerini yerine getirmeleri engelleniyordu. Hıristiyanların kiliseye gittikleri pazar gününü devreden çıkarmak için ortak tatil günü kavramı kaldırıldı. Herkes beş gün çalışacak, herhangi bir gün tatil yapacaktı. Komünistler, bu önlemin "dinin kökünü kazımaya yönelik savaşı kolaylaştıracağını" düşünüyorlardı.[95] Bu uygulamaların ardından, 1928 ile 1930 yıllarında din adamlarının ödedikleri vergi on kat artırıldı, yiyecek karneleri ellerinden alındı, tüm sağlık hizmetlerinden mahrum edilmeleri demek olan medeni haklarından yoksun bırakıldılar, sık sık tutuklandılar, yerlerinden edildiler, sürgüne gönderildiler. 1936 yılına gelindiğinde camilerin % 65'i, kiliselerin % 70'i yakılıp yıkılmıştı.

Din karşıtı uygulamaların en şiddetlilerinden biri de Arnavutluk'ta yaşandı. Arnavutluk'un komünist lideri ve dinsizliği ile tanınan Enver Hoca 1967'de Arnavutluk'u dünyanın ilk dinsiz ülkesi ilan etti. Din adamları sebepsiz yere gözaltına alındılar, bir kısmı gözaltındayken öldürüldü. 1948 yılında iki piskopos 5000 din adamı ile birlikte kurşuna dizildi. Aynı şekilde müslümanlar da öldürülüyorlardı. Ülkenin Nendori gazetesi de, 327'si Katolik mabet olmak üzere, toplam 2 bin 169 cami ve kilisenin kapatıldığını duyurdu.

Tüm bu uygulamaların nedeni kuşkusuz, komünizmin Allah'ın varlığını körü körüne inkar eden, dinden tamamen kopmuş, sadece maddeye inanan ve maddeye değer veren toplumlar oluşturma hedefiydi. Aslında komünizmin en büyük amaçlarından biri buydu çünkü komünist liderler, ancak makineleşmiş, duygusuz, duyarsız, en önemlisi Allah'tan korkmayan kitleleri diledikleri gibi yönlendirebileceklerini, onlara istedikleri kadar cinayet işlettirerek zulüm yaptırabileceklerini biliyorlardı. Bu noktada evrim teorisi, ateizmi sözde bilimsel bir gerçek gibi göstererek, komünizme büyük bir destek sağladı. Darwinizm'in ateizmi destekleyen ve dine göre yasak olan her türlü zulüm, baskı, çatışma ve kıyımı meşrulaştıran iddiaları, 20. yüzyılın bütün kan döken, insan hayatını hiçe sayan ideolojilerini bu şekilde teşvik etti. Geçtiğimiz yüzyıl, işte bu nedenle ardı arkası kesilmeyen savaşlar, katliamlar, ayaklanmalar, şiddet eylemleri, kavgalar ve düşmanlıklarla doludur.

Darwinist Komünistlerin Dünyaya Getirdikleri Zulüm ve Dehşet

Anarşi ve terör Marksizmin ve komünizmin vazgeçilmez bir yöntemidir. Marksizmin terör ve şiddete olan eğilimi, ünlü Paris Komünü deneyimiyle birlikte Marks henüz hayatta iken ortaya çıkmıştır. Terör özellikle de Marks'ın teorisini pratiğe

döken Lenin'le birlikte komünist ideolojinin ayrılmaz parçası haline gelmiştir. Dünyanın dört bir yanında komünistler milyonlarca insanın kanını dökmüş, terör örgütleri kurarak insanlara acı, korku ve dehşet yaşatmıştır. İlerleyen sayfalarda da görüleceği gibi, bugün tüm komünist liderler, yaptıkları zulüm ve kıyımlarla hatırlanmaktadırlar. Ancak buna rağmen bazı çevreler hala, bu eli kanlı, acımasız katillerin resimleri ile duvarlarını süsleyebilmekte, hala bu sadist ruhlu insanları kendilerine yol gösterici olarak kabul edebilmektedirler.

Her ne kadar bazı komünistler şiddetin ve terörün komünizmin bir uygulaması olmadığını, ancak bazı kişilerin uygulamasında yer alarak komünizme mal edildiğini iddia etseler ve komünizmi aklamaya çalışsalar da, ortada inkar edilemez bir gerçek vardır: **Komünizmin kurucuları şiddeti ve terörü bizzat savunmuşlar ve ideolojileri için zaruri görmüşlerdir.** Amerikalı siyaset bilimci Samuel Francis, bu konuda şu yorumu yapar:

Marx ve Engels, devrimin her zaman kuvvet zoruyla olacağını savunurlar. Devrimcilerin, hakim güce karşı şiddet kullanmak zorunda oldukları konusunda ısrarlıdırlar ve her zaman **terörizme verdikleri desteği açıkça belirtmişlerdir**.[96]

Karl Marx, "Ayaklanma savaş kadar bir savaştır" demiş ve kendine "devrimci siyaset"in en önde gelen isimlerinden olan Danton'ın şu sözlerini düstur edinmiştir: "Saldır, saldır, gene saldır!"[97] Terörün sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda Lenin'in de çok açık ifadeleri vardır. Bunlardan birkaçı şöyledir:

Propogandacılar her grubu basit bomba formülleriyle donatmalılar. Onlara işin mahiyeti hakkında açıklamalar yapmalı ve gerisini onlara bırakmalılar. Gruplar derhal askeri eğitimlerine, operasyonlara katılarak başlamalılar. Bazıları bir casusun öldürülme işini veya bir polis karakolunu basma görevini üstlenmeli. Bir kısmı ise banka soymalı.[98]

Biz politik öldürmelere kesinlikle karşı değiliz... Sadece geniş halk kitleleriyle doğrudan bağlantılı olan bireysel terörist hareketler değer taşırlar.[99]

Bazı kimseler bizi zalimliğimiz sebebiyle ayıpladıkları zaman, bu kişilerin en basit Marksist prensipleri dahi nasıl unutabildiklerine hayret etmekteyiz.[100]

Bir işçi toplantısında söz aldığında ise Lenin, terörün kendileri için ne kadar vazgeçilmez olduğunu şu dehşet verici ifadeleriyle açıklamıştır:

Eğer kitleler kendiliğinden ayağa kalkmazsa, hiçbir şey başaramayız. Spekülatörlere karşı terör uygulamadığımız -hemen oracıkta kafalarına bir kurşun sıkmadığımız- sürece hiçbir yere varamayız.[101]

Rusya'daki Ekim Devrimi'nin en önemli liderlerinden biri olan Trotsky ise Lenin'in ifadelerini pekiştirecek şekilde şöyle söyler:

Fakat ihtilal, ihtilalci sınıftan emrindeki bütün yöntemlerle gayesine varmasını talep eder; eğer **gerekirse silahlı bir ayaklanma ile, eğer mecbur olursa terörizmle**.[102]

Trotsky bir başka konuşmasında ise daha da ileri giderek şöyle demiştir:

Partimiz iç savaş içindir. İç savaş ekmek için mücadeledir… Yaşasın iç savaş.[103]

Lenin ve Trotsky gibi komünist teorisyenlerin bu kuramları, Rusya'daki Bolşevik devriminde pratiğe döküldü. Devrim sürecinin yaşandığı 1917 sonbaharında geniş çaplı katliamlar, yağmalamalar ve vicdana sığmayan bir vahşet başladı. Devrime karşı olanlar veya karşı olacağından şüphe edilen insanlar sebepsiz yere toplanıyorlar, tutuklanıyorlar, kurşuna diziliyorlardı; evler yağma ediliyor, yakılıp yıkılıyordu. Lenin ve Trotsky ile başlayan terör, Stalin yıllarında katlanarak devam edecekti.

New York Times'tan Harrison E. Salisbury, Sovyet sistemi terör ve esir kampları ile ilgili olarak şu yorumu yapıyordu:

Bir kıtaya hakim olan terör… Yüzbinlerce kişi idam edildi. Sovyet teröründe milyonlarca kişi öldü, bunların yanında Çar bile daha masum kaldı. Yılda 3-4 milyon kadın ve erkek tutuklanıp sürgüne yollanıyordu ve suçlarının ne olduğunu bile bilmiyorlardı. Düşünmenin bile ürküttüğü, sistemli ve aralıksız devam eden şeytani bir uygulama hüküm sürüyordu.[104]

Özellikle Kırım Türkleri, Orta Asya Türkleri, Kazaklar gibi Rus olmayan halklar Sovyet rejiminin terörüne maruz kaldılar. Rus toplumunu Kazaklar'dan arındırmakla görevli özel mahkemeler olan "troyka"lar kuruldu. Sadece 1920 yılının Ekim ayında dahi bu troykalar 6.000'den fazla kişiyi ölüme mahkum etti ve bu kararlar derhal infaz edildi. Rejime karşı çıkan ve yakalanmayanların aileleri, hatta bazen komşuları sistematik şekilde rehin alındı ve toplama kamplarına kapatıldılar. Ukrayna kamplarından birinin şefi Martin Latsis, raporlarından birinde bunların gerçek birer ölüm kampı olduğunu şöyle itiraf ediyordu:

Maykop yakınlarındaki bir kampta toplanan rehineler -kadınlar, çocuklar ve yaşlılar- çamur içinde ve Ekim soğuğunda korkunç şartlarda yaşıyor… Sinekler gibi ölüyorlar… Kadınlar ölmemek için herşeyi yapmaya hazır. Kampı korumakla görevli askerler bu kadınların ticaretini yapmak için bu durumdan yararlanıyorlar.[105]

Darwinizm'in etkisindeki komünist ihtilalciler, gözü dönmüş bir şekilde insan kıyımı yapıyorlardı. O döneme ait belgelerden anlaşıldığına göre, tek amaç toplu katliamdı. Ne kadar çok insan öldürürlerse o kadar çok başarı elde edeceklerine inanıyor gibiydiler. Komünist devrime karşı olduğundan şüphelendikleri herkesi yoketmeyi amaçladıkları, aldıkları bir kararda şöyle açıklanmaktadır:

… Pyatigorsklu Çekacılar (Karşı Devrimle Savaş İçin Olağanüstü Komite), çılgınca bir tutuklama ve idam eğlencesine daldı. Lander'e göre "Kızıl Terör Meselesi" kolay bir şekilde çözüldü. Pyatigorsklu Çekacılar **bir günde 300 kişiyi idam etme kararı aldı.** Piyatigorsk şehri ve çevre kasabalar için kotalar oluşturuldu ve parti örgütlerine idam listeleri hazırlamaları emredildi… **Daha iyi bir fikir olmadığından, hastanede bulunan insanların öldürülmesine karar verildi.**[106]

Komünist taraftarı bir gazete olan Krasnıy Meç'in ilk sayısının başyazısında okuyuculara açıklandığı gibi komünistler herşeyi mübah görüyorlardı ve Kızıl bayrağın renginin oluşması için "kan" akıtılması gerektiğine inanıyorlardı:

... Bize göre herşey mübah, zira biz dünyada zulmetmek ve köleleştirmek için değil, insanlığı zincirlerinden kurtarmak için ilk kılıç çekenleriz... **Kan mı? Oluk oluk aksın!** Çünkü yalnızca **kan korsan burjuvazinin kara bayrağını devrimin bayrağı olan Kızıl sancağa ebediyen boyayabilir.** Çünkü yalnızca eski dünyanın ölümü bizi çakalların dönüşünden ebediyen kurtarabilir.[107]

Tüm bu işkencelerin yanı sıra Stalin tarafından, köylülerin ürünlerine zorla el koyan "zoralım birlikleri" kurdu. Bu birlikler de halka türlü zulümde bulunuyordu. 14 Şubat 1922'de bir müfettiş şunları yazıyordu:

Zor alım birliklerinin haksız uygulamaları akıl almaz boyutlara ulaştı. Tutuklanan köylüler sistematik biçimde soğuk hangarlara kapatılıyor, kırbaçla dövülüyor ve ölümle tehdit ediliyor. Teslim etmeleri gereken kotanın tamamını dolduramayanlar, elleri kolları bağlanıp, çıplak bir şekilde köyün ana caddesi boyunca koşmaya zorlanıyor ve sonra da soğuk bir hangara tıkılıyor. Çok sayıda kadın bayılana kadar dövüldükten sonra çıplak olarak karda açılan çukurlara konuluyor...[108]

Stalin, İspanya'nın da SSCB için fırsatlar sunduğuna ve bu ülkeye de müdahale etmenin fayda getireceğine inanıyordu. Bu nedenle İspanya İç Savaşı'na komünistleri destekleyerek taraf oldu. Ancak bununla birlikte SSCB'deki terörü İspanya'ya da taşıdı. Burada yapılan işkence ve zulüme bir örnek ise, 1938 yılının başında 200 anti-Stalinist'in tutulduğu bir toplama kampıydı. Buradan kurtulan tutuklulardan biri bu kampı şöyle anlatıyordu:

Stalinciler burayı bir Çeka yapmak istedikleri sırada, biz küçük mezarlığı temizliyorduk. Çekacıların aklına şeytani bir fikir geldi; açık mezarlarıyla, iskeletleriyle ve kokuşmaya başlayan yeni cesetleriyle mezarlığı olduğu gibi bıraktılar. Ve en yola gelmez mahkumları, geceler boyunca buralara gömdüler. Bundan başka, daha vahşi işkenceler de uygulandı: Birçok mahkum günler boyunca ayaklarından baş aşağı asıldı. Diğerleri zar zor nefes alabilsinler diye yüz hizasında birkaç küçük delik bulunan daracık dolaplara kapatıldı... Çok daha kaba bir işkence yöntemi daha vardı: Çekmece adı verilen bu yöntemle mahkumlar, kapalı sandıkların içinde çömelerek duruyor ve günlerce bu pozisyonda kalmak zorunda bırakılıyordu. Bazıları bu durumda sekiz on gün kımıldayamadan kaldı.[109]

Papa XI. Pius ise, 1931 tarihinde *Quadragesimo Anno* başlığını taşıyan papalık bildirisinde komünizmin dünyaya getirdiği şiddet için şöyle demişti:

Komünizm, öğretisinde ve eyleminde, gizlenmeden ve dolambaçlı yollara sapmadan, açıkça ve en şiddet içerenleri de dahil bütün olanaklarını kullanarak ulaşmaya çalıştığı çifte bir amaca sahip: **Amansız bir sınıf savaşı ve özel mülkiyetin tamamen ortadan kaldırılması.** Bu amacın peşinde koşarken, korktuğu ya da saygı duyduğu hiçbir şey yoktur; iktidarı ele geçirdiği yerde, inanılması güç ve olağanüstü derecede vahşi ve acımasız görünüyor. **Doğu Avrupa'nın ve Asya'nın birçok ülkesinde üst üste yaptığı korkunç katliamlar ve yıkımlar buna tanıklık ediyor**.[110]

Yukarıdaki alıntıda da ifade edildiği gibi, komünizmin ana amaçları, amansız bir sınıf savaşı ve özel mülkiyetin tamamen ortadan kaldırılmasıydı. Yani amaç Darwin'in biyoloji alanında uyguladığı evrim teorisinin, insan toplumları içinde de uygulanması ve insanların doğadaki vahşi hayvanlar gibi bir çatışma, savaş içinde olmasıydı. Komünizm belasının sıçradığı ülkeler bu fikirlerin acısını yıllar boyunca çok yoğun şekilde yaşadılar.

Komünizmin getirdiği belalar, Rusya ile sınırlı değildi. Sıçradığı ülkeler içinde en çok zarar görenlerden biri de Çin oldu.

Darwinist Mao Tse-Tung ve Katliamları

Çin'in komünist lideri Mao'nun iki önemli rehberi vardı; daha önce de değindiğimiz gibi, bunlardan biri Darwin, diğeri ise Stalin'di. Mao'nun şahsında birleşen bu iki tehlikeli isim, Çin tarihinde de büyük trajedilere, karanlık ve uzun bir döneme damgasını vurdu.

Mao Tse-Tung'un direktifleriyle 6 ila 10 milyon arasında kişi doğrudan öldürüldü, on milyonlarca karşı devrimci ömürlerinin önemli bir bölümünü cezaevlerinde geçirdi ve 20 milyonu buralarda öldü. 1959-1961 yıllarında "İleriye Doğru Büyük Sıçrama" diye adlandırılan dönemde, tümüyle Mao'nun aşırı projelerinin feci bir sonucu olarak 20 ile 40 milyon arasında insan ise açlıktan öldü. Tiananmen Meydanı'nda Haziran 1989'daki katliam (1000 civarında ölü) ise Çin'in yakın geçmişte yaşadıklarının bir örneğidir. Doğu Türkistan'da Müslüman Türkler'e uygulanan zulüm ve soykırım ise hala devam etmektedir.

Çin'de gerçekleşen komünist devrimde büyük vahşetler ve insanlık dışı olaylar yaşandı. Adeta toplu bir hipnozun etkisi altına giren halk, her türlü vahşeti destekliyor, katliamları seyrederken destek verdiklerini gösteren naralar atıyorlardı. Çok korkunç ve dehşet verici bir ortam hakimdi. Tarihçilerden ve öğretim üyelerinden oluşan bir ekip tarafından hazırlanan ve komünizm adı altında işlenen suçların biraraya toplandığı *Le Livre Noir du Communisme* (Komünizmin Kara Kitabı) isimli kitapta, komünizmin vahşi uygulamaları şöyle tarif edilmişti:

Hepsi ölüme mahkum edilen devrim karşıtları, bütün halkın davet edildiği açık duruşmalarda, Kızıl muhafızlar tarafından parçalanıyorlardı. Halk ise bu esnada "öldür öldür!" diye bağırıyordu. Kızıl Muhafızlar bazen parçaları kızartıp yiyor ya da hala canlı olan mahkumun gözleri önünde ailesine yediriyordu; herkes "eski mülk sahibi"nin karaciğerinin ve kalbinin yendiği ziyafetlere ve konuşmacının yeni kesilmiş kafalardan yapılmış bir kazık dizisi önünde konuştuğu toplantılara davetliydi. Çin'de yamyamlığa varacak kadar şiddetlenen nefret ve vahşet hakimdi.[111]

Komünist Vahşetin Acı Bilançosu

Komünizmin girdiği Kamboçya, Kuzey Kore, Laos, Vietnam, Doğu Avrupa ve Afrika ülkeleri gibi ülkelerin hepsinde benzeri vahşet örnekleri yaşanmıştır. Komünizmin bu kanlı bilançosu, "*Komünizmin Kara Kitabı*" adlı eserde şöyle özetlenmektedir:

Kimi uygulamalar belli rejimlerde daha ön plana çıksa da, suç işleme yöntemleri önemli ölçüde benzerlik taşıyordu. Farklı yöntemlerle katletme, kurşuna dizme, asma, suda boğma, sopayla döverek ve kimi durumlarda zehirli gaz ya da araba kazasıyla öldürme, açlık yoluyla imha; kıtlık oluşturarak ya da açlara yardım etmeyerek; sürgüne gönderme, yolda (uzun mesafelerin yaya ya da yük vagonlarıyla katedilmesi sırasında) ya da zorunlu ikamet yerinde ve/veya çalışma kamplarında (bitap düşme, hastalık, açlık, soğuk yüzünden) meydana gelen ölümler. "İç savaş" olarak adlandırılan dönemlerin durumuysa daha karmaşıktır. Neyin isyancılar ile hükümet güçleri arasındaki çatışmaların sonucu, neyin sivil halkın katli olduğunu ayırdetmek kolay değildir.

Bununla birlikte her ne kadar asgari rakamlara dayalı olsa ve uzun açıklamalar gerektirse de yine de bir sıralama yapmamıza ve konunun vehametini açıkça görmemize imkan sağlayacak bir ön bilanço çıkarmamız mümkündür:

SSCB, 20 milyon ölü
Çin, 65 milyon ölü
Vietnam, 1 milyon ölü
Kuzey Kore, 2 milyon ölü
Kamboçya, 2 milyon ölü
Doğu Avrupa, 1 milyon ölü
Latin Amerika, 150 bin ölü
Afrika, 1,7 milyon ölü
Afganistan, 1,5 milyon ölü

Uluslararası komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partiler, 10.000 civarında ölü.

Toplam ölü sayısı 100 milyona yaklaşmaktadır."[112]

Tüm bu farklı komünist rejim ve örgütlere ortak bir psikoloji hakimdi: Acıma, şefkat, merhamet gibi insani duygular ve vicdan hassasiyeti tamamen kaybolmuştu. İnsan toplumları, bir anda vahşi hayvanların yaşamak ve beslenmek için elde etmeye çalıştıkları savaş ve katliam arenalarına dönüşmüştü. Nasıl vahşi bir hayvan besin ve yerleşim yeri elde etmek için kendi türüyle kıyasıya bir çatışmaya giriyorsa, işte bu insanlar da aynı şekilde "hayvanlar" gibi davranıyorlardı. Çünkü Darwin'in dogması, onlara aslında bir hayvan olduklarını ve hayvanlar nasıl yaşam için mücadele ediyorlarsa kendilerinin de öyle davranması gerektiğini öğretmişti.

Bu insanlık dışı hareketlerinin sahte bir bilimsellik maskesi ile makuliyet kazandığını zannediyorlardı. Bolşevik liderlerin, saldırganlık, terör ve katliamlar

konusunda bu kadar açık ve cüretkar konuşabilmelerinin tek nedeni Darwin'in evrim teorisinden aldıkları onay idi. P. J. Darlington, bir evrimci olarak, *Evolution For Naturalists* (Natüralistler İçin Evrim) isimli kitabında vahşetin, evrim teorisinin doğal bir sonucu olduğuna ve hatta bunun meşru bir davranış olduğuna dair inancını şöyle itiraf eder:

Birinci nokta bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır... O zaman **vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür.**[113]

Bir evrimcinin bu itirafından da anlaşıldığı üzere, Darwin'in evrim teorisini yol gösterici olarak kabul eden komünist ideolojinin, diğer insanları hayvan olarak algılaması, onlara hayvanlara uygun gördüğü muameleler göstermesi, onlara zulmetmesi son derece doğaldır. Çünkü bu kişi, komünist-Darwinist ideolojiyi benimseyerek, bir Yaratıcısı olduğunu, yeryüzünde bulunuş amacını ve hesap günü dünyada yaptıklarından O'nun huzurunda hesap vereceğini unutur. Bunun sonucu olarak da Allah korkusu ortadan kalkan her insan gibi yalnızca kendi çıkarlarını düşünen bir bencil, acımasız bir zalim hatta gözü dönmüş bir katil haline gelir. Allah böyle insanların durumunu ve karşılaşacakları sonu şöyle haber verir:

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (Şura Suresi, 42)

Sonuç: Komünizm, Dinsizliğin İnsanlara Yaşattığı Bir Dehşettir

Komünistlerin, Nazilerin veya sömürgecilerin yaptıkları katliamları, işledikleri cinayetleri, insanlara kasıtlı olarak yaşattıkları ızdırapları düşünenler, bu fikirlerin savunucularının nasıl olup da insanlıktan bu kadar çıkabildiklerini düşünecektir. İşte bu liderlerin yaşattığı vahşetin ve zulmün temelindeki tek neden dinsizlik ve bu insanların Allah korkularının olmayışıdır. Allah'tan korkup sakınan ve ahiretin varlığına kesin olarak iman eden bir insan, buraya kadar anlattığımız zalimliklerin, haksızlıkların, adaletsizliklerin, cinayetlerin hiçbirini kesin olarak yapamaz. Üstelik Allah'a ve ahirete inanan bir insan, ne kadar yoğun telkin edilirse edilsin, böyle sapkın bir ideolojinin peşine takılıp sürüklenemez.

Fakat dinsiz ve Allah'tan korkmayan insanlar hiçbir konuda sınır tanımazlar. Kendisinin ve tüm diğer canlıların tesadüfler sonucunda cansız maddelerden evrimleştiğine inanan, atalarının hayvanlar olduğunu zanneden, madde dışında hiçbir varlığı kabul etmeyen bir insan, biraz telkinle her türlü acımasızlığı kolaylıkla gerçekleştirilebilir. Belki bu tip insanlar ilk bakışta kimseye zarar getirmiyor gibi görünebilir; ancak ortamı oluştuğunda bir anda toplu katliam yapan bir caniye, sırf

kendi fikrini kabul etmiyor diye insanları acımasızca döven veya açlıktan öldüren bir katile, nefret, kin ve şiddet dolu bir insana dönüşebilir. Çünkü inandığı dünya görüşü ve değerler bunu gerektirmektedir.

1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, 1983'de Londra'da yaptığı bir konuşmada, Rus halkının başına neden bu kadar şeytani olaylar geldiğini şöyle açıklamıştı:

Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: **"İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu."** O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 miyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: **İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu**.[114]

Solzhenitsyn'in bu tesbiti son derece isabetlidir. Gerçekten de bir toplumu bu derece dehşete sürükleyecek, her türlü zulme göz yummasına, seyirci kalmasına neden olacak tek şey, Allah'ı unutmasıdır. Oysa Allah, asla unutmayan ve yanılmayandır. Komünizmin acımasız liderleri, kendilerince dünyada bir sistem kurup kitleleri yönettiklerini, büyük bir güç ve kudret sahibi olduklarını zannetmişlerdir. Hatta gizli toplantılar yapmışlar, daha çok güç ve kudret sahibi olmak için insanlara yapacakları zulümleri fısıldaşmışlardır. Ancak onlar tüm bunları yaparken Allah kendilerinden haberdardır ve yaptıklarının karşılığını verecektir. Kuran'da şöyle bildirilir:

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise O'nu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olandır. Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 6-7)

Bir de bu acımasız liderlerin peşinden giden, onların ardından sürüklenen kitleler vardır. Bunların durumu da Kuran'da bildirilmiştir. Bir ayette **"Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar." (Yunus Suresi, 44)** diye haber verilir. Yani bu insanlar da Allah'ın dinini unutarak ve Darwinist liderlerin peşine takılarak kendi kendilerine zulmetmişlerdir. Yine bir başka ayette yeryüzünde meydana gelen kötülüklerin, insanların kendileri yüzünden olduğu şöyle bildirilir:

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (Rum Suresi, 41)

Bu belaların tekrar insanlığa zarar getirmelerini engellemenin tek yolu ise, insanların Allah'a ve ahiret gününe iman ederek yaptıklarının tümünden hesap vereceğini unutmadan yaşamalarıdır. Allah'ın tüm insanlara indirdiği Kuran'a tabi olarak, orada emredilen sevgi, şefkat, merhamet, fedakarlık gibi güzel ahlak özelliklerine sahip olmalarıdır.

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

5. BÖLÜM
KAPİTALİZM VE EKONOMİDE YAŞAM MÜCADELESİ

Kapitalizm terimi, sermayenin egemenliğini öngören, serbest, sınırsız, mutlak kazanca dayalı ve toplumun bu kriterler içinde kıyasıya bir rekabet içinde olduğu ekonomik bir sistemi ifade eder. Kapitalizmin üç önemli unsuru vardır: Bireycilik, rekabet ve kazanç sağlamak. Kapitalizmde bireycilik önemlidir, çünkü insanlar kendilerini bir toplumun parçası olarak değil, kendi başlarına ayakta duran ve kendi hayatlarını kazanmaları gereken "bireyler" olarak görürler. "Kapitalist toplum" ise, bireylerin son derece çetin ve acımasız koşullarda birbirleriyle rekabet ettikleri bir arenadır. Bu, aynı Darwin'in tarifini yaptığı, sadece güçlü olanların yaşayabildikleri, güçsüz ve zayıfların ise ezilerek yok oldukları, acımasız bir rekabetin hüküm sürdüğü bir arenadır.

Kapitalizmin temelini oluşturan bu mantığa göre, her birey -bu bir insan da, bir şirket veya bir ulus da olabilir- yalnızca kendi gelişimi ve çıkarları için savaşmalıdır. Bu savaşta en önemli kriter üretimdir. En iyi üreticiler ayakta kalır, zayıflar ve yetersizler elenip yokolurlar. Düzen bu şekilde olunca, kıran kırana mücadelede elenip yok olanların, yoksulluğa düşerek ezilenlerin "insan" oldukları göz önünde bulundurulmaz. Dikkate değer görülen insan değil, ekonomik gelişme ve bu gelişmenin ürünü olan eşyadır. Dolayısıyla kapitalist zihniyet, ezerek üzerine çıktığı insanın yok olmasına, zorluk içinde yaşamasına karşı ahlaki ve vicdani bir sorumluluk duymaz. İşte bu, Darwinizm'in, toplumun ekonomik yönüne eksiksiz bir şekilde uyarlanmış halidir.

Sosyal Darwinizm'in en önde gelen kuramcıları, toplumun her alanında rekabetin körüklenmesi gerektiğini öne sürerek ve zayıf olanlara sağlık alanından ekonomiye kadar hiçbir alanda imkan ve destek sağlanmaması gerektiğini açıklayarak, kapitalizme "felsefi" ve "bilimsel" bir destek hazırlamışlardır. Örneğin Darwinist-kapitalist zihniyetin en önde gelenlerinden Tille'ye göre, fakirliği önlemeye kalkıp "yenik düşmüş sınıflar"a yardım etmek, sözde evrimi sağlayan doğal seleksiyon yasasına set çekmek anlamına geldiği için büyük bir yanlıştır.[115]

Darwin'in prensiplerini sosyal yaşama tanıtan ve Sosyal Darwinizm'in başlıca teorisyeni olan Herbert Spencer'a göre ise, eğer bir insan fakirse bu onun hatasıdır; hiç kimse bu insana yükselmesi için yardım etmemelidir. Eğer bir insan zenginse, bunu ahlaksızlıkla elde etmiş olsa bile bu, onun becerisidir. Bu nedenle, fakir biri ortadan silinirken zengin biri yaşamaya devam eder. İşte bu görüş, günümüzde toplumların

hemen hemen tamamına hakim olan görüştür ve Darwinist-kapitalist ahlakın bir özeti niteliğindedir.

Bu ahlakın savunucusu olan Spencer, 1850 yılında *Social Statistics* (Sosyal İstatistikler) adlı çalışmasını tamamlamış, devletin sağladığı her türlü yardım sistemine, sağlık koruma tedbirlerine, devlet okullarına, zorunlu aşı uygulamalarına karşı çıkmıştır. Çünkü Sosyal Darwinizm'e göre sosyal düzen, güçlünün hayatta kalması prensibiyle oluşmuştur. Zayıf olanın desteklenerek yaşatılması bu prensibe aykırıdır. Zenginler daha uygun oldukları için zengindir; bazı uluslar diğerlerini yönetir, çünkü onlardan daha üstündür; bazı ırklar diğerlerini boyunduruk altına almıştır, çünkü onlardan daha akıllıdır. Spencer, bu tezinin insan toplumlarına da uygulanmasını şiddetle savunmuştur: "Eğer yaşamak için yeterli derecede tamamsalar, yaşarlar ve yaşamaları da iyidir. Eğer yaşamak için yeterli derecede tamam değillerse, ölürler ve ölmeleri de en iyisidir." sözleriyle Sosyal Darwinizm'in insanlığa bakışını özetlemiştir.[116]

Yale Üniversitesi'nde politika ve sosyal bilimler profesörü olan William Graham Sumner ise, Sosyal Darwinizm'in Amerika'daki sözcüsüydü. Bir yazısında insan toplumları hakkındaki düşüncelerini şu sözleri ile özetliyordu:

Herhangi birini yükseltmek istiyorsak kaldıraça ve bir reaksiyon noktasına ihtiyacımız var. **Toplumda bir insanı yukarı kaldırmak demek, başkasının üzerine basmak demektir.**[117]

New York Amerikan Doğal Tarih Müzesi'nin *Doğal Tarih Dergisi*'nin üst editörü olan Richard Milner, "William G. Sumner'ın milyonerlerin toplumda en uygun bireyler olduğunu ve onların imtiyaza layık olduğunu düşündüğünü" ve "onlar rekabet kabında tabi olarak seçilmişlerdi" dediğini yazar.[118]

Bu açıklamalardan anlaşıldığı gibi, Sosyal Darwinistler Darwin'in evrim teorisini kapitalist toplumların "bilimsel" yorumu olarak kullandılar. Bunun üzerine insanlar arasında, dinin getirdiği yardımlaşma, hayırseverlik, dayanışma gibi kavramlar geçerliliğini yitirmeye başlarken, bu erdemler yerine bencillik, kurnazlık, fırsatçılık ön plana çıkartıldı. Sosyal Darwinizm'in en önemli kuramcılarından biri olan Amerikalı Profesör E. A. Ross'a göre, "Hıristiyanlığın ortaya attığı toplumsal yardımlaşma ve hayırseverlik kültü, gerizekalıların ve aptalların üremelerine ve çoğalmalarına yarayan koruyucu bir kalkanın gelişmesine" neden olmuştur. Yine Ross'a göre, "Devlet, sakatları, örneğin sağır dilsizleri koruma altına almakta, sonra da bunlar üreyerek sakat bir ırk oluşturmakta"dır. Tüm bunlara doğal evrimsel gelişmeyi engelledikleri için karşı çıkan Ross'a göre, "dünyayı cennet yapmanın yegane yolu, tüm aptalları, beceriksizleri ve sakatları" kendi hallerine bırakarak, doğal seleksiyon süreci içinde ayıklanmalarını beklemektir.[119]

Görüldüğü gibi Darwinizm, dünyadaki bütün kapitalist ekonomik düzenlerin ve bunlara göre şekillenen siyasi sistemlerin felsefi alt yapısını oluşturmaktadır.

Kapitalist-Darwinist görüşün en büyük destekçileri ise işte bu nedenledir ki sermaye sahipleri olmuştur. Artık güçlülerin zayıfların üzerine basarak yükselmeleri, acıma, yardım ve merhamet duygularından uzak ekonomik politikalar izlemeleri kınanmayacaktır, çünkü, bu davranışlarının "bilimsel açıklamalara" ve "doğa kanunlarına" uygun olduğu kabul edilmiştir.

Social Darwinism in American Thought (Amerikan Düşüncesinde Sosyal Darwinizm) kitabının yazarı Richard Hofstadter'in belirttiğine göre, 19. yüzyıl demir yollarının büyük patronu Chauncey Depew, New York şehrinde şöhret, servet ve güç kazananların, üstün yetenek ve adaptasyon ile en uygun olanın yaşamasını temel edindiğini öne sürmüştür.[120] Bir başka demiryolu baronu James J. Hill, "demiryolu şirketlerinin servetlerinin en uygun olanın yaşanması kanunu ile belirlendiğini" söylemiştir.[121]

Amerika'nın diğer büyük sermaye sahiplerinden Andrew Carnegie ise, otobiyografisinde evrime olan inancını "evrim gerçeğini buldum" sözleriyle ifade eder.[122] Carneige başka bir yerde ise şöyle yazar:

Rekabet kuralı burada; bazen ondan sakınırız; onun yerini tutacak bir şey bulunamadı; ve bu kural bazen birey için zor olabilse de, soy için en iyisidir, çünkü her departmanda **en uygun olanın yaşamasını garantilemektedir.**[123]

Evrimci bilim adamı, Kenneth J. Hsu, "*Darwin's Three Mistakes*" (Darwin'in Üç Hatası) isimli makalesinde, Amerika'nın önde gelen kapitalistlerinin Darwinist düşüncelerini şöyle açıklar:

Darwinizm aynı zamanda rekabetçi bireyciliğin ve bunun doğal bir sonucu olarak İngiltere ve Amerika'daki laissez-faire kapitalizminin (salt rekabete dayalı kapitalizmin) savunmasında kulllanılmıştı. Andrew Carnegie "İyi olsun ya da olmasın rekabet kanunu buradadır ve ondan kaçamayız" diye yazmıştı. Rockefeller "Büyük bir işin büyümesi, tamamen en güçlü olanın hayatta kalmasıdır ve doğanın bir kanununun işlemesidir" iddiasında bulunarak bir adım daha ileri gitmişti.[124]

ABD'de Rockfeller ve Carneige gibi, büyük kapitalist hanedanlar tarafından kurulan Rockfeller Kuruluşu ve Carneige Enstitüsü gibi vakıfların evrim araştırmalarına çok önemli finansal destek vermeleri ise son derece ilgi çekicidir.

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşıldığı gibi kapitalizm, insanları sadece parayı ve para ile gelen gücü kendilerine ilah edinmeye sürüklemiştir. Evrimci telkinleri benimseyen toplumlar her türlü dini ve ahlaki değeri hiçe sayarak, maddi iktidarı önemsemeye başlamış, acıma, merhamet ve fedakarlık duygularından uzaklaşmışlardır.

Günümüz toplumlarının neredeyse tamamına yakınında bu kapitalist ahlak hakimdir. Bu nedenle fakirlere, düşkünlere, sakatlara sadaka verilmez ve bu insanlar korunup kollanmazlar. En ağır ve ölümcül hastalığa yakalansalar dahi onları koruyacak, tedavi ettirecek bir kuruluş veya insani bir yardım bulunmaz. Fakir olan insan bu hastalığı ile ölüme terk edilir. Küçük çocukların acımasızca çalıştırılmaları, birçok

ülkede sosyal haklardan mahrum bırakılmaları gibi adaletsiz ve insaniyetsiz uygulamalara yoğun olarak rastlanır.

Bugün Etiyopya gibi ülkelerin kuraklığa ve açlığa yenik düşmelerinin nedeni de bu kapitalist ahlakın hakimiyetidir. Birçok ülke yardımları ve destekleri ile bu aç insanları kurtarabilecekken, bu insanları açlık ve sefalete terk etmişlerdir.

Kapitalist toplumun bir başka özelliği de, kendi içinde de eşitsizlikleri barındırmasıdır. Bu tarz toplumlarda zenginlerle fakirler arasındaki fark giderek açılır, fakirler fakirleştikçe, zenginlerin zenginlikleri artar. Amerika gibi dünyanın en gelişmiş ülkesinde dahi milyonlarca evsiz insanın olması ve bu insanların insanlık dışı koşullarda yaşamaya terk edilmeleri kapitalist ahlakın bir sonucudur. Amerikan toplumunun bu insanların hepsini korumaya, iş imkanları sağlamaya elbette ki gücü yeter. Ancak anlayış, fakiri kalkındırmak değil de, fakiri ezerek yükselmek olduğu için bu insanlara hiçbir çözüm sunulmamaktadır. İşte bu, Sosyal Darwinistler'in, "yükselmek için üzerine basacak bir kaldıraça ihtiyaç olduğu" yönündeki iddialarının uygulamasının sonucudur.

Burada önemli bir noktaya dikkat çekmek gerekir: Zayıfların ve fakirlerin ezildiği, sadece maddiyata önem verildiği, egoistliğin, çıkarcılığın ve sahtekarlığın güçlü ve zengin olmanın tek yolu olarak görüldüğü toplumlar, tarih boyunca hep var olmuşlardır; geçmişte de yalnızca maddeye değer veren ve güzel ahlak özelliklerinden tamamen uzaklaşmış insanlar yaşamıştır. Ancak 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren, bu anlayıştaki insanlar öncekilerden daha farklı bir sürece girmiştir. Son 150 yıldır bu acımasız yapıya sahip insanlar ve toplumlar, artık diğerleri gibi kınanıp yerilmemeye başlamışlardır. Çünkü yaptıkları haksızlıklara, adaletsizliklere, duyarsızlıklara, acımasızlıklara sahte bir bilimsel maske takmışlardır. Bu davranışları artık, doğanın bir kanunu olarak kabul edilmeye başlamıştır. İşte bu noktada Darwinizm, ahlaksızlıklara ve acımasızlıklara bir anda meşruiyet sağlayan batıl bir din haline gelmiştir.

Robert E. D. Clark, bu durumu şöyle açıklar:

Kısaca evrim kötü şeyler yapanlara kendi vicdanıyla bir soluk verdi. Rakiplere karşı yapılması gereken zalimlikler artık savunulabiliyordu; şeytan iyi olarak adlandırılabilirdi.[125]

H. Enoch ise şöyle der:

Sürekli uygulanan Darwinizm iyiliği, yaşama değerleri ile ölçer. Bu, olabilirliğin doğru olduğu ve en uygun olanların yaşadığı bir orman kanunudur. Kurnazlık ya da acımasızlık, korkaklık veya hilekarlık bireyin yaşamasına olanak sağlayan ne olursa olsun bu, birey ve toplum için iyi ve doğrudur.[126]

Görüldüğü gibi, dünyaya özellikle son 150 yıldır sıkıntı, zorluk, acı, fakirlik, umutsuzluk getiren bütün insanların, tüm sistemlerin ve ideolojilerin ardında dinsizlik ve dinsizliği körükleyen Darwinizm vardır. Dinsizliğin getireceği bencil ve acımasız ortamda kendi çıkarlarını koruyabileceklerini zannedenler, Darwinizm'i kendileri için

bir kurtarıcı olarak görmüşlerdir. Darwinizm'in "güçlülerin yaşayarak zayıfların yok oldukları" tezini ise kendilerine bir hayat felsefesi olarak benimsemişlerdir.

Tüm insanlığa büyük bir tuzak kurduklarını zanneden bu insanlar, farkında değildirler ancak asıl tuzağı kendi kendilerine kurmuşlardır. Çünkü istedikleri kadar yaşam mücadelesinde bulunup ayakta kalmaya çalışsalar da, gerek kendilerinin, gerekse bütün dünyanın, sahip olmaya çalıştıkları herşeyin, bağlandıkları önderlerinin, ideologların, inandıkları izmlerinin aslında tek bir hakimi, tek bir sahibi ve tek bir Efendisi vardır. Tek hakim ve güç sahibi olan Yüce Rabbimiz Allah'tır. Bu dünyada insanlara verilen geçici güç ve imkanlar ise, onların mücadele ederek, insanları ezerek, "kendi bileklerinin hakkıyla", acımasızca kazandıkları şeyler değildir. Onlar her ne kadar kendilerini zayıfların elendiği güçlülerin ise kazandığı bir mücadele arenasında zannetseler de, aslında her insan, Allah'ın kendisi için yarattığı imtihanı yaşar. Kendi kazandığını zannettiği zenginlik, güç ve iktidar ise, Allah'ın insanı denemek için ona verdikleridir. Allah, insanları dünyada verdiği imkanlarla denediğini bir ayetinde şöyle bildirir:

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (Kehf Suresi, 7)

Sahip olduklarını "yaşam mücadelesi"nin sonucu olarak kazandığını zannedenler, ahirette gerçeklerle yüz yüze geldiklerinde nasıl boş bir düşüncenin peşinden gittiklerini görerek, büyük bir pişmanlık ve telafisi olmayan, yüreklerini parçalayan bir sıkıntı duyacaklardır:

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimiz'in vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." "Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (Araf Suresi, 44-45)

"Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (Araf Suresi, 48)

Darwinist-kapitalist düşüncenin etkisine girmemiş, dünyada bulunuş amaçlarını ve Allah'ın varlığını unutmamış olan insanlar ise, diğer insanları da Allah'ın yarattığı varlıklar olarak görürler. Allah'ın kendilerine emrettiği gibi diğer insanlara daima güzellikle davranır; şefkat, merhamet duyar, hoşgörü gösterir, onların üzerindeki zorlukları, sıkıntıları gidermek için ellerinden gelenin en fazlasını yaparlar. İnsanlara

daima sözün en güzelini söyler, aç olanı doyurur, yetime bakar, hastaya, sakata yardım eder, onları koruyup kollarlar. İşte böyle insanlar Kuran'da bildirilen takva sahipleridir ve Allah Katında en üstün olanlar onlardır; zenginliklerine, ırklarına, renklerine, sınıflarına, ideolojilerine, felsefelerine bakılmaksızın…

6. BÖLÜM
DARWINİZM'İN GETİRDİĞİ AHLAKİ ÇÖKÜNTÜ

Darwinizm'in insanlığa getirdiği en büyük bela hiç kuşkusuz, insanları dinden uzaklaştırmasıdır. Din ahlakından uzaklaşmış toplumlarda ise, kısa sürede şiddetli bir ahlaki ve manevi yıkım oluşur. Günümüz toplumlarında da bunun pek çok örneği yaşanmaktadır.

Bu noktada bazı kimseler, insanların dinsizliklerinden Darwinizm'in sorumlu tutulamayacağını, çünkü dinsiz bir hayat yaşayan insanların büyük bir bölümünün Darwinizm'in iddialarından habersiz olduğunu söyleyecektir. Bu itirazın ikinci kısmı doğrudur da. Günümüzde Darwinizm'i bilinçli olarak savunan insanların sayısı kısıtlıdır. Ancak bu kısıtlı azınlık toplumun fikrine hemen her alanda yön veren kişilerdir. Toplum üzerinde oluşturdukları etki sayısız insana ulaşmaktadır. Kendi dünya görüşlerini büyük bir kitleye telkin etme imkanları vardır. Sözgelimi, en ünlü üniversitelerin profesörleri, ünlü sinema yönetmenlerinin büyük bir bölümü, dünyaca ünlü yayınevleri, gazete ve dergilerin editörleri ağırlıklı olarak evrimcidirler ve doğal olarak ateisttirler. Dolayısıyla bunların hitap ettikleri kitleler de, onların telkinlerini almakta, onların evrimci ve din karşıtı düşüncelerini benimsemektedirler. Sonuç olarak da ortaya bu sapkın fikirlerin yaygın olarak kabul gördüğü toplumlar çıkmaktadır.

Tanınmış evrimcilerinden olan Harvard Üniversitesi'nden biyolog Ernst Mayr evrim teorisinin toplum hayatındaki yeri için şöyle der:

Darwin'den beri herkes insanların maymundan geldiği ile hemfikir... Evrim insanların düşüncelerini her yönden etkiliyor: Felsefesini, metafiziğini, ahlakını...[127]

Darwinistler'in sosyal yaşamdaki bu geniş çaplı hakimiyeti, insanlar üzerinde adeta çok güçlü bir "hipnoz" oluşturmaktadır. Özellikle herhangi bir dünya görüşüne, hatta yüzeysel bir bakış açısına dahi sahip olamayacak kadar tecrübesiz olan genç jenerasyonun büyük bir bölümü, bu tarz telkinlere kolayca kapılabilmektedir. Okudukları dergiler, seyrettikleri filmler, izledikleri tiyatrolar veya müzik klipleri, dinledikleri müzik ve en önemlisi okulda aldıkları eğitim aracılığı ile bu insanları istenilen düşünce yapısına getirmek son derece kolay olmaktadır. Zaten insanların evrim teorisini, bütün aldatmacalarına ve bilimsellikten uzak yapısına rağmen 150 yıldır gerçek zannetmelerinin nedeni de bu telkinlerdir.

Dikkat edilirse günümüzde dinsizlik hemen hiçbir zaman açıkça propaganda edilmez, kimse kimseye aleni olarak dinsiz olmasını telkin etmez. Ancak bunun için ilk bakışta sezilmeyen sinsi yöntemler kullanılır. Dinle, dini konular ile veya dindarlığı ile tanınan insanlarla alay edilmesi, şarkı sözlerinde, romanlarda, filmlerde, gazete başlıklarında, fıkralarda Allah'a, kadere ve dine isyan anlamına gelen sözler kullanılması, bu sinsi yöntemlerden sadece birkaçıdır.

Darwinizm'in konuları ise, dinsizlik propagandasının en sık kullanılan malzemeleridir. En ilgisiz konularda dahi, insanın atalarının maymunlarla ortak olduğu yalanı sık sık vurgulanır. İnsan psikolojisinin tahlilinde bile evrim teorisinin iddiaları satır aralarında telkin edilir. Böylece, sorulduğunda Allah'a ve dine inandığını söylese bile, aslında dini, ahireti, ahlaki sorumlulukları hafife alan, düşünmeyen, Allah'tan korkmayan ve gerçekte de O'na inanmayan insan toplulukları oluşur. Allah korkusuna ve imana sahip olmayan insanlar ise, hiçbir konuda sınır tanımaz ve ataları olduğunu zannettikleri hayvanlara benzer bir hayat yaşamaya başlarlar.

Örneğin Allah'tan korkup sakınmayan insanların iffetlerini korumaları beklenemez; çünkü bunun için riayet etmeleri gereken bir sınır olmadığını düşünürler. Diğer insanların gözünden saklandıkları sürece her türlü ahlaksızlığı yapmaya açık hale gelirler. Nitekim günümüzde özellikle gençler arasında ve toplumun belirli kesimlerinde, giderek sınırı daha da aşan, ahlaki değerleri, Allah'ın hükümlerini hiçe sayan bir anlayışın yaygınlaşması, insanların Darwinizm gibi telkinler sonucu dinden uzaklaşmalarının bir sonucudur. Kendilerini başıboş bırakılmış gören ve kimseye hesap vermeyeceklerini zanneden insanlar, her geçen gün daha da taşkın bir yapı göstermektedirler. Dikkatlice bakılacak olursa, cinayetin, fuhuşun, dolandırıcılığın, sahtekarlığın her türlüsü, rüşvet almak, rüşvet vermek, yalan söylemek; kısacası bilinen tüm ahlaksızca davranışların temelinde dinsizlik olduğu görülür. Bu dinsizliğin yayılma yöntemlerinin en etkilisi ise, Darwinizm'in "başıboş, tesadüfler sonucu oluşmuş insan" yalanının topluma şiddetle telkin edilmesidir.

The Lie: Evolution (Yalan: Evrim) isimli kitabın yazarı Ken Ham, Darwinizm'in sebep olduğu dinsizliği konu edinerek şöyle demektedir:

Eğer Allah'ı inkar eder ve onun yerine şans ve rastlantılarla dolu olan başka bir inanç koyarsanız, yanlış ve doğru için bir temel kalmaz. Kurallar, siz nasıl yapmak isterseniz öyle olur. Mutlaklık yoktur, tutulması gereken prensipler yoktur. İnsanlar kendi kurallarını yazarlar.[128]

Tanınmış evrimci Theodious Dobzhansky ise, Darwinizm'in temel olan "doğal seleksiyon" düşüncesinin ahlaki yönden dejenere bir toplum oluşturduğunu şöyle kabul eder :

Doğal Seleksiyon egoizmi, zevk düşkünlüğünü, cesaret yerine korkaklığı, sahtekarlığı ve istismarı tercih eder. Toplum etiği ise "doğal" tavırları yasaklar ve bunların aksi olan nezaket, cömertlik ve hatta diğerlerinin, toplumun, milletin ve nihayet tüm insanlığın iyiliği için kendini feda etmek gibi özellikleri yüceltir. [129]

R. Clark ve J. Bales ise *Why Scientists Accept Evolution?* (Bilim adamları Neden Evrimi Kabul Ediyorlar?) isimli kitaplarında şöyle yazarlar:

Darwinizm açgözlülüğe ve bencil tutkulara bilimsel onayla insanların daha da vahşileşmesine yardımcı oluyor.[130]

Günümüzde çevremize şöyle bir bakarsak, Darwinist ahlakın neden olduğu derin ve son derece önemli tahribatların izlerini hemen görebiliriz. İnsanların birbirlerinden kopuk, yardımlaşma, fedakarlık, saygı ve sevgi bağları olmadan yaşamalarının, ilerlemenin, gelişmenin, uygarlaşmanın bir sonucu olduğu toplumlara empoze edilmektedir. Daha fazla üretim ve gelişme için böyle bir sonuca katlanılması gerektiği telkini sık sık verilmektedir. Oysa bu, gelişmenin ve uygarlığın değil, insanların kendilerini "hayvan statüsü"ne getirmelerinin bir sonucudur.

Gerçekte ise, insan bir hayvan türü değildir ve hiçbir hayvandan türememiştir. İnsan, Allah'ın akıl, bilinç, vicdan ve ruh sahibi olarak yarattığı, tüm diğer canlılardan bu özellikleri ile tamamen ayrılan bir varlıktır. Ancak Darwinist-materyalist ahlakın büyüsü altındaki insanlar bu özelliklerini unuturlar ve çoğu zaman hayvanlarda dahi görülmeyecek küçüklüklere, ahlaksızlıklara, vicdansızlıklara ve şuursuzluklara tenezzül ederler. Sonra da "bizim soyumuz zaten hayvan, bunlar da onlardan kalan genetik miras" diyerek, kendi iradesizliklerine ve şuursuzluklarına sözde bilimsel bir zemin hazırlarlar.

Birçok Darwinist davranış bilimci, bu mantıktan yola çıkarak, insanların suça eğilim göstermelerinin nedeninin, hayvan olan atalarından kendilerine kalan bir miras olduğunu iddia etmektedir. Tanınmış bir evrimci olan Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin* (Darwin'den Bu Yana) isimli kitabında ilk olarak İtalyan fizikçi Lombroso tarafından öne sürülen bu iddiayı şöyle aktarır:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmazdı, ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepyeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunsu atalarımızın kalıtsal özellikleri genetik repertuarımızda korunur. Bazı bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanıl toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğuştan suçluya acıyabiliriz çünkü kendine hakim olamaz...[131]

Yani Darwinistler'in iddialarına göre, bir insanın diğerini öldürmesi, ona acı çektirmesi, hırsızlık yapması, kavga çıkarması, ona, sözde hayvan atalarından genetik olarak aktarılmış bir mirastır. Dolayısıyla bu iddiaya göre, işlediği suçlar o insana ait değildir ve mazur görülmelidir.

Bu iddialardan da anlaşıldığı gibi, Darwinist düşünce, insanın sahip olduğu vicdanı, iradeyi, karar verme, muhakeme etme yeteneklerini tamamen hiçe sayar ve insanı, aynı hayvanlar gibi içgüdüleri ile hareket eden, akılsız bir canlı olarak kabul eder. Bu anlayışa göre vahşi bir aslan nasıl içindeki saldırganlığı dizginleyemez,

öfkesini yenerek, affederek, sabır göstererek erdemli bir tavır gösteremezse, insan da aynı şekilde davranmaktadır. Bu tür zihniyete sahip insanların barındığı bir toplumun huzursuz, güvensiz, kargaşa, kavga, çatışma içinde olacağı aşikardır.

Darwinizm'in İnsanlara Sunduğu Amaçsız ve Karamsar Yaşam Modeli

Darwinistler'e ve materyalistlere göre tüm evren, insanlar da dahil olmak üzere kaosun ve rastlantıların eseridir. Bu anlayışın toplumlara telkin edilmesiyle, başıboş olduğunu zanneden, sorumsuz insanlar oluşur.

Amacı olmayan bir insan ise düşünmez, kendisini geliştirmeyi hedef edinmez; umursuzdur, alaycıdır, vurdumduymazdır, hiçbir şeyden etkilenmez, vicdanını kullanmaz, hiçbir sınır ve kural tanımaz. Sahip olduğu hiçbir erdem ve güzellik olmaz. O da kendi sapkın anlayışına göre, kendisi gibi gelişmiş bir hayvan olan diğer varlıkların yaptığı şekilde bu dünyada besinini bulabilmeli, üreyebilmeli, bazı ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra, mümkün olduğunca zevk ve eğlencesine bakarak, ölümü beklemelidir. Bu hayvanlar aleminin yaşantısının insana uyarlanmış bir versiyonudur. Dikkat edilirse her ne kadar insanların büyük bir bölümü Darwinizm'in detaylarını bilmese de, Darwinistler'in insanlar için öngördükleri bu hayatı yaşamaktadırlar.

Bu insanlar bir yandan da amaçsız ve yokolup gidecek bir hayatı yaşıyor olmaktan dolayı müthiş bir karamsarlığa ve ümitsizliğe kapılırlar. Ölümle birlikte herşeyin yok olup hiçlik olacağını düşünmek bu insanların içlerine kapanmalarına, mutsuz olmalarına neden olur. İntiharların, psikolojik sorunların, depresyonların ardında yatan nedenlerden biri de Darwinist büyünün insanların psikolojileri üzerindeki bu olumsuz etkileridir.

Bunun bir örneğini, günümüzün en koyu evrim savunucularından Richard Dawkins açıklamaktadır. Dawkins, insanların bir gen makinası olduklarını ve varoluşlarının tek amacının bu genleri bir sonraki nesle aktarmak olduğunu iddia eder. Dawkins'in bu sapkın fikirlerine göre ne evrenin ne de insanın varoluşunun başka bir amacı yoktur. Tüm evren ve insanlar rastlantıların ve kaosun ürünüdürler. Böyle bir iddiaya kanan insanlar ise, kolaylıkla ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılabilmektedirler. Hayatının tek amacının genlerini aktarmak olduğuna inanan, ölümle birlikte herşeyin yokolup gideceğini, dünyada yaptıklarının hiçbir anlamı olmadığını, dostlukların, sevginin, iyiliklerin, güzelliklerin geçici olacağını zanneden bir insan yaşamın amaçsız ve gereksiz olduğunu düşünecek ve hiçbir şeyden zevk alamayacaktır. Nitekim Dawkins, *Unweaving The Rainbow* (Gökkuşağını Çözmek) isimli kitabının önsözünde,

insan hayatının amacına dair iddiasının insanlar üzerinde oluşturduğu olumsuz ve karamsar tesiri şöyle itiraf eder:

İlk kitabımın yayımcısı, kitabı okuduktan sonra, **verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan** çok bunaldığını ve **üç gece boyunca uyuyamadığını** itiraf etti. Bazıları da bana sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise bana sitem dolu bir mektup gönderdi. Mektubunda, aynı kitabı okuyan bir öğrencisinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve **hayatın boş ve amaçsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu.** Öğretmen, diğerlerinin de aynı "**hiçlik karamsarlığı"**ndan etkilenmemeleri için, öğrencisine kitabı başkalarına göstermemesini tavsiye etmiş.

Bu tür suçlamalar yaygındır ancak bilim adamları bunların üstesinden kolaylıkla gelirler. Meslektaşım Peter Atkins, The Second Law (1984) isimli kitabına şöyle başlar:

"Biz kaosun çocuklarıyız ve değişimin temel yapısı bozulmaya doğru gider. **Temelde bozulma ve kaos vardır. Amaç yoktur, yön vardır.** Evrenin derinliklerine indikçe **kabullenmek zorunda olduğumuz kasvetle karşılaşırız.**"[132]

Hayatın bir hiçlik olduğunu öne sürerek hayata karamsar bir bakış açısı getiren bir başka Darwinist ise, üstün ırk tezleriyle Hitler'e felsefi açıdan destek sağlayan Alman felsefeci Nietzsche'dir. Nietzsche'nin öne sürdüğü ve nihilizm yani "hiçlik" olarak bilinen düşünce kısaca şöyledir: İnsanın bir yaşama amacı olmalıdır. Ancak Allah'ın varlığını inkar eden Nietzsche'ye göre bu amaç, Allah'ın insanı yaratmış olmasıyla ilgili değildir. Dolayısıyla Nietzche'nin felsefesinde insan hep amacını arar ancak bulamaz ve bunun doğurduğu karamsarlığı, ümitsizliği yaşar. İnsanın varoluş amacını araştırması doğru olandır. Ancak eğer insan, Nietzsche'de olduğu gibi, asıl amacını kesin olarak reddederek, gerçek dışında bir amaç aramaya kalkarsa, elbette ki bunu bulamayacaktır. Ayrıca belirtmek gerekir ki, Nietzsche delirerek ölmüştür.

Allah'ın kendilerini bir amaç için yarattığını unutan toplumlar, ahlaki ve manevi çöküntüye uğramaları kaçınılmazdır. Zenginlik, refah, ekonomik kalkınma ise bu insanlara hiçbir şekilde huzur ve güvenlik getirmez. Temiz akılla düşünmeyen, vicdanının emirlerine uymayan, kendisini başıboş ve amaçsız bir varlık olarak gören insanları dünyada mutsuzluğa, ümitsizliğe, karamsarlığa kaptıran çok sayıda sebep vardır. Bunların baında gelenlerden biri de ölümle birlikte yok olup gideceklerini zanneden bu insanların, öldükten sonra karşılaşacakları asıl hayatı görünce duyacakları pişmanlıktır.

Oysa, Allah'a ve ahiretin varlığına inanan bir insan, ne kadar önemli bir sonuç için yaşadığının bilincindedir. Daima Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmanın ümidini ve sevincini taşır. Her olayda Allah'a tevekkül eder; dolayısıyla hiçbir zaman ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılmaz.

SONUÇ

Savaşlar, zulümler, katliamlar, çatışmalar tarih boyunca hep olmuştur. Ancak geçen yüzyılda bunların sayısının ve getirdiği belaların çapının bu kadar büyük olmasının nedeni, Darwinizm'in bu katliamlara, kıyımlara ve çatışmalara bilimsel açıdan sahte bir meşruiyet kılıfı hazırlamış olmasıdır. Darwinizm'in canlılığın kökeni hakkındaki tamamen yanlış iddiaları bu ideolojilerin söylemleri ile paralel olduğu için, katiller, diktatörler, sadist ideologlar yaptıkları uygulamalar için "doğa kanunu toplumda da işlemektedir" diyerek kendilerini haklı göstermeye çalışmışlardır.

Günümüzde de evrim teorisi yine felsefi ve ideolojik amaçlarla savunulmaktadır. 19. yüzyılın evrim teorisi ile şiddetlenen sömürgeciliği, Nazi Almanyası ya da Sovyetler Birliği tarihe karışmıştır. Ama bunlara temel oluşturan Darwinist-materyalist felsefe hala birtakım çevreler tarafından ısrarla savunulmakta ve bu felsefenin yıkıcı etkileri dünyanın dört bir yanında yaşanmaya devam etmektedir.

Kenneth Hsu bir evrimci olmasına rağmen, Darwinizm'in dünyaya getirdiği belaları değerlendirerek şöyle yazmıştır:

Bireyler, sınıflar, milletler ya da ırklar arasındaki rekabetin doğal seleksiyonun doğal kanunları ve **üstün olanın aşağı olanı yok etmesinin de doğal olduğunu varsayan hain sosyal ideolojinin ezdiği insanlarız.** Doğal seleksiyon kanunu, sizi temin ederim, bilim değildir. Bu bir ideoloji, hem de kötü bir ideolojidir.[133]

Adli veya fiziki tedbirler almak elbette gereklidir. Ancak bu tedbirler söz konusu ideolojinin açtığı yaraların sadece üzerini örtebilir. Kesin çözüm ise yaranın ilmi ve kültürel yönden tedavisidir. Darwinizm'in kültürel ve bilimsel anlamda çöküşü, ondan güç alan felsefeleri de yok edecektir ve bu, Allah'ın izniyle dünyadan zulmün kalkması anlamına gelmektedir.

Bu nedenle vicdan ve iman sahibi, milli ve manevi değerlerinin bilincinde insanlara önemli sorumluluklar düşmektedir. Darwinizm'in özellikle geçtiğimiz yüzyılda dünyaya getirdiği belaları, insanlara ve toplumlara yaşattığı acıları görmezlikten gelmek veya önemsememek büyük bir hata olur. Bu konunun aciliyetini kavrayan her insanın, önemli bir kültür atağı için elinden geleni yaparak, 150 yıldır devam eden bu aldatmacaya bir son vermesi gerekir.

Bu aldatmacaya gerçek anlamda son verebilecek, insanlığın yaşadığı bu sorunu temelinden çözümleyebilecek olan ise, yalnızca Kuran ahlakının yaşanmasıdır. İnsanlar hak dine yöneldikleri, Kuran'ın insan hayatına getirdiği güzellikleri, sevgiyi, şefkati, merhameti, adaleti, fedakarlığı, yardımlaşmayı, hoşgörüyü yaygın olarak yaşadıkları zaman bu belalar da son bulacaktır. Allah'ın ayetinde bildirdiği gibi "hak gelecek" ve "batıl yok olacak"tır:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "tasarım" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık

belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." [134]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." [135]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. [136]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. [137]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [138]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNAsının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[139]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni*, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[140]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. [141]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana

getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [142]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. [143]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[144]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. [145]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles

Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. [146]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [147]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. [148]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [149]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. [150]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan

kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. [151]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca

canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur.

Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[152]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, **"büyü"**den başka bir açıklaması yoktur. Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [153]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- Robert Wright, *The Moral Animal,* Vintage Books, New York: 1994, s.7
2- Anton Pannekoek, *Marxism and Darwinism*, Çeviri: Nathan Weiser, Chicago, Charles H. Kerr &Company, 1912, http://csf.colorado.edu/psn/marx/Other/Pannekoek/Archive/1912-Darwin/
3- Theodore D. Hall, *The Scientific Background of the Nazi Race Purification Program*, http://www.trufax.org/avoid/nazi.html)
4- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, D. Appleton and Co., 1896, cilt 2, s.294
5- Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man, W.W. Norton and Company*, New York, 1981,s. 72
6- Jacques Barzun, *Darwin, Marx, Wagner,* Garden City, NY: Doubleday, 1958 s.94-95, s. 70
7- A.E. Wilder-Smith, *Man's Origin Man's Destiny,* The Word for Today, s.166
8- Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
9- Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi*, s. 171
10- J.H.M. Beattie, R. Godfrey Lienhardt, Studies in Social Anthropology: Essays in Memory of E.E. Evans Pitchard, Oxford: Clarendon Press, 1975, s.10-11
11- Benjamin Farrington, *What Darwin Really Said*, London: Sphere Books, 1971, ss. 54-56
12- James Ferguson, *The Laboratory of Racism*, New Scientist, vol. 103, 27 Eylül 1984, s. 18)
13- Lalita Prasad Vidyarthi, Racism, Science and Pseudo-Science, Unesco, France, Vendôme, 1983. s. 54
14- Rebekah E. Sutherland, *Social Darwinism*, http://www.rebsutherland.com/SocialDarwinism.htm
15- Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, W. W. Norton & Company, New York 1992, s. 217
16- Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, s. 218
17- Alaeddin Şenel, *Irk ve Irkçılık Düşüncesi*, Ankara:Bilim ve Sanat Yayınları, 1993
18- Jacques Attali, 1492, Çev: Mehmet Ali Kılıçbay, 1.b. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, Ekim 1992, s.197
19- François de Fontette, *Irkçılık*, Çev., Haldun Karyol, İstanbul: İletişim Yayınları, 1991, s. 40-41
20- James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 102-103
21- Kenneth J. Hsu., *Geology*, Nisan 1987, s. 377

22- Süleyman Kocabaş, *Hindistan Yolu ve Petrol Uğruna Yapılanlar: Türkiye ve İngiltere*, 1.baskı, İstanbul: Vatan Yayınları, 1985, s. 231
23- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Vol.I, 1888. New York D. Appleton and Company, s.285-286
24- Henry Morris, *The Long War Against God*, 8.b. Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 70
25- Henry Morris, *The Long War Against God*, s. 70
26- Thomas Gossett, *Race: The History of an Idea in America,* Dallas: Southern Methodist University Press, 1963, s.188
27- Alaeddin Şenel, *Irk ve Irkçılık Düşüncesi*, Ankara:Bilim ve Sanat Yayınları, 1993, s. 85-90
28- Henry Fairfield Osborn, *The Evolution of Human Races*, Natural History, Ocak/Şubat 1926; Natural History yeniden basım, Nisan 1980, s. 129
29- François de Fontette, *Irkçılık*, Çev., Haldun Karyol, İstanbul: İletişim Yayınları, 1991, s. 101
30- François de Fontette, *Irkçılık,* s. 105
31- Jani Roberts, How new-Darwinism justified taking land from Aborigines and murdering them in Australia, http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html
32- Jani Roberts, How new-Darwinism justified taking land from Aborigines and murdering them in Australia, http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html
33- Jani Robert, How new-Darwinism Justified Taking Land From Aborigines and Murdering Them in Australia, http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html
34- Creation ex nihilo, Vol 14, No. 2, March-May 1992, s. 17
35- Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga, The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993 s. 269
36- Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga, The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 267
37- Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga, The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s.266
38- Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga, The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 259
39- Bryan Appleyard, *Brave New Worlds*, Harper Collins Publishers, London 1999, s. 49-50
40- Burns, *Çağdaş Siyasal Düşünceler* 1850-1950, s.446; Alaeddin Şenel, *Irk ve Irkçılık Düşüncesi*, Ankara:Bilim ve Sanat Yayınları, 1993, ss.62-6
41- Carl Cohen, *Communim, Fascism and Democracy*, New York: Random House Publishing, 1967, ss.408-409
42- www.trueorigin.org/holocaust.ht

43- L.H. Gann, *Adolf Hitler, The Complete Totalitarian,* The Intercollagiate Review, Sonbahar 1985, s. 24; Henry Morris, *The Long War Against God*, 8.b. Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 78

44- K. Ludmerer., Eugenics, *In: Encyclopedia of Bioethics*, Edited by Mark Lappe, The Free Press, New York, s. 457, 1978; www.trueorigin.org/holocaust.htm

45- G. Stein., Biological science and the roots of Nazism, American Scientist 76(1):s. 54, 1988; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, http://www.trueorigin.org/holocaust.htm

46- Adolf Hitler, *Mein Kampf*, München: Verlag Franz Eher Nachfolger, 1993, s. 44, 447-448; A.E. Wilder Smith, *Man's Origin, Man's Destiny*, The Word For Today Publishing 1993, s. 163, 164

47- Jerry Bergman, *Darwinism and The Nazi Race Holocaust*, http://www.trueorigin.org/holocaust.htm)

48- http://www.trufax.org/avoid/nazi.html scientific background of nazizm

49- Henry Morris, *The Long War Against God*, s. 78; Francis Schaeffer, *How Shall We Then Live?*, New Jersey, Revell Books, Old Tappan, 1976, s. 151

50- John J. Michalczyk (editor), *Nazi Medicine: In The Shadow of The Reich* (belgesel film), First Run Features, New York, 1997

51- George Stein, American Scientist, vol. 76, Ocak/Şubat 1988, s. 52

52- Sir Arthur Keith, Evolution and Ethics, 1947, s. 246

53- Robert Clark, *Darwin: Before and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958. s.115

54- J. Tenenbaum., *Race and Reich*, Twayne Pub., New York, p. 211, 1956; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, http://www.trueorigin.org/holocaust.htm

55- Francis Schaeffer, *How Shall We Then Live?*, Old Tappan, N.J.Revell, 1976, s. 151; Henry M. Morris, *The Long War Against God*, s. 78

56- Adolf Hitler, *Hitler's Secret Conversations 1941–1944*, With an introductory essay on The Mind of Adolf Hitler by H.R. Trevor-Roper, Farrar, Straus and Young, New York, s. 117, 1953; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, http://www.trueorigin.org/holocaust.htm

57- Daniel Gasman, *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, New York: American Elsevier Press, 1971, s. 168

58- Henry Morris, *The Long War Against God: The History and the Impact of the Creation, Evolution, Conflict*, 8.baskı, Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 81

59- Denis Mack Smith, *Mussolini,* s. 14

60- John P. Diggins, *Mussolini and Fascism*, s. 15

61- Çağdaş Liderler Ansiklopedisi, 2. cilt, s. 669

62- James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 164
63- Anthony Smith, *İnsan, Yapısı ve Yaşamı*, Remzi Kitapevi, İstanbul, 1979, s. 33
64- A.E. Wiggam, *The New Dialogue of Science,* Garden Publishing Co., Garden City, NY, p. 102, 1922; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust,* http://www.trueorigin.org/holocaust.htm
65- Robert Clark, *Darwin: Before and After,* Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958., s. 115-116; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust,* http://www.trueorigin.org/holocaust.htm
66- http://www.trueorigin.org/holocaust.htm
67- Earnst Haeckel, *The History of Creation: Or the Development of the Earth and Its Inhabitants by the Action of Natural Causes*, Appleton, New York, 1876, s. 170; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, http://www.trueorigin.org/holocaust.htm
68- Theodore D. Hall, The Scientific Background of the Nazi Race Purification Program, http://www.trufax.org/avoid/nazi.html
69- http://www.fixedearth.com/hlsm.html
70- Max Nordau, *The Philosophy and Morals of War*, North American Review 169 (1889):794 cited in hofstadter, social darwinism, s.171)
71- Tempo, 14 Temmuz 1991
72- http://chefsseite.tsx.org/
73- San Francisco Examiner, 1 Nisan 1997
74- Conway Zirkle, *Evolution*, Marxian Biology and the Social Scene, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.527
75- Marx ve Engels, *Mektuplar*, s. 426
76- Marks Engels, *Mektuplar*, cilt 2, s.126
77- Conway Zirkle, *Evolution*, Marxian Biology, and the Social Scene (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959), ss. 85-87.
78- Engels, *Ütopik Sosyalizm-Bilimsel Sosyalizm*, Sol Yayınları, 1990, s.85)
79- Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, London: Chatto & Windus, 1959, s. 348
80- Marx-Engels, *Seçme Yapıtlar 3*, Sol Yayınları, s. 156
81- Conway Zirkle, *Evolution*, Marxian Biology and the Social Scene, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.85-86
82- Tom Bethell, *Burning Darwin to Save Marx*, Harper's Magazine, December 1978, s.31-38
83- Karl Marx Biyografi, Öncü Yayınevi, s. 368
84- John N. Moore, *The Impact of Evolution on the Socıal Sciences*, Impact No. 52, www.icr.org/pubs/imp/imp-52.htm
85- http://www.fixedearth.com/hlsm.html

86- Alan Woods, Ted Grant, *Marxism and Darwinism*, London:1993
87- Kent Hovind, *The False Religion of Evolution*, http://www.hsv.tis.net/….ke4vol/evolve/ndxng.html (Bu kitap sadece internette yayınlanmıştır.)
88- E. Yaroslavsky, *Landmarks in the Life of Stalin,* Moscow: Foreign Languages Publishing house, 1940, s. 8.; Paul G. Humber, *Stalin's Brutal Faith*, Vital articles on Science/Creation ekim 1987, İmpact No. 172
89- E. Yaroslavsky, *Landmarks in the Life of Stalin*, ss. 8-12.
90- K. Mehnert, *Kampf um Mao's Erbe*, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
91- http://www.fixedearth.com/hlsm.html
92- Robert Milner, *Encyclopedia of Evolution* 1990 s.81
93- Michael Ruse: *The Long March of Darwin*, New Scientist 103 (16 Ağustos 1984): 35; Henry M. Morris, *The Long war Against God*, s.85-86
94- David Jorafsky, *Soviet Marxism and Natural Science,* 1961 s.4
95- N. Werth, "Le Pouvoir soviétique et l'Eglise ortnodoxe de la collectivisation à la Constitution de 1936", Revue d'études comparatives Est-Quest, 1993, no.3-4, s.41-49 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, *Komünizmin Kara Kitabı,* Doğan Kitapçılık A.Ş., s. 227)
96- Samuel T. Francis, *Sovyet Strategy of Terror,* s. 54
97- V.I. Lenin, *Marks-Engels–Marksizm*, Ankara: Sol Yayınları, Çev: Vahap Erdoğdu, 1976, s. 428
98- V. İ. Lenin, *Collected Works*, Moscow, Cilt 9 s. 346
99- V. İ. Lenin, *Collected Works,* Moscow, cilt 35, s. 238
100- *Pravda Gazetesi*, 26 Ekim 1918
101- V.İ. Lenin, Polnoye sobraniye soçineniy, Moskova, 1958-1966, cilt XXXV,s.311 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, *Komünizmin Kara Kitabı,* Doğan Kitapçılık A.Ş., s. 82)
102- Ann Arbor, *Leon Troçki, Terörizm ve Komünizm*, University of Michigan, 1963, s. 58
103- Protokoli, zasedanii VSİK 4-sozıva (MYK'nin 4. oturumunun Protokolleri,) Moskova, 1918, s. 250
104- Harrison E. Salisbury, "Reading The Gulag Archipelago is like no other reading experience of our day," Book-of-the-Month Club NEWS, Midsummer, 1974, ss. 4,5.
105- *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 134-135
106- *Komünizmin Kara Kitabı,* s. 135
107- Krasniy Meç, no.1, 18 Ağustos 1919, s.1
108- *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 159-160
109- Julian Gorkin, Les Communistes contre la révolution espagnole, Belfond, 1978, s.181 *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 439
110- *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 48

111- *Komünizmin Kara Kitabı,* s. 617
112- *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 17
113- P.J. Darlington, *Evolution for Naturalists,* 1980, s. 243-244
114- 6 Edward E. Ericson, Jr., "Solzhenitsyn - Voice from the Gulag", *Eternity*, October 1985, ss. 23, 24.
115- Alaeddin Şenel, *Irk ve Irkçılık Düşüncesi*, Ankara: Belem ve Sanat Yayınları, 1993, s. 61
116- Herbert Spencer, *Social Status*, 1850, s.414-415
117- The Challenge of Facts and Other Essays, as quoted in Mason Drukman, Community and Purpose in America: An Analysis of American Political Theory, New York: McGraw-Hill, 1971, s. 202.]
118- R. Milner, *Encyclopedia of Evolution* 1990 s:412
119- Thomas F. Gossett, *Race: The History of an Idea in America*, Dallas: Southern Methodist University Press, 1963, s. 170
120- Chauncey Depew, *My Memories of Eighty Years*, (NY:1922), s.383-384
121- James Hill, *Highways of Progress* (NY:1910) s. 126, 137
122- Andrew Carneige, Autobiography, Boston 1920, s. 327, bkn. Hofstadter Social Darwinism, s.45
123- Andrew Carneige, Wealth, *North American Review 148*, 1889, s. 655-657
124- Kenneth J. Hsu, Darwin's Three Mistakes, *Geology*, vol.14, June 1986, ss.532-534
125- Bolton Davidheiser, W E Lemmerts (ed) Scientific Studies in Special Creationism, 1971 s. 338-339.
126- H. Enoch, *Evolution or Creation,* 1966 s.145
127- Erns Mayr, "Interview", *Omni,* Mart/Nisan 1988, s. 46; Henry M. Morris, John D. Morris, The Modern Creation Triology, 3.cilt, s. 12
128- Ken Ham, *The Lie Evolution*, 15. Baskı, Master Books, Nisan 1997, s. 84
129- Theodosius Dobzhansky, *Ethics and Values in Biogical and Cultural Evolution*, Zygon, the Journal of Religion and Science, Los Angeles Times'da yayınlandığı şekliyle alınmıştır, bölüm 4 (Haziran 16, 1974), s. 6; (That Their words, s.413)
130- Robert T Clark ve James D Bales, *Why Scietist Accept Evolution*, 1966, s. 64
131- Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, s. 223
132- Richard Dawkins, *Unweaving The Rainbow*, Houghton Mifflin Company Newyork, 1998, s. ix)
133- *Earth watch,* Mart 1989, s. 17; Henry Morris, *The Long War against God*, s. 57
134- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977. s. 2
135- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
136- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, cilt 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.

137- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
138- Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40
139- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
140- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
141- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.
142- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
143- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
144- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
145- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
146- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, cilt 258, s. 389
147- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992
148- Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
149- Time, Kasım 1996
150- S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, s. 30
151- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
152- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World*", The New York Review of Books*, 9 Ocak, 1997, s. 28.
153- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Geride bıraktığımız 20. yüzyıl, belaların, acıların, katliamların, sefaletin, büyük yıkımlar getiren savaş ve çatışmaların yüzyılıydı. Milyonlarca insan bir hiç uğruna, sapkın ideolojilere hizmet adına öldürüldü, katledildi, açlığa ve ölüme terk edildi, bakımsız, evsiz barksız, korumasız bırakıldı. Milyonlarcası, hayvanlara bile reva görülmeyecek, insanlık dışı muamelelere maruz kaldı. Tüm bu acıların ve belaların altında ise hemen her zaman despotların ve diktatörlerin imzası oldu: Stalin, Lenin, Mao, Pol Pot, Hitler, Mussolini, Franco...

Bu kişiler, ideolojilerinin birbirlerine karşı olması nedeniyle kitleleri çatışmaya sürüklediler, kardeşi kardeşe düşman ettiler, savaşlar çıkarttılar, bombalar attırdılar, arabaları, evleri, dükkanları yakıp yıktırdılar, ellerine silah vererek hiç acımadan gençleri, yaşlıları, kadınları, çocukları, erkekleri öldüresiye dövdürttüler, kurşuna dizdirdiler...

İnsanlığa karanlık günler yaşatan bu ideolojilerin başında faşizm ve komünizm gelir. Bunlar birbirine düşman ve birbirini yok etmeye çalışan fikirler olarak görülür. Oysa, bu ideolojilerin hepsi tek bir fikri kaynaktan beslenmekte, o kaynaktan güç ve destek almakta ve o kaynak sayesinde kitleleri ikna ederek kendi saflarına çekebilmektedirler. Bu kaynak, ilk bakışta kesinlikle dikkat çekmemiş, bugüne kadar hep perdenin arkasında kalmış, insanlara hep masum görünen yüzünü göstermiştir. İşte bu kaynak materyalist felsefe ve onun tabiata uyarlanmış hali olan DARWINİZM'dir.

Zalim diktatörlere, acımasız, insaniyetsiz, çıkarcı zihniyetlere ve fikir akımlarına kaynaklık eden bu teorinin bilimsel olarak geçersizliğinin öğrenilmesi ise, tüm bu zarar getiren ideolojilerin de sonu olacaktır. Kötülüğü yapanlar ve düzenleyenler artık "ama bu doğanın bir kanunudur" diyerek kendilerini savunamayacaklardır. Ellerinde, sahip oldukları çıkarcı, bencil ve acımasız dünya görüşünü dayandırabilecekleri sözde bilimsel bir dayanakları kalmayacaktır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.